

แนวทางปฏิบัติ เรื่อง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า
สำหรับสถาบันการเงิน ประเภทธนาคาร

กุมภาพันธ์ 2565

สารบัญ

	หน้า
บทนำ.....	1
อภิธานศัพท์.....	4
หัวข้อที่ 1 การกำหนดนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันและ ปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพ ทำลายล้างสูง.....	6
1.1 การกำหนดนโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยง ด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธ ที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงภายในองค์กรของธนาคาร.....	6
1.2 ระเบียบวิธีการสำหรับการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและ การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ภายในองค์กร.....	9
1.3 แนวปฏิบัติ วิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน.....	10
หัวข้อที่ 2 การบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง.....	21
2.1 การบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงภายในองค์กร.....	21
2.2 การประเมินความเสี่ยงของลูกค้าแต่ละรายก่อนการอนุมัติรับลูกค้า.....	29
2.3 การบริหารและบรรเทาความเสี่ยง.....	34
หัวข้อที่ 3 การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าก่อนการอนุมัติรับลูกค้า.....	37
3.1 แนวทางในการระบุตัวตนของลูกค้า.....	38
3.2 แนวทางการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง.....	55
3.3 การตรวจสอบรายชื่อลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้า กับรายชื่อบุคคล ที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงิน แก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง.....	58

3.4 การขอข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรมจากลูกค้า เพื่อนำมาพิจารณาความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับลูกค้า.....	59
3.5 วิธีปฏิบัติในการอนุมัติรับลูกค้า.....	61
หัวข้อที่ 4 การทบทวนข้อมูลและตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมของลูกค้า.....	63
4.1 การทบทวนข้อมูลของลูกค้าให้เป็นปัจจุบัน.....	63
4.2 ตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมของลูกค้า.....	64
หัวข้อที่ 5 การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับลูกค้าความเสี่ยงสูง (Enhanced CDD) และมาตรการตอบโต้กับลูกค้า หรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าที่มาจากพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูง.....	71
5.1 ลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง.....	71
5.2 ขั้นตอนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับลูกค้าความเสี่ยงสูง (Enhanced CDD).....	71
5.3 มาตรการตอบโต้ (Countermeasures).....	76
หัวข้อที่ 6 การส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์.....	77
6.1 การกำหนดนโยบายในการเป็นผู้ส่งและผู้รับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์.....	77
6.2 ขั้นตอนการตรวจสอบเพิ่มเติมสำหรับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์.....	79
6.3 ข้อยกเว้น.....	82
หัวข้อที่ 7 การตรวจสอบสถาบันการเงินตัวแทน การพึ่งพาคูคณที่สาม การควบคุมภายในและนโยบายสำหรับสาขาและบริษัทในเครือ.....	83
7.1 ความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินตัวแทน.....	83
7.2 การพึ่งพาคูคณที่สาม.....	87
7.3 นโยบายและมาตรการควบคุมภายใน.....	89
7.4 นโยบายและมาตรการสำหรับสาขาและบริษัทในเครือของธนาคาร.....	90
หัวข้อที่ 8 การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย กรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า.....	96

บทนำ

แนวทางปฏิบัติ เรื่อง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

เหตุผลการดำเนินการ

ตามที่คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force: FATF) ได้ออกข้อแนะนำมาตรฐานเพื่อการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตลอดจนการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (FATF Recommendations) ให้แต่ละประเทศนำไปปรับใช้ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ของแต่ละประเทศ และประเทศไทยในฐานะที่เป็นประเทศสมาชิกของกลุ่มเอเชียแปซิฟิก (Asia-Pacific Group: APG) ได้ออกกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2563 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2563 เพื่ออนุวัติการตามข้อแนะนำ 10 เรื่อง มาตรการในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ไปจนถึงข้อแนะนำที่ 23 เรื่อง การกำหนดมาตรการอื่น ๆ สำหรับกลุ่มที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Designated Non-Financial Businesses and Professions (DNFBP) นั้น

เนื่องจากผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ปัจจุบันมีอยู่หลายกลุ่มทั้งที่เป็นสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพ ซึ่งมีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติตามกฎหมายที่แตกต่างกัน ซึ่งตามข้อแนะนำของ FATF ข้อ 34 ได้แนะนำให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลบริหารจัดการแนวทางปฏิบัติเพื่อช่วยสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพให้สามารถดำเนินการตามมาตรการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายได้ ประกอบกับ มาตรา 40 (3/1) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดแนวทางปฏิบัติ กำกับ ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ของผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม สำนักงาน ปปง. โดยกองกำกับและตรวจสอบ จึงได้ออกแนวทางปฏิบัติฉบับนี้ โดยให้ยกเลิกแนวทางปฏิบัติ เรื่อง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ออกตามกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าฉบับเดิมทั้งหมด

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมแต่ละกลุ่มธุรกิจมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติตามกฎหมายและอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้องครบถ้วน และมีประสิทธิภาพ
- 2) เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมแต่ละกลุ่มนำไปปรับใช้ในการกำหนดและดำเนินการตามนโยบาย แนวทางปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติภายในองค์กรให้เหมาะสมและสอดคล้องกับธุรกิจและเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป

บททั่วไป

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (Customer Due Diligence : CDD) เป็นมาตรการหนึ่งที่มีความสำคัญในการคัดกรองลูกค้าของผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมเพื่อป้องกันไม่ให้คนร้ายนำเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำผิดเข้าสู่ระบบผ่านการทำธุรกรรม โดยใช้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 เป็นเครื่องมือในการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ดังนั้น กฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 จึงได้กำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยเริ่มตั้งแต่การกำหนดนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (AML/CTPF) ที่ต้องผ่านความเห็นชอบและได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการหรือผู้บริหารระดับสูง เพื่อต้องการให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมให้ความสำคัญกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ โดยนโยบายดังกล่าวจะต้องจัดทำให้สอดคล้องและเป็นไปตามความเสี่ยงภายในองค์กรของตนเอง ซึ่งสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ต้องรู้ถึงความเสี่ยงภายในดังกล่าวจากการประเมินความเสี่ยงภายในองค์กร พร้อมทั้งต้องกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการบริหารและบรรเทาความเสี่ยงขององค์กร รวมทั้งต้องกำหนดให้มีมาตรการ แนวทาง หรือวิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมายด้วย

นอกจากนี้ เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย และเป้าหมายในการบริหารและบรรเทาความเสี่ยงภายในองค์กรในทางปฏิบัติ ธนาคารต้องมีกระบวนการในการระบุและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าและประเมินและบริหารความเสี่ยงลูกค้าของตนทุกรายตั้งแต่การรับลูกค้า โดยมีข้อควรคำนึงในเรื่อง การห้ามสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับลูกค้าที่ปกปิดชื่อจริงหรือใช้ชื่อแฝง¹ และการห้ามให้ลูกค้าทราบถึงกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม

¹ ข้อ 4 แห่งกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563

การฟอกเงินกำหนด² โดยเป็นไปตามมาตรฐานสากลในเรื่อง Tipping-off³ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาว่าเป็นลูกค้าแล้วก็ต้องตรวจสอบธุรกรรมที่ลูกค้าได้ทำขึ้นเพื่อบริหารและบรรเทาความเสี่ยง ในกรณีที่น่าสงสัยว่าเป็นธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับความเสี่ยง การฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และหากพบธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยให้รายงานมายังสำนักงานตามแบบและหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้ ระหว่างที่ยังคงความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือธุรกรรมอยู่นั้นต้องมีการทบทวนและปรับปรุงข้อมูลต่าง ๆ ของลูกค้าที่ใช้ในการแสดงตน การระบุตัวตน เพื่อนำมาพิจารณาในการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงให้เป็นปัจจุบัน และต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า (ไม่รวมถึงข้อมูลของลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว) และเมื่อยุติความสัมพันธ์แล้วก็ต้องเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าไว้เป็นเวลา 10 ปี นับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้าดังกล่าว ทั้งนี้ กระบวนการหรือวิธีการปฏิบัติที่สำคัญจะได้กล่าวโดยละเอียดในแนวทางปฏิบัติฉบับนี้ต่อไป

² พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มาตรา 21/1 ห้ามมิให้ผู้มีหน้าที่รายงาน ตามมาตรา 13 และมาตรา 16 หรือบุคคลใดเปิดเผยข้อมูลหรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันอาจทำให้ลูกค้าหรือบุคคลภายนอกทราบเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า การรายงานธุรกรรมหรือการส่งข้อมูลอื่นใดไปยังสำนักงาน เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายหรือตามคำสั่งศาลหรือเป็นการเปิดเผยข้อมูลระหว่างสำนักงานใหญ่กับสาขาของผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา 13 และมาตรา 16 ที่ตั้งอยู่ในหรือต่างประเทศเพื่อดำเนินการอันเกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

³ Recommendation 10.20 CDD and Tipping – off : In cases where financial institutions form a suspicion of money laundering or terrorist financing, and they reasonably believe that performing the CDD process will tip-off the customer, they should be permitted not to pursue the CDD process, and instead should be required to file an STR

อภิธานศัพท์

นิยามศัพท์ตามกฎหมายกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. 2563 มีดังต่อไปนี้

“**ลูกค้ำ**” หมายความว่า บุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ซึ่งสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา 16

“**ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ**” หมายความว่า การทำธุรกรรมระหว่างลูกค้ำฝ่ายหนึ่งกับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา 16 อีกฝ่ายหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้บริการทางการเงิน ทางธุรกิจทางการค้า หรือทางวิชาชีพของสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา 16 อย่างต่อเนื่องหรือในช่วงระยะเวลาที่ตกลงกัน

“**ธุรกรรมเป็นครั้งคราว**” หมายความว่า การทำธุรกรรมระหว่างลูกค้ำฝ่ายหนึ่งกับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา 16 อีกฝ่ายหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้บริการทางการเงิน ทางธุรกิจ ทางการค้า หรือทางวิชาชีพของสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา 16 เป็นรายครั้งโดยไม่ได้มุ่งหมายที่จะสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

“**บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย**” หมายความว่า บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลฝ่ายหนึ่งซึ่งตกลงกันทางกฎหมายให้เป็นผู้ครอบครอง ใช้ จำหน่าย หรือบริหารจัดการทรัพย์สินไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ เพื่อประโยชน์ของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง

“**ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง**” หมายความว่า บุคคลธรรมดาผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงหรือ มีอำนาจควบคุมความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้ำกับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา 16 หรือบุคคลที่ลูกค้ำทำธุรกรรมแทน รวมถึงบุคคลผู้ใช้อำนาจควบคุมนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

“**บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง**” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญหรือเคยดำรงตำแหน่งดังกล่าวในประเทศหรือต่างประเทศ ได้แก่ ประมุขแห่งรัฐหรือรัฐบาล รัฐมนตรี เจ้าหน้าที่ระดับสูง ของรัฐ ศาลองค์กรอิสระ องค์กรอัยการ หรือทหาร ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ผู้มีบทบาทสำคัญในพรรคการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญหรือเคยดำรงตำแหน่งดังกล่าวในองค์การระหว่างประเทศ และผู้ที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าระดับดังกล่าว ทั้งนี้ ตามที่ เลขาธิการ ปปง. ประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ปปง.

“**สมาชิกในครอบครัว**” หมายความว่า

- (1) บิดา มารดา บุตร ผู้รับบุตรบุญธรรม หรือบุตรบุญธรรมของบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง
- (2) พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันหรือพี่น้องร่วมบิดาหรือร่วมมารดาเดียวกันของบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง

(3) คู่สมรสหรือผู้ที่อยู่กินด้วยกันฉันท์สามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสของบุคคล ที่มีสถานภาพทางการเมืองหรือของบุคคลตาม (1) หรือ (2)

“ผู้ใกล้ชิด” หมายความว่า

(1) บุคคลซึ่งเป็นผู้ครอบครองหรือดูแลทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง

(2) บุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดอันเนื่องมาจากการสร้างหรือดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจของบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง

“ผู้บริหารระดับสูง” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอำนาจและความรับผิดชอบในการวางแผน การกำกับหรือการควบคุมกิจกรรม รวมถึงการจัดการและการบริหารงานของสถาบันการเงิน หรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา 16

“ความเสี่ยง” หมายความว่า ความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

“แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ” หมายความว่า แหล่งข้อมูลที่มีการให้ข้อมูลหรือจัดทำข้อมูล อย่างมีเหตุผล มีหลักเกณฑ์ หรือมีการอ้างอิง เพื่อให้ประชาชนหรือกลุ่มธุรกิจสามารถตรวจสอบหรือทราบข้อมูลต่าง ๆ ได้

“Money Laundering and Terrorism and Proliferation of Weapon of Mass Destruction Financing หรือ ML/TPF” หมายความว่า การฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

หัวข้อที่ 1

การกำหนดนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

ธนาคารเป็นผู้มีหน้าที่รายงานประเภทสถาบันการเงินตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จึงมีหน้าที่ในการกำหนดและดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการที่เป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงภายในองค์กรของธนาคาร โดยควรจัดทำเป็นภาษาไทย และมีเนื้อหาประกอบด้วย⁴ (1) นโยบายหลักภายในองค์กรด้านการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยง ML/TPF ซึ่งเป็นนโยบายภาพรวมทั้งหมดขององค์กร (2) นโยบายและระเบียบวิธีการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงภายในองค์กร (3) ระเบียบวิธีการในรายละเอียดของเรื่องต่าง ๆ โดยจัดทำในรูปแบบของแนวปฏิบัติ วิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติ ทั้งนี้ นโยบายและระเบียบวิธีการดังกล่าว ต้องผ่านการเห็นชอบและอนุมัติจากคณะกรรมการหรือผู้บริหารที่มีอำนาจระดับสูงของธนาคาร และมีความสำคัญในระดับสูงสุด โดยกำหนดเป็นเป้าหมายที่ต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด⁵

1.1 การกำหนดนโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงภายในองค์กรของธนาคาร ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

การกำหนดนโยบายหลักของธนาคาร ต้องพิจารณาสาระสำคัญในประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง แนวทางในการกำหนดนโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงภายในองค์กรของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ประกอบกับแนวทางปฏิบัติฯ ฉบับนี้ โดยนโยบายดังกล่าว ต้องมีสาระสำคัญ อย่างน้อยต่อไปนี้

(1) ธนาคาร จะต้องกำหนดและดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการที่เป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงิน

⁴ ประกาศสำนักงาน ปปง. เรื่องแนวทางในการกำหนดนโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงภายในองค์กรของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ข้อ 3 ข้อ 4 และข้อ 5

⁵ กฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. 2563 ข้อ 8

แก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงภายในองค์กรของธนาคาร โดยให้เจ้าหน้าที่ภายในองค์กรปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด โดยต้องนำปัจจัยความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้า พื้นที่ประเทศ ผลิตภัณฑ์ บริการหรือช่องทางบริการมาใช้ประกอบการพิจารณาประเมินความเสี่ยง

(2) ธนาคาร ต้องให้การสนับสนุนและพร้อมปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และดำเนินกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าอย่างเคร่งครัด รวมถึงการรายงานธุรกรรม และปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามกฎหมายดังกล่าวอย่างครบถ้วน

(3) ธนาคาร จะต้องกำหนด แนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติในการรับลูกค้า โดยกำหนดกระบวนการเพื่ออนุมัติการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือการทำธุรกรรม หรือปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือปฏิเสธการทำธุรกรรมกับลูกค้า นับแต่เมื่อได้รับความประสงค์หรือการแจ้งจากลูกค้าเพื่อขอเริ่มความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมสำหรับความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมที่ธนาคาร ให้บริการทุกประเภทตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้บรรลุนโยบายและระเบียบวิธีการรับลูกค้าโดยให้บุคลากรดำเนินการตามขั้นตอนการขอหรือการแสวงหาข้อมูลการแสดงตนของลูกค้า ขั้นตอนการขอหรือแสวงหาข้อมูลเพื่อระบุตัวตนของลูกค้า ขั้นตอนการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้า ขั้นตอนการพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า และผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้า ขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูลของลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ากับข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และขั้นตอนการอนุมัติหรือปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรม

(4) ธนาคาร จะต้องกำหนดแนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติหรือคู่มือปฏิบัติ ที่กำหนดมาตรการและวางหลักเกณฑ์เพื่อบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงของลูกค้า ทั้งนี้ ต้องกำหนดหลักการบริหารความเสี่ยงสำหรับลูกค้าทั้งหมด โดยต้องพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงไม่น้อยกว่าที่กฎหมายกำหนด และต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยงตลอดระยะเวลาที่ยังดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าและสิ้นสุดลงเมื่อยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

การบริหารความเสี่ยง เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการประเมินเพื่อระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า ขั้นตอนการกำหนดระดับความเสี่ยงสำหรับลูกค้าแต่ละราย ขั้นตอนการตรวจทานความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมซึ่งสอดคล้องกับระดับความเสี่ยงของลูกค้า ขั้นตอนการตรวจทานข้อมูลการพิสูจน์ทราบลูกค้าต้องสอดคล้องกับระดับความเสี่ยงของลูกค้า ขั้นตอนการทบทวนการประเมินความเสี่ยง จนถึงขั้นตอนการยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าแต่ละราย และต้องเก็บรักษาข้อมูลการแสดงตนการระบุตัวตน

และพิสูจน์ทราบตัวตน การตรวจสอบความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรม และการประเมินความเสี่ยงของลูกค้า ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดเพื่อให้บรรลุนโยบายและระเบียบวิธีการในการบริหารความเสี่ยง

(5) ธนาคาร จะต้องกำหนดนโยบายและระเบียบวิธีการในการประเมินความเสี่ยงสำหรับ ผลิตภัณฑ์ บริการ และช่องทางการบริการ โดยจะต้องดำเนินการกำหนดหลักเกณฑ์และปัจจัยความเสี่ยง ในการประเมินความเสี่ยงสำหรับผลิตภัณฑ์ บริการ และช่องทางการให้บริการ ให้สอดคล้องกับที่กฎหมายกำหนด และในกรณีที่ธนาคารจะมีการดำเนินการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ มีการให้บริการใหม่ หรือกำหนดรูปแบบใหม่ ในการดำเนินธุรกิจหรือช่องทางหรือกลไกใหม่ในการให้บริการ หรือกรณีที่จะมีการนำเทคโนโลยีใหม่หรือ เทคโนโลยีที่กำลังพัฒนามาใช้กับผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีอยู่เดิมและที่จะมีขึ้นใหม่ ธนาคารจะต้องกำหนด มาตรการในการระบุและประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ให้แล้วเสร็จก่อนการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ การให้บริการใหม่ หรือการกำหนดรูปแบบใหม่ในการดำเนินธุรกิจ หรือช่องทางหรือกลไกใหม่ในการให้บริการหรือการใช้ เทคโนโลยีใหม่ในการออกผลิตภัณฑ์และบริการ และกำหนดมาตรการที่เหมาะสมสำหรับการบริหารและ บรรเทาความเสี่ยงดังกล่าวให้สอดคล้องกับระดับความเสี่ยง โดยให้คำนึงถึงลักษณะการดำเนินธุรกิจ ปริมาณ ธุรกรรม และความซับซ้อนของเทคโนโลยีด้วย

(6) ธนาคาร จะต้องกำหนดแนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติเกี่ยวกับการรายงาน การทำธุรกรรม ให้เป็นไปตามแบบ ระยะเวลา หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กฎหมายกำหนด

(7) ธนาคาร จะต้องกำหนดให้มีการเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตน การทำธุรกรรมและ บันทึกรายละเอียดที่แท้จริงเกี่ยวกับธุรกรรมที่ต้องรายงาน การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าและลูกค้า ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ หากสำนักงาน ปปง. ขอตรวจสอบข้อมูลธนาคาร ต้องมีข้อมูลให้ตรวจสอบได้และสามารถจัดส่งข้อมูลตามที่สำนักงาน ปปง. ร้องขอได้ตามกำหนดเวลา รวมถึง จัดทำแนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการในการจัดเก็บรักษารายละเอียดดังกล่าว

(8) ธนาคาร ต้องกำหนดให้มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมกับความเสี่ยงภายในองค์กร และขนาดธุรกิจ

(9) ธนาคาร จะต้องกำหนดมาตรการในการดำเนินงานเกี่ยวกับการร่วมใช้ข้อมูลระหว่างธนาคาร กับสาขา หรือบริษัทในเครือทั้งในประเทศและต่างประเทศ และอยู่ในกลุ่มธุรกิจเดียวกัน รวมถึงจัดทำ แนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการในการดำเนินการดังกล่าวและวิธีการในการรักษา ความลับจากการร่วมใช้ข้อมูล

(10) ธนาคาร จะต้องกำหนดกระบวนการในการพิจารณาเพื่อปรับปรุงนโยบายหลัก และแนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติ ให้เป็นปัจจุบันและสอดคล้องกับผลิตภัณฑ์ บริการ หรือช่องทางบริการใหม่ ๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์อยู่เสมอ

นโยบายดังกล่าวข้างต้น จะระบุรายละเอียดอย่างน้อยเพียงใดมิใช่สาระสำคัญในขั้นตอนนี้ เพราะการระบุรายละเอียดขั้นต้น มักจะปรากฏอยู่ในแนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติ

1.2 ระเบียบวิธีการสำหรับการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงภายในองค์กร

ธนาคาร จะต้องดำเนินการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงภายในองค์กร เพื่อให้เข้าใจและรู้จุดที่เป็นความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงภายในองค์กรของตน และต้องกำหนดมาตรการในการบริหาร และบรรเทาความเสี่ยง พร้อมทั้งกำหนดขั้นตอนการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(1) จัดทำเอกสารการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงภายในธนาคาร

(2) ดำเนินการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงอย่างสม่ำเสมอ โดยพิจารณาจากปัจจัยความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ดังต่อไปนี้ **ปัจจัยความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้า พื้นที่หรือประเทศ ผลิตภัณฑ์หรือบริการ หรือช่องทางในการให้บริการ** (สำหรับวิธีการประเมินความเสี่ยงภายในองค์กรและตัวอย่างสามารถศึกษาได้ในหัวข้อที่ 2 การบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง)

(3) กำหนดมาตรการและวิธีการในการบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงให้เหมาะสมกับผลการประเมินความเสี่ยงดังกล่าว

(4) ปรับปรุงข้อมูลที่ใช้ในการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงภายในองค์กร ของธนาคาร ให้เป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบันที่สุด เพื่อให้ผลการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงมีความถูกต้องและครบถ้วน

(5) ให้ธนาคาร นำผลการประเมินและบริหารความเสี่ยงตามรายงานการประเมินความเสี่ยงระดับชาติที่สำนักงาน ป.ป.ง. กำหนดขึ้นมาใช้พิจารณาประกอบการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงภายในองค์กรของธนาคาร ด้วย

1.3 แนวปฏิบัติ วิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ธนาคาร จะต้องจัดทำแนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติ เพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง โดยการกำหนดให้มีความสอดคล้องกับผลการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงภายในองค์กรของธนาคาร ด้วย

ธนาคาร ต้องกำหนดแนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติในเรื่องดังต่อไปนี้

1.3.1 แนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติ ในการรับลูกค้า

การรับลูกค้า เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการตามนโยบายหลัก เรื่อง การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง สำคัญในแนวปฏิบัติ วิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติ ในการรับลูกค้า ต้องกำหนดกระบวนการเพื่ออนุมัติการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรม หรือปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมกับลูกค้า โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การจัดให้ลูกค้าแสดงตน การระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยธนาคาร ต้องกำหนดวิธีการให้บุคลากรดำเนินการตามขั้นตอนการขอหรือการแสวงหาข้อมูล การแสดงตนของลูกค้า ขั้นตอนการขอหรือแสวงหาข้อมูลเพื่อระบุตัวตนของลูกค้า ขั้นตอนการหาผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้า ขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูลของลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ากับฐานข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ขั้นตอนการพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า ขั้นตอนการอนุมัติหรือปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรม นับแต่เมื่อได้รับความประสงค์หรือการแจ้งจากลูกค้าเพื่อขอเริ่มความสัมพันธ์ทางธุรกิจสำหรับความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมที่ธนาคาร ให้บริการทุกประเภท ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เช่น

1) วิธีปฏิบัติในการจัดให้ลูกค้าแสดงตน โดยระบุประเภทข้อมูล เอกสารหรือหลักฐานที่ลูกค้าต้องแสดงหรือให้แก่ธนาคาร ประเภทแบบสอบถามข้อมูลที่ต้องกรอก วิธีการกรอก และแนะนำวิธีการปฏิบัติต่อลูกค้าในกรณีต่าง ๆ เช่น

- ลูกค้ายี่เคยสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับธนาคารมาก่อน
- ลูกค้ายี่เป็นบุคคลทพพลภพหรือพิการ
- ลูกค้ายี่ให้ข้อมูล เอกสาร หรือหลักฐานไม่ครบถ้วน

ธนาคาร ต้องกำหนดหลักการที่ไม่ขัดต่อประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง วิธีการแสดงตนของลูกค้ายี่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ฉบับที่ประกาศราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2562 ดังนั้น จึงควรพิจารณาประกาศดังกล่าวอย่างเคร่งครัดประกอบกับแนวปฏิบัติฯ ฉบับนี้

2) วิธีปฏิบัติในการขอหรือแสวงหาข้อมูลเพื่อระบุตัวตนของลูกค้ายี่ โดยระบุถึง วิธีการตรวจสอบข้อมูลประเมินผลเบื้องต้นเพื่อพิจารณาการขอข้อมูลเพิ่ม วิธีการตรวจสอบกับข้อมูลรายชื่อตามที่กฎหมายกำหนด และวิธีปฏิบัติในกรณีต่าง ๆ เช่น

- กรณีที่ประเมินได้ว่า ต้องขอข้อมูลลูกค้ายี่เพิ่มเติม เนื่องจากพบปัจจัยความเสี่ยงบางประการ
- กรณีที่พบว่า ลูกค้ายี่ไม่ยินยอมให้ข้อมูล
- กรณีที่พบว่า ลูกค้ายี่ให้ข้อมูลเท็จ
- กรณีที่พบว่า ลูกค้ายี่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องหรือตรงกับรายชื่อที่กฎหมายกำหนด
- วิธีการปฏิเสธลูกค้ายี่
- วิธีการขอขยายระยะเวลาในการอนุมัติรับลูกค้ายี่

3) วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการและขั้นตอนในการหาผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ายี่

4) วิธีปฏิบัติในการตรวจสอบข้อมูลของลูกค้ายี่และการพิสูจน์ทราบตัวตนลูกค้ายี่และผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ายี่กับฐานข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง อาจระบุวิธีการตรวจสอบข้อมูลและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้ายี่ จากข้อมูลหรือหลักฐานต่าง ๆ วิธีและขั้นตอนในการดำเนินการ รวมถึงวิธีการปฏิบัติต่อลูกค้ายี่ในกรณีต่าง ๆ

5) วิธีปฏิบัติในการอนุมัติหรือปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรม ควรกำหนดขั้นตอนและวิธีการในการอนุมัติหรือปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมในกรณีต่าง ๆ กับลูกค้ายี่ให้ชัดเจน อย่างน้อยควรกำหนดขั้นตอนดังต่อไปนี้

- วิธีและขั้นตอนในการ อนุมัติรับลูกค้ายี่หรือการทำธุรกรรม ในแต่ละระดับความเสี่ยง
- วิธีการปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรม กับลูกค้ายี่ที่มีระดับ

ความเสี่ยงสูงหรือลูกค้ายี่ที่ไม่สามารถตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ายี่ได้ เป็นต้น

1.3.2 แนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติ ในการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงสำหรับลูกค้า

ธนาคาร ต้องกำหนดหลักการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง สำหรับลูกค้าทั้งหมด โดยต้องพิจารณาปัจจัยในการกำหนดความเสี่ยงไม่น้อยกว่าที่กฎหมายกำหนด และต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยงตลอดระยะเวลาที่ยังดำเนินการความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าและสิ้นสุดลงเมื่อยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

การบริหารความเสี่ยง เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการประเมินเพื่อระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า ขั้นตอนการกำหนดระดับความเสี่ยงสำหรับลูกค้าแต่ละราย ขั้นตอนการตรวจทานข้อมูลการพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า ขั้นตอนการตรวจสอบความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมซึ่งสอดคล้องกับระดับความเสี่ยงของลูกค้า ขั้นตอนการทบทวนการประเมินความเสี่ยง จนถึงขั้นตอนการยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าแต่ละรายสาระสำคัญในการกำหนดนโยบายบริหารความเสี่ยง ควรประกอบด้วย

- หลักเกณฑ์และการกำหนดปัจจัยความเสี่ยงเพื่อประเมินความเสี่ยงสำหรับลูกค้า
- แนวทางในใช้ดุลยพินิจในการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงลูกค้า
- วิธีการสรุปผลการประเมินความเสี่ยงและขออนุมัติดำเนินการปรับปรุงความเสี่ยง
- กระบวนการหลังได้รับอนุมัติผลการประเมินและการเก็บบันทึกข้อมูล

1.3.3 แนวทางปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินและบริหารความเสี่ยงสำหรับผลิตภัณฑ์ บริการ และช่องทางบริการทั้งหมด ที่ธนาคาร ให้บริการแก่ลูกค้า และมาตรการในการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่อาจเกิดขึ้นก่อนการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ การให้บริการใหม่ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการออกผลิตภัณฑ์และบริการ

ธนาคาร จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์ เพื่อตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง สำหรับผลิตภัณฑ์ บริการ และช่องทางบริการทั้งหมด ที่ธนาคาร ให้บริการแก่ลูกค้า โดยจะต้องกำหนดแนวทางปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติซึ่งระบุปัจจัยที่ใช้ในการประเมินความเสี่ยงให้ครบถ้วนตามกฎหมาย โดยต้องแสดงถึงวิธีการ รายละเอียด และผลการประเมินความเสี่ยงสำหรับผลิตภัณฑ์ บริการ และช่องทางบริการทั้งหมด รวมถึงต้องกำหนดมาตรการบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (ตัวอย่างวิธีการในการประเมินความเสี่ยงผลิตภัณฑ์

มีรายละเอียดปรากฏอยู่ในหัวข้อที่ 2 การบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง)

นอกจากนี้ในกรณีที่ธนาคาร มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ การให้บริการใหม่ รูปแบบใหม่ ในการดำเนินธุรกิจ หรือช่องทางหรือกลไกใหม่ในการให้บริการ หรือการนำเทคโนโลยีใหม่หรือเทคโนโลยีที่กำลังพัฒนามาใช้กับผลิตภัณฑ์และบริการที่มีอยู่เดิมและที่จะมีขึ้นใหม่ ธนาคารจะต้องกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ การให้บริการใหม่ รูปแบบใหม่ในการดำเนินธุรกิจ ช่องทางหรือกลไกใหม่ในการให้บริการ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการออกผลิตภัณฑ์และบริการ เช่น การพิจารณาดังต่อไปนี้

1) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้เป็นช่องทางบริการหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีลักษณะหรือข้อมูลเกี่ยวกับระบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ ที่ธนาคาร ใช้เพื่อเชื่อมโยงติดต่อ เข้าถึง การสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมหรือการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า ซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบัน

2) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้เป็นช่องทางบริการหรือผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีลักษณะหรือข้อมูลเกี่ยวกับระบบอิเล็กทรอนิกส์ ที่ผู้หน้าที่รายงานใช้เพื่อเชื่อมโยงติดต่อ เข้าถึง การสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือการทำธุรกรรมหรือการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า ซึ่งจัดทำหรือพัฒนาขึ้นใหม่ และจะเริ่มปฏิบัติการขาย หรือให้บริการในอนาคต

โดยผลของการประเมินความเสี่ยงนั้น ธนาคารต้องทราบว่า การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรืออุปกรณ์จะมีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงมากน้อยเพียงใด และการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรืออุปกรณ์นั้น จะมีความเสี่ยงต่อการฝ่าฝืนหรือไม่สามารถปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง รวมถึงกฎกระทรวง ระเบียบและประกาศที่เกี่ยวข้อง หรือไม่

การระบุและประเมินความเสี่ยงดังกล่าวให้คำนึงถึงลักษณะการดำเนินธุรกิจ ปริมาณธุรกรรม และความซับซ้อนของเทคโนโลยี โดยต้องกำหนดเงื่อนไขในการให้บริการหรือการทำธุรกรรม เช่น จำกัดจำนวนครั้งของการทำธุรกรรม จำกัดประเภทของการทำธุรกรรม หรือจำกัดจำนวนเงินของการทำธุรกรรมที่สามารถทำได้ และควรกำหนดวิธีการหรือขั้นตอนในการรับลูกค้าหรือรับทำธุรกรรม หรือวิธีการบริหารความเสี่ยงของลูกค้าและติดตามความเคลื่อนไหวของลูกค้า

3) ธนาคาร ต้องกำหนดแผนในการตรวจทาน ทบทวน และพัฒนามาตรการบรรเทาความเสี่ยง สำหรับการใช้ระบบเทคโนโลยี สารสนเทศหรืออุปกรณ์ให้มีประสิทธิภาพและทันสมัยอยู่เสมอ

4) ในกรณีที่พบว่าการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรืออุปกรณ์ มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือการฝ่าฝืนหรือไม่สามารถปฏิบัติตามกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย รวมถึงกฎกระทรวง ระเบียบและประกาศที่เกี่ยวข้อง และไม่สามารถบรรเทา ความเสี่ยงที่เหมาะสมได้ตามหลักการข้างต้นได้ ธนาคาร ต้องไม่ออกผลิตภัณฑ์ใหม่ การให้บริการใหม่ รูปแบบใหม่ ในการดำเนินธุรกิจ ช่องทางหรือกลไกใหม่ในการให้บริการ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่เกี่ยวข้องกับการ ออกผลิตภัณฑ์และบริการ หรือยุติการใช้ผลิตภัณฑ์ใหม่การให้บริการใหม่ รูปแบบใหม่ในการดำเนินธุรกิจ ช่องทางหรือกลไกใหม่ในการให้บริการ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่เกี่ยวข้องกับการออกผลิตภัณฑ์และบริการทันที

1.3.4 แนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติเกี่ยวกับการรายงานการทำธุรกรรม

ให้กำหนดรายละเอียดที่เพียงพอเพื่อให้พนักงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องเป็นไป ตามกฎหมายรวมทั้งแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอย่างน้อยต้องครอบคลุมในเรื่องของแบบ ระยะเวลา หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กฎหมายกำหนด โดยอาจกำหนดขั้นตอน วิธีการ พร้อมทั้งตัวอย่างในการกรอกแบบ รายงานการทำธุรกรรมทุกแบบตามที่กฎหมายกำหนด

1.3.5 แนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการในการจัดเก็บรายละเอียดของ ข้อมูลและเอกสาร

ธนาคาร ต้องดำเนินการจัดเก็บรายละเอียดของลูกค้า เกี่ยวกับการแสดงตนการทำธุรกรรม และการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า รวมถึงรายงานการทำธุรกรรม เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา 22 และมาตรา 22/1 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเก็บรักษา รายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2559 ดังนี้

1) รายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตนต้องเก็บรักษาเอกสารเป็นเวลา 5 ปี นับแต่วันที่ มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า หรือนับแต่วันที่ได้มีการทำธุรกรรมสำหรับกรณีลูกค้าที่ทำธุรกรรม เป็นครั้งคราว

2) รายละเอียดเกี่ยวกับการทำธุรกรรมและบันทึกข้อเท็จจริงต้องเก็บรักษาเอกสารเป็นเวลา 5 ปี นับแต่ได้มีการทำธุรกรรมหรือบันทึกข้อเท็จจริงนั้น

3) รายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ต้องเก็บรักษาเอกสารเป็นเวลา 10 ปี นับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า หรือนับแต่วันที่ได้มีการทำธุรกรรมสำหรับกรณีลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว อย่างน้อยดังต่อไปนี้

3.1) นโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง รวมถึงแนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

3.2) ผลการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

3.3) หลักเกณฑ์ภายในองค์กรและมาตรการบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่อาจเกิดขึ้นก่อนการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ การให้บริการใหม่ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการออกผลิตภัณฑ์และบริการ

3.4) การทำธุรกรรมของลูกค้าและลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว รวมถึงการตรวจสอบธุรกรรมที่ลูกค้าและลูกค้าผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ได้ทำขึ้นเพื่อบริหารความเสี่ยงสำหรับธุรกรรมที่สงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

3.5) การปรับปรุงข้อมูลต่าง ๆ ของลูกค้าและลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ที่ใช้ในการแสดงตน การระบุตัวตนและข้อมูลที่น่ามาพิจารณา ในการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงให้เป็นปัจจุบัน

3.6) การบริหารความเสี่ยงและการจัดระดับความเสี่ยงลูกค้าและลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

3.7) การดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าและลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ได้แก่

(ก) การระบุตัวตนและการพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าและลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย และผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง

(ข) การตรวจสอบข้อมูลของลูกค้าและลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ากับข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(ค) วัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับลูกค้า

(ง) ผลการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงิน หรือผลการตรวจสอบความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมตลอดระยะเวลาการสร้างความสัมพันธ์ของลูกค้า และผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำธุรกรรมเพื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรมของลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

3.8) การตรวจสอบการมอบอำนาจสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมในนามของลูกค้า

3.9) ผลการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของลูกค้าปัจจุบัน

3.10) ผลการตรวจสอบธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

3.11) การดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

3.12) รายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าอื่นตามที
เลขที่การ ปง. ประกาศกำหนด

วันแต่ จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากเลขที่การ ปง. ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

สำหรับวิธีการเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตน การทำธุรกรรมและบันทึกข้อเท็จจริงและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ธนาคาร สามารถจัดเก็บไว้เป็นเอกสารหรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยเก็บรักษาไว้อย่างถูกต้องครบถ้วน ตามวิธีการที่ปลอดภัย น่าเชื่อถือ รักษาให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้ในการตรวจสอบและเพื่อเป็นหลักฐานอ้างอิงตามกฎหมาย รวมทั้งสามารถเรียกดูหรือส่งมอบรายละเอียดดังกล่าวได้ตามที่สำนักงาน ปง. กำหนด

1.3.6 แนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมกับความเสี่ยงภายในองค์กร และขนาดธุรกิจของธนาคาร

ธนาคาร ต้องกำหนดและดำเนินนโยบายและระเบียบวิธีการเกี่ยวกับการควบคุมภายในให้เหมาะสมกับความเสี่ยงภายในองค์กรและขนาดธุรกิจของธนาคาร ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 ข้อ 49 และประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง การกำหนดและดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการเกี่ยวกับการควบคุมภายในของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 โดยมีรายละเอียดของนโยบายและระเบียบวิธีการเกี่ยวกับการควบคุมภายในดังต่อไปนี้

1) กำหนดโครงสร้างในการกำกับดูแลโดยให้มีส่วนงานหรือพนักงานผู้รับผิดชอบที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และมีพนักงานระดับผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานนั้น ๆ ทั้งนี้ ธนาคาร ควรจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสมเพื่อดำเนินการกำกับดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว

2) ธนาคาร ต้องกำหนดกระบวนการคัดเลือกพนักงานก่อนการว่าจ้างให้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยมีขั้นตอนและวิธีการมีมาตรฐานระดับสูงในการคัดเลือกบุคคล เช่น จะต้องมีการตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าบุคคลที่จะว่าจ้างให้เป็นพนักงานนั้นไม่เป็นบุคคลที่ถูกกำหนด หรืออาจตรวจสอบประวัติอาชญากรรมว่าบุคคลที่จะว่าจ้างให้เป็นพนักงานนั้นไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดมูลฐานและความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

3) ธนาคาร ต้องจัดให้พนักงานของธนาคาร ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงเข้ารับการอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตั้งแต่ก่อนเริ่มปฏิบัติงานและอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติงานนั้น โดยกำหนดให้มีการอบรมทบทวนความรู้ความเข้าใจดังกล่าวและการกำหนดระยะเวลาไว้อย่างชัดเจน เช่น ทุก ๆ 1 ปี หรือกรณีที่กฎหมายมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอันส่งผลกระทบต่อการทำงานของธนาคาร เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ในการอบรมนั้นธนาคาร ควรจัดให้มีการจัดเก็บหลักฐานการฝึกอบรม เช่น ทะเบียนรายชื่อพนักงานผู้เข้ารับการอบรม กำหนดการอบรม หรือแผนการอบรมประจำปีของธนาคาร (พนักงานในความหมายของข้อนี้หมายถึงพนักงานที่ได้รับการบรรจุโดยผ่านขั้นตอนของการทดลองงานเรียบร้อยแล้ว)

4) ธนาคาร ต้องกำหนดให้มีกลไกในการตรวจสอบภายในที่เป็นอิสระ โดยมีส่วนงานหรือพนักงานผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบภายในที่เป็นอิสระจากการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปราม

การฟอกเงินและการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงภายในองค์กร มีหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานและการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงภายในองค์กร โดยส่วนงานหรือพนักงานผู้รับผิดชอบที่ทำหน้าที่ตรวจสอบภายในนั้นอาจเป็นบุคลากรภายในหรือภายนอกองค์กรก็ได้ แต่ต้องขึ้นตรงต่อผู้บริหารระดับสูงของธนาคาร และจัดให้มีรายงานผลการตรวจสอบภายในนั้นต่อพนักงานระดับผู้บริหารที่มีหน้าที่ในการพิจารณาตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจทราบด้วย ทั้งนี้ การตรวจสอบภายในดังกล่าว ควรกำหนดรอบและหัวข้อในการตรวจสอบภายใน ให้สอดคล้องกับความเสี่ยงภายในองค์กรและบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เช่น หัวข้อเกี่ยวกับนโยบายและระเบียบวิธีการ แนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติต่าง ๆ ต้องสอดคล้องกับกฎหมายหรือกฎเกณฑ์ของทางที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน หัวข้อการจัดให้ลูกค้าและลูกค้ำที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวแสดงตน โดยแสดงข้อมูลและหลักฐานประกอบการแสดงตนครบถ้วนตามที่กำหนดในนโยบายหรือแนวปฏิบัติของธนาคาร ทั้งนี้ อาจกำหนดวิธีการสุ่มตรวจการปฏิบัติงานของบุคลากรด้วย และจะต้องจัดทำรายงานผลการตรวจสอบภายในและจัดให้มีรายงานผลการตรวจสอบภายในเพื่อเสนอต่อพนักงานระดับผู้บริหารที่มีหน้าที่ในการพิจารณาตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจทราบด้วย (การตรวจสอบภายในตามนโยบายนี้ หมายรวมถึง การตรวจสอบการปฏิบัติงานของสำนักงานใหญ่ สาขาและบริษัทในเครือ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ)

การกำหนดนโยบายและระเบียบวิธีการเกี่ยวกับการควบคุมภายในข้างต้นนั้น ธนาคารต้องมีกระบวนการในการทบทวนและปรับปรุงนโยบายและระเบียบวิธีการควบคุมภายในที่เหมาะสมกับความเสี่ยงภายในองค์กรและขนาดธุรกิจของธนาคาร อย่างสม่ำเสมอ

1.3.7 แนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติ มาตรการในการดำเนินงานเกี่ยวกับการร่วมใช้ข้อมูลระหว่างธนาคาร กับสาขาหรือบริษัทในเครือทั้งในประเทศและต่างประเทศ และอยู่ในกลุ่มธุรกิจเดียวกัน

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าและการบริหารความเสี่ยง ธนาคารต้องกำหนดให้มีนโยบายและขั้นตอนในการดำเนินงานเกี่ยวกับการร่วมใช้ข้อมูลระหว่างธนาคาร กับสาขาหรือบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศหรือต่างประเทศและอยู่ในกลุ่มธุรกิจเดียวกัน โดยต้องกำหนดให้มีมาตรการในการรักษาความลับจากการร่วมใช้ข้อมูลอย่างเคร่งครัด และห้ามเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันอาจทำให้ลูกค้าทราบเกี่ยวกับการร่วมใช้ข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ เว้นแต่มี

กฎหมายภายในประเทศหรือต่างประเทศกำหนดเกี่ยวกับการใช้ การเปิดเผย หรือการร่วมใช้ข้อมูลของลูกค้าไว้แล้ว ก็ให้ถือปฏิบัติตามนั้น โดยข้อมูลที่ใช้ระหว่างธนาคาร กับสาขาหรือบริษัทในเครือ⁶ ได้แก่

- 1) ข้อมูลบัญชี เช่น ชื่อบัญชี หมายเลขบัญชี ประเภทของบัญชี วัตถุประสงค์ในการเปิดบัญชี ชื่อเจ้าของบัญชี (กรณีชื่อบัญชีกับเจ้าของบัญชีไม่ตรงกัน) และข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับประโยชน์ที่แท้จริง เป็นต้น
- 2) ข้อมูลการทำธุรกรรมของลูกค้า ในส่วนที่จำเป็นต้องใช้ในการบริหารความเสี่ยงของลูกค้า เช่น ลักษณะการทำธุรกรรม บันทึกการทำธุรกรรม บันทึกบัตรเครดิตและเดบิต ประวัติเครดิต ข้อมูลความเคลื่อนไหวทางการเงิน ที่อยู่ สถานที่ที่เกี่ยวข้องในการทำธุรกรรม ข้อมูลการใช้ตู้เอทีเอ็ม ข้อมูลการพยายามทำธุรกรรมหรือการทำธุรกรรมที่ล้มเหลว สกูลเงิน ข้อมูลเกี่ยวกับการยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจเนื่องจากเหตุอันควรสงสัย ฯลฯ
- 3) ข้อมูลหรือผลการวิเคราะห์การทำธุรกรรมหรือกิจกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับ ความผิดมูลฐานการฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง⁷ ทั้งนี้ ธนาคารสามารถร่วมใช้ข้อมูลผลวิเคราะห์ธุรกรรมที่ผิดปกติที่เป็นข้อมูลธนาคาร โดยข้อมูลดังกล่าวข้างต้นไม่รวมถึงแบบรายงานการทำธุรกรรม
- 4) ข้อมูลอื่นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยอาจกำหนดให้มีการร่วมใช้ข้อมูลของลูกค้าหรือผู้รับประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้า เช่น ข้อมูลการระบุตัวตนของลูกค้า ข้อมูลการติดต่อ ลักษณะของการประกอบธุรกิจ โครงสร้างองค์กร ที่อยู่ หลักฐานที่ยืนยันได้ว่าลูกค้ามีตัวตนและที่อยู่จริง หลักฐานที่ใช้ในการแสดงตนและระบุตัวตน สินทรัพย์ทางการเงิน บันทึกภาษี การถือครองอสังหาริมทรัพย์ ข้อมูลแหล่งที่มาของเงินทุนและความมั่งคั่ง กิจกรรมทางเศรษฐกิจ/วิชาชีพ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากเอกสารที่รวบรวมจากการทบทวนข้อมูลของลูกค้า ข้อมูลการถูกดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน เป็นต้น โดยต้องไม่ขัดกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และกฎหมายอื่นใดที่เกี่ยวข้อง

บทสรุป ธนาคาร ต้องกำหนดให้นโยบายหลัก และแนวปฏิบัติ วิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ได้รับการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ และอาจดำเนินการปรับปรุงหรือพัฒนาให้สอดคล้องกับกฎหมาย หรือหลักเกณฑ์สากลที่ออกมาใหม่ โดยเฉพาะเมื่อมีนโยบายในการออกผลิตภัณฑ์ บริการ หรือใช้ช่องทางการทำธุรกรรมใหม่ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีหรือความเสี่ยงอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน ธนาคาร ควรกำหนดรอบระยะเวลาที่แน่นอนในการตรวจสอบว่า นโยบายหลัก และแนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ

⁶ ศึกษาเพิ่มเติมได้ที่ FATF Guidance - Private Sector Information Sharing : <https://www.fatf-gafi.org/publications/fatfgeneral/documents/guidance-information-sharing.html>

⁷ ระเบียบวิธีเพื่อการประเมินการปฏิบัติตามข้อแนะนำของ FATF และการประเมินประสิทธิภาพของระบบ AML/CFT (ข้อแนะนำที่ 18.2 (b))

หรือคู่มือปฏิบัติที่เกี่ยวข้องว่ายังได้รับการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และเกิดปัญหาหรืออุปสรรคต่อการปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร ซึ่งอาจพบได้จากผลการตรวจสอบภายใน และควรกำหนดให้ผู้บริหารหรือคณะผู้บริหารระดับสูงมีส่วนสำคัญในกระบวนการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนานโยบายหลัก และแนวปฏิบัติ วิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการกำหนดกระบวนการแก้ไข พัฒนา เปลี่ยนแปลง (ในกรณีที่ต้องดำเนินการเมื่อพบปัญหา) และกระบวนการได้รับอนุมัติจากผู้บริหารระดับสูงหรือคณะผู้บริหารระดับสูง ทั้งนี้ ธนาคารอาจพิจารณากำหนด นโยบาย มาตรการ หลักเกณฑ์ หรือแนวทางปฏิบัติภายในองค์กรอื่น ๆ เพื่อรองรับการปฏิบัติตามนโยบายหลัก เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบธุรกิจ โครงสร้างผลิตภัณฑ์ บริการ และลูกค้า แต่ต้องไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ : การกำหนดนโยบายข้างต้นให้รวมถึงการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวด้วย

หัวข้อที่ 2

การบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน

และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

2.1 การบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงภายในองค์กร

การบริหารความเสี่ยงประกอบด้วยขั้นตอนการประเมินความเสี่ยง การบริหารและการบรรเทาความเสี่ยง ทั้งนี้ การบริหารความเสี่ยงภายในองค์กรนั้น คือการประเมินและบริหารความเสี่ยงในภาพรวมขององค์กร โดยธนาคาร ต้องกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการประเมินความเสี่ยงภายในองค์กร ดังต่อไปนี้

1) นำความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้า พื้นที่หรือประเทศ ผลิตภัณฑ์หรือบริการ หรือช่องทางในการให้บริการ ที่ได้ดำเนินการประเมินความเสี่ยงโดยใช้ปัจจัยตามประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง แนวทางในการพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง⁸ มาประกอบการพิจารณาประเมินความเสี่ยงภายในองค์กร

2) นำผลการประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงกรณีที่มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ มีการให้บริการใหม่ หรือกำหนดรูปแบบใหม่ในการดำเนินธุรกิจหรือช่องทางหรือกลไกใหม่ในการให้บริการ หรือกรณีที่จะมีการนำเทคโนโลยีใหม่หรือเทคโนโลยีที่กำลังพัฒนามาใช้กับผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีอยู่เดิมและที่จะมีขึ้นใหม่ที่ได้ประเมินความเสี่ยงโดยใช้ปัจจัยตามประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง แนวทางในการกำหนดมาตรการในการบริหารและบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ที่อาจเกิดขึ้นก่อนการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ การให้บริการใหม่ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการออกผลิตภัณฑ์และบริการ มาประกอบการพิจารณาประเมินความเสี่ยงภายในองค์กร⁹ และ

3) นำรายงานผลการประเมินความเสี่ยงระดับชาติที่สำนักงาน ปปง. จัดทำขึ้น มาประกอบการพิจารณาประเมินความเสี่ยงภายในองค์กรด้วย

⁸ ตามข้อ 9 แห่งกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563

⁹ ตามข้อ 5 แห่งประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง แนวทางในการกำหนดมาตรการในการบริหารและบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ที่อาจเกิดขึ้นก่อนการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ การให้บริการใหม่ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการออกผลิตภัณฑ์และบริการ

โดยการประเมินและบริหารความเสี่ยงภายในองค์กรมีแนวทางในการพิจารณา ดังต่อไปนี้

2.1.1 ความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้าในบริบทของความเสี่ยงภายในองค์กร

การพิจารณาความเสี่ยงภาพรวมภายในองค์กรให้พิจารณาจากผลการประเมินความเสี่ยงของลูกค้าทั้งหมดภายในองค์กรที่ได้ดำเนินการประเมินความเสี่ยงไว้ตามปัจจัยความเสี่ยงที่กำหนดในประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง แนวทางในการพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยพิจารณาปัจจัยที่อาจทำให้เกิดความเสี่ยงสูงภายในองค์กร

ทั้งนี้ การดำเนินการประเมินความเสี่ยงลูกค้าในภาพรวมองค์กร ต้องพิจารณาจากสัดส่วนจำนวนลูกค้าในแต่ละความเสี่ยงที่ได้ทำการจัดลำดับไว้ในการประเมินความเสี่ยงลูกค้าทุกรายในขั้นตอนการรับลูกค้า โดยหากปริมาณสัดส่วนของลูกค้าเสี่ยงสูงมีจำนวนมาก จะทำให้ความเสี่ยงขององค์กรในด้านลูกค้าสูงขึ้น ทั้งนี้ การกำหนดเกณฑ์การพิจารณาสัดส่วนที่เหมาะสมควรพิจารณาถึงความเสี่ยงที่องค์กรสามารถรับได้ ซึ่งส่วนใหญ่หากองค์กรมีความเข้มแข็งในการปฏิบัติตามกฎหมายสูง (Level of Control) จะมีมาตรการรองรับลูกค้าความเสี่ยงสูงได้มากกว่า

ตัวอย่างการประเมินความเสี่ยงภายในองค์กรที่เกี่ยวกับลูกค้า¹⁰

1) ลูกค้ามีระดับความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (ML/TPF) อยู่ในระดับความเสี่ยงต่ำ มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 80 ของจำนวนลูกค้าทั้งหมด และมีจำนวนลูกค้าเสี่ยงสูงไม่เกินร้อยละ 5 อาจพิจารณาว่าปัจจัยความเสี่ยงภายในองค์กรเกี่ยวกับลูกค้า มีความเสี่ยงต่ำ

ตัวอย่างกรณีที่ผลการประเมินความเสี่ยงด้าน ML/TPF ในด้านลูกค้าความเสี่ยงต่ำ

ประเภท	ระดับความเสี่ยงด้าน ML/TPF				สรุปผล ความเสี่ยง
	จำนวนทั้งหมด (คน)	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	
1. ลูกค้าสร้างความสัมพันธ์	100	5	10	85	ต่ำ
2. ลูกค้าที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว	50	-	-	50	ต่ำ
รวมทั้งสิ้น	150 (100%)	5 (3.33%)	10 (6.66%)	135 (90%)	ต่ำ

¹⁰ จำนวนตัวเลขที่ระบุในตัวอย่างเป็นเพียงการยกตัวเลขข้างต้นเป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้น ผู้มีหน้าที่รายงานควรกำหนดแนวทางในการบริหารความเสี่ยงให้เหมาะสมกับความเสี่ยงภายในองค์กรของตนเอง

2) ลูกค้ำมีระดับความเสี่ยงด้าน ML/TPF อยู่ในระดับความเสี่ยงสูง มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 10 ของจำนวนลูกค้ำทั้งหมด อาจพิจารณาว่าปัจจัยความเสี่ยงภายในองค์กรเกี่ยวกับลูกค้ำ มีความเสี่ยงสูง โดยอาจไม่ต้องพิจารณาลูกค้ำความเสี่ยงอื่น

ตัวอย่างกรณีที่ผลการประเมินความเสี่ยงด้าน ML/TPF ในด้านลูกค้ำความเสี่ยงสูง

ประเภท	ระดับความเสี่ยงด้าน ML/TPF				สรุปผล ความเสี่ยง
	จำนวนทั้งหมด (คน)	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	
1. ลูกค้ำสร้างความสัมพันธ์	100	30	5	65	สูง
2. ลูกค้ำที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว	50	15	5	30	สูง
รวมทั้งสิ้น	150 (100%)	45 (30%)	10 (6.67%)	95 (63.33%)	สูง

2.1.2 ความเสี่ยงเกี่ยวกับพื้นที่หรือประเทศในบริบทของความเสี่ยงภายในองค์กร

ให้พิจารณาจากสถานที่ตั้ง สาขา พื้นที่ให้บริการ หรือแหล่งที่มาของรายได้ขององค์กร ซึ่งอยู่ในพื้นที่เชิงภูมิศาสตร์หรือประเทศในข้อใดข้อหนึ่งที่สามารถทำให้เกิดความเสี่ยงสูง โดยพื้นที่ที่มีความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กรมีความเสี่ยงสูงขึ้น มีดังนี้

1) พื้นที่หรือประเทศตามประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง แนวทางในการพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ได้แก่ พื้นที่หรือประเทศที่ได้รับการประเมินหรือกำหนดจากองค์การระหว่างประเทศ หรือองค์กรระหว่างประเทศ เช่น คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force : FATF) ว่าเป็นพื้นที่หรือประเทศที่ไม่มีมาตรการ หรือไม่มีการใช้หรือประยุกต์ใช้ มาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอย่างเพียงพอ

2) พื้นที่หรือประเทศตามประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง พื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูง ที่ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ ในระดับเข้มข้นและใช้มาตรการตอบโต้ ได้แก่ พื้นที่ที่สำนักงานพิจารณาให้เป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงด้านการฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามที่สำนักงานประกาศกำหนด

นอกจากพื้นที่หรือประเทศตามที่กำหนดข้างต้นแล้ว ธนาकारอาจกำหนดให้พื้นที่หรือประเทศอื่น ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นลักษณะที่ทำให้เกิดความเสี่ยงสำหรับปัจจัยพื้นที่หรือประเทศอีกด้วยก็ได้

(ก) พื้นที่หรือประเทศที่ถูกกีดกัน หรือใช้มาตรการบังคับ หรือห้ามค้าขายระหว่างประเทศ โดยองค์การระหว่างประเทศ

(ข) พื้นที่หรือประเทศที่ได้รับการประเมินจากองค์การระหว่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศหรือแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือว่ามีอัตราการทุจริตคอร์รัปชันหรือการประกอบอาชญากรรมร้ายแรงในระดับสูงมาก

(ค) พื้นที่หรือประเทศที่ได้รับการประเมินจากองค์การระหว่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศหรือแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือว่าเป็นแหล่งสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย แหล่งก่อการร้าย หรือมีองค์กรผู้ก่อการร้ายปฏิบัติการอยู่

ตัวอย่างการกำหนดค่าความเสี่ยงเชิงพื้นที่

พื้นที่	ค่าความเสี่ยง
- พื้นที่ในประเทศที่ไม่ใช่พื้นที่เสี่ยงสูงที่สำนักงานประกาศ และไม่ใช้พื้นที่ที่มีสถิติการเกิดอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐานค่อนข้างสูง เช่น ไม่ใช่พื้นที่ชายแดน หรือพื้นที่เมืองเศรษฐกิจต่าง ๆ	1
- ประเทศที่มีมาตรการด้าน AML/CFT ที่เข้มแข็ง	2
- พื้นที่ในประเทศที่มีสถิติการเกิดอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐานค่อนข้างสูง เช่น ตามจังหวัดชายแดนที่มีจุดผ่อนปรน เป็นต้น - พื้นที่หรือประเทศที่ถูกกีดกัน หรือใช้มาตรการบังคับ หรือห้ามค้าขายระหว่างประเทศโดยองค์การระหว่างประเทศ - พื้นที่หรือประเทศที่ได้รับการประเมินจากองค์การระหว่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศหรือแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือว่ามีอัตราการทุจริตคอร์รัปชันหรือการประกอบอาชญากรรมร้ายแรงในระดับสูงมาก - พื้นที่หรือประเทศที่ได้รับการประเมินจากองค์การระหว่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศหรือแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือว่าเป็นแหล่งสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย แหล่งก่อการร้ายหรือมีองค์กรผู้ก่อการร้ายปฏิบัติการอยู่ (นอกเหนือจากที่สำนักงานประกาศกำหนด)	3
- พื้นที่หรือประเทศที่อาจมีความเสี่ยงสูงตามที่สำนักงาน ป.ป.ง. กำหนด	4

*หมายเหตุ : ตัวอย่างการประเมินความเสี่ยงเชิงพื้นที่ตามตารางนี้ สามารถนำไปใช้กับการประเมินความเสี่ยงของลูกค้าในปัจจุบันเชิงพื้นที่ได้

2.1.3 ความเสี่ยงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการ

การประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการ ใช้ทั้งในบริบทการจัดทำนโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการประเมินความเสี่ยงภายในองค์กร และบริบทของการจัดทำนโยบายและระเบียบวิธีการในการประเมินความเสี่ยงผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ ในการกำหนดนโยบายและระเบียบวิธีการในการประเมินความเสี่ยงผลิตภัณฑ์ บริการ และช่องทางการบริการ มีหลักการพิจารณา ดังนี้

1) การประเมินความเสี่ยงต้องพิจารณาจากลักษณะผลิตภัณฑ์หรือบริการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(ก) ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถให้ รับ หรือเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ ซึ่งความเสี่ยงจะเพิ่มขึ้นตามจำนวนเงินสดที่ผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้นสามารถรองรับได้

(ข) ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถโอนหรือเปลี่ยนมือให้แก่บุคคลอื่นได้ ซึ่งความเสี่ยงจะเพิ่มขึ้นตามมูลค่า ความถี่ ความรวดเร็ว หรือความสะดวก ในการโอนหรือเปลี่ยนมือ

(ค) ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถใช้หรือนำไปใช้ได้ในประเทศ ซึ่งความเสี่ยงจะเพิ่มขึ้นหากผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้นสามารถใช้ข้ามประเทศได้

2) ความเสี่ยงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการที่อาจมีความเสี่ยงสูง

(ก) ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถให้ รับ หรือเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ในมูลค่าสูง

(ข) ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีลักษณะเป็นการรับโอนมูลค่าเงินที่ไม่จำเป็นต้องระบุผู้โอนหรือผู้รับโอน

(ค) ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีการทำธุรกรรมแบบไม่เปิดเผยชื่อ

(ง) ธุรกิจธนาคารลูกค้าบุคคลรายใหญ่ (Private banking)

3) ธนาคาร อาจพิจารณากำหนดให้ผลิตภัณฑ์หรือบริการ ดังต่อไปนี้ เป็นผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีความเสี่ยงต่ำ

(1) การประกันวินาศภัย

(2) กรมธรรม์ประกันชีวิตที่มีการชำระเบี้ยประกันไม่เกินห้าหมื่นบาทในแต่ละปี หรือกรมธรรม์ประกันชีวิตที่มีการชำระเบี้ยประกันครั้งเดียวในจำนวนไม่เกินหนึ่งแสนบาท

(3) กรมธรรม์ประกันชีวิตที่ลูกค้าหรือผู้รับผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยมีสิทธิ์ได้รับคืนเงินหรือผลประโยชน์อื่นตามกรมธรรม์ประกันภัย เมื่อเสียชีวิต พิกัด หรือทุพพลภาพสิ้นเชิงถาวรเท่านั้น และไม่มีการสะสมเงินหรือปันผลหรือดอกเบี้ยควบคู่กับการประกันชีวิตนั้น

(4) การประกันภัยกลุ่มที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของลูกค้าจ้างหรือเพื่อเยียวยาความเสียหาย

(5) ผลิตภัณฑ์ทางการเงินสำหรับผู้ยากไร้ซึ่งรัฐเป็นผู้สนับสนุน และมีการจำกัดวงเงินสำหรับลูกค้าแต่ละราย

(6) ระบบการชำระเงินภายใต้การกำกับตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน

(7) การให้บริการรับชำระเงินแทนตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน

(8) ผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงินที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นเงินสดหรือถอนหรือคืนเป็นเงินสดได้ในระยะเวลาอันสั้น หรือแลกเปลี่ยนเป็นเงินสดหรือถอนหรือคืนเป็นเงินสดได้ในมูลค่าต่ำ

(ข) ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ไม่ใช่บริการข้ามประเทศและไม่เกิดมูลค่าในต่างประเทศ หรือเป็นผลิตภัณฑ์หรือบริการข้ามประเทศหรือเกิดมูลค่าในต่างประเทศเฉพาะกรณีที่มีการชำระหนี้หรือค่าสินค้าหรือบริการที่มีมูลค่าต่ำ

(ค) ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ไม่สามารถสะสมมูลค่าเงินได้ในจำนวนมาก และไม่สามารถโอนมูลค่าให้แก่ผู้อื่นได้หรือโอนได้ในมูลค่าต่ำ

ทั้งนี้ มูลค่าในการทำธุรกรรมตาม (ก) (ข) และ (ค) เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกิน 50,000 บาทต่อเดือน กล่าวคือ ผลิตภัณฑ์นั้นต้องมีกำหนดให้รองรับการทำธุรกรรมไม่เกินมูลค่า 50,000 บาทต่อเดือน โดยการพิจารณามูลค่าของการทำธุรกรรมให้นับรวมทั้งขาเข้าและขาออก เช่น ไม่ว่าจะเป็นการรับหรือให้เงินสด รวมถึงการรับโอนหรือโอนเงินหรือทรัพย์สิน การชำระหนี้หรือค่าสินค้าหรือบริการในต่างประเทศ จะต้องนับรวมมูลค่าของทุกธุรกรรมที่เกิดขึ้นใน 1 เดือน

ตัวอย่าง เกณฑ์และตารางประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการ**เกณฑ์ในการกำหนดค่าคะแนนความเสี่ยง**

ค่าคะแนนความเสี่ยงในแต่ละปัจจัยจากความเสี่ยงต่ำสุดไปความเสี่ยงสูงสุด คือ 1 - 4 คะแนน

- 1) ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถให้ รับ หรือแลกเปลี่ยนเป็นเงินสดได้
 - ไม่ใช้เงินสดเลย = 1 คะแนน
 - ใช้ แต่จำกัดวงเงินไม่สูง = 2 คะแนน
 - ใช้ แต่มีการกำหนดวงเงินค่อนข้างสูง = 3
 - ใช้เงินสดได้โดยไม่จำกัดวงเงิน = 4 คะแนน
- 2) ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถโอนหรือเปลี่ยนมือให้แก่บุคคลอื่นได้ และสะสมมูลค่าได้
 - ไม่ได้ = 1 คะแนน
 - ได้ แต่กำหนดเงื่อนไขยุ่งยากหรือวงเงินไม่สูง = 2 คะแนน
 - ได้ แต่กำหนดเงื่อนไขหรือวงเงินค่อนข้างสูง = 3 คะแนน
 - ได้ โดยไม่กำหนดเงื่อนไขหรือวงเงิน = 4 คะแนน
- 3) ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถใช้หรือนำไปใช้ได้ต่างประเทศ
 - ไม่ได้ = 1 คะแนน
 - ได้ แต่จำกัดวงเงินไม่สูง = 2 คะแนน
 - ได้ แต่มีการกำหนดวงเงินค่อนข้างสูง = 3 คะแนน
 - ได้ โดยไม่จำกัดวงเงิน = 4 คะแนน

การกำหนดวงเงินตามค่าคะแนนความเสี่ยงข้างต้นผู้มีหน้าที่รายงานควรกำหนดให้สอดคล้องกับลักษณะของผลิตภัณฑ์ รูปแบบการให้บริการ และลูกค้าที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย โดยการจำกัดวงเงินสำหรับค่าคะแนน 2 หรือ 3 (ความเสี่ยงกลาง) สำหรับปัจจัยหรือผลิตภัณฑ์ดังต่อไปนี้

1) โอนเงิน หรือฝาก-ถอนเงินระหว่างประเทศ สำหรับผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีลักษณะเป็น ครั้งคราว ควรกำหนดวงเงินไม่เกิน 50,000 บาท¹¹ ต่อครั้ง และสำหรับผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีลักษณะ สร้างความสัมพันธ์ ควรกำหนดวงเงินไม่เกิน 500,000 บาท ต่อเดือน ไม่ว่าจะเป็นการใช้เงินสดหรือไม่

2) ปัจจัยการโอนเปลี่ยนมือ ธุรกิจการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ หรือธุรกรรมการซื้อขาย สินค้ากับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ควรกำหนดวงเงินไม่เกิน 500,000 บาท ต่อครั้ง¹² ไม่ว่าจะเป็นการใช้ เงินสดหรือไม่

จากคะแนนในแต่ละปัจจัยข้างต้น ผู้มีหน้าที่รายงานต้องนำคะแนนของผลิตภัณฑ์ในแต่ละ ปัจจัยมาพิจารณาร่วมกันโดยการกำหนดค่าคะแนนรวม โดยอาจกำหนดเกณฑ์พิจารณาค่าคะแนนรวมขึ้นอยู่กับ ค่าคะแนนที่กำหนด โดยมีตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่าง ค่าคะแนนการประเมินความเสี่ยงโดยรวม

ผลิตภัณฑ์/บริการ ความเสี่ยงสูง 10 - 12 คะแนน

ผลิตภัณฑ์/บริการ ความเสี่ยงปานกลาง 6 - 9 คะแนน

ผลิตภัณฑ์/บริการ ความเสี่ยงต่ำ 3 - 5 คะแนน

ผลิตภัณฑ์และบริการ	ปัจจัยที่ใช้ในการประเมินความเสี่ยงฯ			คะแนนรวม	ผลการประเมินความเสี่ยงเบื้องต้น	ความสอดคล้องกับลักษณะผลิตภัณฑ์เสี่ยงสูงตามกฎหมายฯ	ความสอดคล้องกับลักษณะผลิตภัณฑ์เสี่ยงต่ำตามกฎหมายฯ	ผลการประเมินความเสี่ยง
	ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถให้ รับหรือเปลี่ยนเป็นเงินสดได้	ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถ โอนหรือเปลี่ยนมือให้แก่บุคคลอื่นได้ และสะสมมูลค่าได้	ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถใช้หรือนำไปใช้ได้ ในต่างประเทศ					
บัญชีเงินฝากออมทรัพย์	4	4	4	12	สูง	สอดคล้อง (เงินสดมูลค่าสูง)	ไม่สอดคล้อง	สูง
สินเชื่อ ที่ไม่รับชำระหนี้เป็นเงินสด	1	1	1	3	ต่ำ	ไม่สอดคล้อง	สอดคล้อง	ต่ำ
กองทุน	1	4	1	6	กลาง	ไม่สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	กลาง
การให้จองซื้อหุ้น IPO	1	2	1	4	ต่ำ	ไม่สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	กลาง
Tender offer	1	3	1	5	ต่ำ	ไม่สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	กลาง
นายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์	1	3	1	5	ต่ำ	ไม่สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	กลาง
การซื้อขายหน่วยลงทุน	1	1	1	3	ต่ำ	ไม่สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	กลาง

¹¹ อ้างอิงจากเกณฑ์วงเงินการแสดงตนของลูกค้าที่ทำธุรกรรมครั้งคราวของผู้ให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์และการให้บริการ โอนเงินด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

¹² อ้างอิงจากเกณฑ์วงเงินการแสดงตนของลูกค้าที่ทำธุรกรรมของผู้ให้บริการรับชำระเงินแทน และการรายงานธุรกรรม ของธุรกิจแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ผลิตภัณฑ์และบริการ	ปัจจัยที่ใช้ในการประเมินความเสี่ยงฯ			คะแนนรวม	ผลการประเมินความเสี่ยงเบื้องต้น	ความสอดคล้องกับลักษณะผลิตภัณฑ์เสี่ยงสูงตามกฎหมายฯ	ความสอดคล้องกับลักษณะผลิตภัณฑ์เสี่ยงต่ำตามกฎหมายฯ	ผลการประเมินความเสี่ยง
	ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถให้รับหรือเปลี่ยนเป็นเงินสดได้	ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถโอนหรือเปลี่ยนมือให้แก่บุคคลอื่นได้ และสะสมมูลค่าได้	ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถใช้หรือนำไปใช้ได้ ในต่างประเทศ					
การให้บริการโอนเงินระหว่างประเทศ	3	4	4	11	สูง	ไม่สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	สูง
การให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์	2	4	4	10	สูง	ไม่สอดคล้อง	ไม่สอดคล้อง	สูง
การรับแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ	4	4	4	12	สูง	สอดคล้อง (เงินสดมูลค่าสูง)	ไม่สอดคล้อง	สูง

*หมายเหตุ ตารางข้างต้นเป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้น สถาบันเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 อาจพิจารณากำหนดแนวทางวิเคราะห์ความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสมกับเงื่อนไขการให้บริการ ตามแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงภายในองค์กร

2.1.4 ความเสี่ยงเกี่ยวกับช่องทางในการให้บริการ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

ในการประเมินความเสี่ยงในด้านช่องทางในการให้บริการ ธนาคาร ต้องมีการพิจารณาว่าช่องทางบริการเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวของตนเองเป็นช่องทางบริการแบบพบหน้าลูกค้า (Face-to-face) หรือเป็นช่องทางในการให้บริการเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวแบบไม่พบหน้าลูกค้า (Non-face-to-face)¹³

โดยช่องทางในการให้บริการเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวแบบไม่พบหน้าลูกค้า (Non-face-to-face) ถือเป็นปัจจัยที่อาจทำให้เกิดความเสี่ยงสูงภายในองค์กร¹⁴ อย่างไรก็ตาม อาจพิจารณาประกอบกับมาตรการบริหารและบรรเทาความเสี่ยงภายในองค์กรในด้านต่าง ๆ เช่น มาตรการในการระบุตัวตนของลูกค้าเมื่อมีการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรม หรือมาตรการติดตามและตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินของลูกค้า เป็นต้น ซึ่งหากมีมาตรการดังกล่าวภายในองค์กรที่เข้มข้น อาจถือเป็นการลดความเสี่ยงในด้านช่องทางในการให้บริการขององค์กรได้

¹³ ข้อ 4 (4) แห่งประกาศสำนักงาน ป.ป.ง. เรื่อง แนวทางในการกำหนดนโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการประเมินบริหาร และบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงภายในองค์กรของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16

¹⁴ ข้อ 3 (4) แห่งประกาศสำนักงาน ป.ป.ง. เรื่อง แนวทางในการพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

ตัวอย่างการประเมินความเสี่ยงของช่องทางการให้บริการ

ช่องทาง	ความเสี่ยง
การให้บริการแบบพบหน้าที่สำนักงาน หรือสาขาของผู้มีหน้าที่รายงาน	ต่ำ (1 คะแนน)
การให้บริการแบบไม่พบหน้า	สูง (4 คะแนน)
การให้บริการแบบพบหน้าผ่านตัวแทนหรือนายหน้า หรือการให้บริการแบบไม่พบหน้าโดยมีมาตรการในการระบุและพิสูจน์ทราบตัวตน รวมถึงมีมาตรการในการตรวจสอบความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมของลูกค้า (Customer monitoring system)	ปานกลาง (2-3 คะแนน)*

*หมายเหตุ คะแนนขึ้นอยู่กับความเข้มข้นในของการจัดให้มีมาตรการในการระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตน และการตรวจสอบความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมของลูกค้า เช่น มีการใช้ระบบที่มีมาตรฐานรองรับการดำเนินการ

2.2 การประเมินความเสี่ยงของลูกค้าแต่ละรายก่อนการอนุมัติรับลูกค้า

2.2.1 การกำหนดปัจจัยในการประเมินความเสี่ยงของลูกค้า

ธนาคาร ควรกำหนดขั้นตอนในการประเมินเบื้องต้นว่า จำเป็นต้องได้รับหรือขอข้อมูลเอกสาร หรือหลักฐานจากลูกค้าเพิ่มเติมเพื่อระบุตัวตนของลูกค้าหรือไม่ เพื่อให้สอดคล้องกับความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาชญากรรมที่มีอำนาจทำลายล้างสูง โดยธนาคาร ต้องกำหนดปัจจัยหรือข้อพิจารณาเพื่อประเมินความต้องการข้อมูลเบื้องต้น ดังนี้

1) ปัจจัยความเสี่ยงเกี่ยวกับลูกค้าซึ่งเป็นความเสี่ยงสูงเด็ดขาด ซึ่งธนาคาร ต้องพิจารณาจัดระดับความเสี่ยงให้ลูกค้าเป็นเสี่ยงสูงทันที มี 2 กรณี ได้แก่

- ลูกค้าหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าเป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเงินเมืองต่างประเทศ หรือเป็นสมาชิกในครอบครัวหรือผู้ใกล้ชิดของบุคคลดังกล่าว

- ลูกค้าหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ามาจากหรือมีการทำธุรกรรมเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูงซึ่งคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force : FATF) เรียกร้องให้ประเทศสมาชิกดำเนินมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับเข้มข้นและเรียกร้องให้ดำเนินมาตรการตอบโต้ ตามที่เลขาธิการ ป.ง. ประกาศกำหนด ซึ่งเป็นไปตามประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่องพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูงที่ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับเข้มข้นและใช้มาตรการตอบโต้

2) ปัจจัยที่อาจส่งผลให้ลูกค้ามีความเสี่ยงสูง¹⁵

กรณีลูกค้าที่ไม่ใช่กลุ่มเสี่ยงสูงเด็ดขาดตามข้อ 1) ให้พิจารณาข้อมูลหรือผลการตรวจสอบการระบุตัวตนของลูกค้าหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงมีลักษณะดังต่อไปนี้ อาจพิจารณาเป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง

2.1) ลักษณะตัวบุคคล

(1) บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองในประเทศหรือในองค์การระหว่างประเทศ หรือเป็นสมาชิกในครอบครัวหรือผู้ใกล้ชิดของบุคคลดังกล่าว

(2) ลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงตรงกับข้อมูลที่สำนักงานแจ้งซึ่งควรได้รับการเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด โดยสำนักงาน ปปง. จะแจ้งรายชื่อดังกล่าวผ่านระบบตรวจสอบรายชื่อบุคคลที่มีความเสี่ยงสูงด้านการฟอกเงินและรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด (AMLO Person Screening System: APS) เป็นช่องทางหลัก

(3) ลูกค้าที่ไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

2.2) ลักษณะการประกอบธุรกิจของลูกค้า

(1) ลูกค้าประกอบธุรกิจที่มีการรับเงินสดเป็นจำนวนมาก เช่น

- ธุรกิจคาสีโนหรือบ่อนการพนัน
- ธุรกิจรับแลกเปลี่ยนเงินตราทั้งนิติบุคคลและบุคคลธรรมดา
- ธุรกิจที่ให้บริการโอนและรับโอนมูลค่าเงินทั้งภายในประเทศและข้ามประเทศซึ่งไม่ใช่สถาบันการเงิน

- ธุรกิจสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

(2) ลูกค้าได้มาซึ่งเงินสด หรือประกอบธุรกิจที่มีการซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนสินค้าที่มีราคาสูง โดยไม่มีแหล่งที่มาของเงินสด หรือสินค้าอย่างชัดเจน เช่น

- ธุรกิจค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอยหรือทองคำ

- ธุรกิจค้าของเก่าที่มีมูลค่าสูง เช่น วัตถุโบราณ ศิลปะวัตถุ เครื่องราง ของขลัง

- ธุรกิจที่เกี่ยวกับการซื้อขายคริปโทเคอร์เรนซีและโทเคนดิจิทัล

- ธุรกิจบริษัทหรือนายหน้าจัดหางาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับคนเข้ามาทำงานจากต่างประเทศหรือส่งคนไปทำงานในต่างประเทศ

- ธุรกิจนำเที่ยวบริษัททัวร์

¹⁵ ข้อ 4 (1) แห่งประกาศสำนักงาน ปปง. เรื่อง แนวทางในการพิจารณาปัจจัยเสี่ยงด้านการฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(3) ลูกค้ำที่มีได้ประกอบธุรกิจแต่ดำเนินกิจกรรมเป็นผลให้ได้มาซึ่งเงินสดหรือทรัพย์สินโดยไม่มีแหล่งที่มาอย่างชัดเจน เช่น วัด โบสถ์ มัสยิด มูลนิธิ สมาคม และชมรม หรือองค์กรไม่แสวงหากำไรต่าง ๆ ซึ่งมีธุรกรรมที่มีมูลค่าสูงและไม่สามารถตรวจสอบแหล่งที่มาได้อย่างชัดเจน

2.3) พื้นที่ซึ่งเป็นที่อยู่ไม่ว่าชั่วคราวหรือถาวร หรือแหล่งที่มาของรายได้ หรือพื้นที่ในการทำธุรกรรม เป็นพื้นที่ดังนี้

(1) พื้นที่หรือประเทศที่ได้รับการประเมินหรือกำหนดจากองค์การระหว่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ เช่น คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force : FATF) ว่า เป็นพื้นที่หรือประเทศที่ไม่มีมาตรการ หรือไม่มีการใช้หรือประยุกต์ใช้มาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอย่างเพียงพอ

(2) พื้นที่ที่สำนักงานพิจารณาให้เป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามที่สำนักงานประกาศกำหนด

2.4) กรณีลูกค้ำเป็นนิติบุคคล

(1) โครงสร้างการถือหุ้นของบริษัท มีความผิดปกติหรือมีความซับซ้อนเกินกว่าการดำเนินธุรกิจปกติ

(2) ลูกค้ำเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ที่มีการออกไปหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือกรณีการตรวจสอบพบข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ เช่น สื่อสาธารณะ ฐานข้อมูลภายในองค์กรหรือหน่วยงานราชการอื่น หรือได้รับคำสั่งยึดอายัดจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในกรณี (1) ความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวดำเนินไปอย่างผิดปกติ (2) ลูกค้ำอาจเกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน

(3) ลูกค้ำเป็นนิติบุคคลที่มีตัวแทนอำพรางเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้น (nominees shareholders) อาจพิจารณาประเมินความเสี่ยงแยกจากปัจจัยข้างต้น แล้วจึงนำไปพิจารณาร่วมกับความเสี่ยงในปัจจัยอื่น ๆ ต่อไป

2.2.2 แนวทางในการประเมินความเสี่ยงลูกค้ำ

การประเมินความเสี่ยงลูกค้ำสามารถจัดทำได้หลายรูปแบบ โดยอย่างน้อยต้องใช้ปัจจัยหรือลักษณะตามที่กฎหมายกำหนด ได้แก่ ปัจจัยความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่หรือประเทศ ผลิตภัณฑ์หรือบริการธุรกรรม หรือช่องทางในการให้บริการมาประกอบการพิจารณาประเมินความเสี่ยง¹⁶ ซึ่งปัจจัยในการพิจารณา

¹⁶ กฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. 2563 ข้อ 10 กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ประเมิน บริหารและบรรเทาความเสี่ยงกับลูกค้ำทุกรายตั้งแต่สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจจนยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือเมื่อมีการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับลูกค้ำ และให้นำปัจจัยความเสี่ยงตามข้อ 9 วรรคหนึ่ง (1) มาพิจารณาก่อนการกำหนดระดับความเสี่ยงของลูกค้ำด้วย

ลูกค่าความเสี่ยงสูงอาจกำหนดค่าน้ำหนักแตกต่างกัน โดยธนาคาร สามารถกำหนดหลักเกณฑ์กำหนดค่าน้ำหนักของความเสี่ยงลูกค่าที่อาจเสี่ยงสูงแต่ละลักษณะ เนื่องจากถึงแม้ว่าลูกค่าที่อาจเสี่ยงสูงเหมือนกัน แต่ที่มาและความเสี่ยงของลูกค่าแต่ละลักษณะก็อาจมีความเข้มข้นต่างกัน ทั้งนี้ สามารถจัดทำแนวทางในการวิเคราะห์โดยกำหนดเป็นคะแนน (Scoring) ก็ได้ โดยสำนักงานได้จัดทำตัวอย่างการพิจารณาความเสี่ยงตามลักษณะลูกค่าไว้ตามตาราง

ตัวอย่างตารางวิเคราะห์ความเสี่ยงของลูกค่า : พิจารณากำหนดค่าคะแนนความเสี่ยง (Scoring)

วิธีการประเมินความเสี่ยงแบบพิจารณากำหนดค่าคะแนนความเสี่ยง (Scoring) เหมาะสำหรับสถาบันการเงินที่มีผลิตภัณฑ์หลากหลายและซับซ้อน เช่น ธนาคาร ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจประกันภัย ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล เนื่องจากสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา 16 สามารถกำหนดปัจจัยเพื่อพิจารณาระดับความเสี่ยงได้หลากหลาย และอาจกำหนดระดับความเสี่ยงได้ละเอียดมากกว่า 3 ระดับ เพื่อประโยชน์ในการบริหารความเสี่ยงลูกค่าอย่างต่อเนื่อง และการติดตามความเคลื่อนไหวทางการเงินลูกค่า

ตัวอย่างหลักเกณฑ์ : กำหนดระดับคะแนนความเสี่ยงไว้ที่ระดับ 1 – 4 จากความเสี่ยงต่ำถึงความเสี่ยงสูง โดยหากลูกค่ามีลักษณะปัจจัยตามที่กำหนดมากกว่า 1 ข้อ ให้ถือคะแนนที่มากที่สุด

ที่	ลูกค่า	คะแนนความเสี่ยง
1	ลูกค่าที่มีอาชีพ หรือแหล่งที่มาของรายได้ชัดเจน เช่น ข้าราชการหรือพนักงานในหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องรัฐบาล และมีรายได้จากเงินเดือนเท่านั้น	1
2	ลูกค่านิติบุคคลที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กรที่มีการกำกับดูแลในเรื่องของความปลอดภัยจากหน่วยงานรัฐ	1
3	ลูกค่าที่มีแหล่งรายได้ค่อนข้างชัดเจน แต่อาจมีแหล่งรายได้จากหลายแหล่ง ซึ่งไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลได้อย่างแน่ชัด เช่น อาชีพรับจ้างอิสระ (Freelance)	2
4	โครงสร้างการถือหุ้นของบริษัท มีความผิดปกติหรือมีความซับซ้อนเกินกว่าการดำเนินธุรกิจปกติ	3
5	ลูกค่าไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศ	3
6	เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ที่มีการออกไปหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ	3
7	ประกอบธุรกิจที่มีการรับเงินสดเป็นจำนวนมาก หรือประกอบธุรกิจที่มีการซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนสินค้าที่มีราคาสูง โดยไม่มีแหล่งที่มาของเงินสด หรือสินค้าอย่างชัดเจน หรือไม่ประกอบธุรกิจแต่ดำเนินกิจกรรมเป็นผลให้ได้มาซึ่งเงินสดหรือทรัพย์สินโดยไม่มีแหล่งที่มาอย่างชัดเจน	4
8	เป็นผู้มีสถานภาพทางการเมือง	4
9	เป็นบุคคลที่มีรายชื่อตรงกับข้อมูลที่สำนักงาน ป.ง. แจ้งว่าเป็นรายชื่อที่ต้องกำหนดให้เป็นลูกค่าที่มีความเสี่ยงสูง	4
10	การสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวดำเนินไปอย่างผิดปกติ	4
11	อาจเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดมูลฐาน	4
12	กรณีที่ตรวจสอบพบว่า ลูกค่าเป็นนิติบุคคลที่มีตัวแทนอำพรางเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้น	4

เมื่อกำหนดค่าน้ำหนักของความเสี่ยงลูกค้าแล้ว อาจกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเสี่ยงที่แท้จริงของลูกค้า โดยพิจารณาร่วมกับความเสี่ยงด้านพื้นที่ ผลิตภัณฑ์และบริการ และช่องทางการให้บริการ

ตัวอย่างตารางวิเคราะห์ความเสี่ยงโดยรวมของลูกค้า

หลักเกณฑ์: ระดับคะแนน 4-7 เสี่ยงต่ำ ระดับคะแนน 8-11 เสี่ยงกลาง ระดับคะแนน 12-16 เสี่ยงสูง

ลูกค้า	ผลคะแนนความเสี่ยงของลูกค้า	ปัจจัยเกี่ยวกับพื้นที่*	ปัจจัยเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการ	ปัจจัยเกี่ยวกับช่องทางบริการ	ผลรวมความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง
นาย ก ติดรายชื่อ HR 02 อยู่ เชียงราย ใช้ผลิตภัณฑ์เสี่ยงสูง	4	3	4	2	13	สูง
นาย ข ติดรายชื่อ HR 02 อยู่ เชียงราย ใช้ผลิตภัณฑ์เสี่ยงกลาง	4	3	3	2	12	สูง
นาย ค ติดรายชื่อ HR 02 อยู่ กทม. ใช้ผลิตภัณฑ์เสี่ยงกลาง	4	2	3	2	11	กลาง
นาย ง ติดรายชื่อ HR 02 อยู่ กทม. ใช้ผลิตภัณฑ์เสี่ยงต่ำ	4	2	1	2	9	กลาง
นางสาว A เป็นชาวต่างชาติ ประเทศญี่ปุ่น ผลิตภัณฑ์เสี่ยงสูง	3	2	4	2	11	กลาง
นาย จ รับราชการ อยู่ปัตตานี ใช้ผลิตภัณฑ์เสี่ยงสูง	1	4	4	2	11	กลาง
นาย ช รับราชการครู อยู่จังหวัดพังงา ใช้ผลิตภัณฑ์เสี่ยงสูง	1	1	4	2	8	กลาง
นาย ซ รับราชการครู อยู่จังหวัดพังงา ใช้ผลิตภัณฑ์เสี่ยงกลาง	1	1	3	2	7	ต่ำ
นาง ย อยู่ในประเทศเสี่ยงสูง ที่สำนักงาน ปปง. ประกาศ ใช้ผลิตภัณฑ์เสี่ยงสูง	4	4	4	2	14	สูง

*หมายเหตุ 1. ความเสี่ยงในด้านพื้นที่พิจารณาทั้งความเสี่ยงจากตัวลูกค้า ได้แก่ ภูมิลำเนา สถานที่อยู่อาศัย สถานที่ทำงาน และพื้นที่ที่มีการทำธุรกรรม โดยใช้ตัวอย่างการกำหนดค่าความเสี่ยงเชิงพื้นที่ ตามข้อ 2.1.2

2. ตารางข้างต้นเป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้น สถาบันเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 อาจพิจารณากำหนดแนวทางวิเคราะห์ความเสี่ยงของลูกค้าให้เหมาะสม ตามแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงภายในองค์กร

นอกจากการพิจารณาความเสี่ยงสำหรับผลิตภัณฑ์ ประเภทบริการ และช่องทางบริการแล้ว ธนาคารอาจนำข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยความเสี่ยงต่ำหรือสูงบางเรื่องมาปรับใช้ ในกรณีที่สามารถทราบถึงความเสี่ยงนั้นได้ ตั้งแต่ในขั้นตอนการแสดงตน เช่น ลักษณะของการทำธุรกรรมหรือมูลค่าในการทำธุรกรรม วัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรม เป็นต้น

2.3 การบริหารและบรรเทาความเสี่ยง

2.3.1 การบริหารความเสี่ยงสำหรับลูกค้า

ธนาคาร มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย/มาตรการหรือหลักเกณฑ์ เพื่อบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และนำมาปรับใช้กับลูกค้าทุกราย การบริหารความเสี่ยงในที่นี่ คือ กระบวนการตั้งแต่การประเมินความเสี่ยงเพื่อกำหนดระดับความเสี่ยงที่เหมาะสมสำหรับลูกค้าแต่ละราย โดยการประเมินความเสี่ยงนั้นต้องพิจารณาจากปัจจัยที่กฎหมายกำหนดไว้ ตามประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง แนวทางในการพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ร่วมกับปัจจัยอื่น ๆ ที่ธนาคาร อาจพิจารณากำหนดเพิ่มเติมตามนโยบายภายในองค์กร เพื่อจะได้กำหนดมาตรการตรวจสอบที่มีความเข้มข้นสอดคล้องกับระดับความเสี่ยงของลูกค้า

กระบวนการบริหารความเสี่ยงสำหรับลูกค้า นั้น ต้องดำเนินการอยู่ตลอดเวลาจนกว่าความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าจะยุติลง หรือเมื่อมีการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับลูกค้า โดยเริ่มดำเนินการครั้งแรกเมื่อธนาคาร อนุมัติสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมกับลูกค้า และต้องดำเนินการตรวจทานปรับปรุงอยู่เสมอ ซึ่งในการบริหารความเสี่ยงในระหว่างการค้าความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมอยู่นอกจากจะขึ้นอยู่กับมาตรฐานที่ธนาคารกำหนดขึ้นแล้ว ยังขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการค้าความสัมพันธ์ทางธุรกิจ การทำธุรกรรม การเคลื่อนไหวทางธุรกิจที่ลูกค้าดำเนินไป เนื่องจากหากลูกค้ามีรูปแบบพฤติกรรมหรือความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมที่ผิดปกติและทำให้ธนาคาร พบว่ามีโอกาสสูงที่จะเกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดมูลฐาน หรือการฟอกเงิน ธนาคารต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้วยการประเมินความเสี่ยงของลูกค้ารายนั้น ๆ ใหม่อีกครั้งทันที โดยใช้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันที่สุดเป็นส่วนสำคัญในการประเมินระดับความเสี่ยงและดำเนินการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องต่อไปจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

2.3.2 หลักการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง

ธนาคาร ต้องบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการบริหารความเสี่ยงสำหรับลูกค้า โดยหน้าที่ในการประเมินและบริหารความเสี่ยงมิใช่ดำเนินการเพียงขั้นตอนอนุมัติรับลูกค้าเท่านั้น หากแต่ธนาคารต้องดำเนินการประเมินในขณะดำเนินการความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าต่อเนื่องไปจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ดังนั้นจึงต้องกำหนดมาตรการ/แนวปฏิบัติ หรือ หลักเกณฑ์ที่ชัดเจนรองรับการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องดังกล่าว โดยควรกำหนดมาตรการ/แนวปฏิบัติ หรือ หลักเกณฑ์ ในประเด็นต่อไปนี้

1) กำหนดให้การบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องต้องสอดคล้องกับกระบวนการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมของลูกค้า โดยต้องกำหนดหลักการให้ผลการประเมินความเสี่ยงของลูกค้าแต่ละราย นำไปสู่การกำหนดความเข้มข้นในการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมของลูกค้ารายนั้น ๆ เสมอ ตามหลักการที่ว่า “กลุ่มลูกค้าที่ระดับความเสี่ยงสูงจะอยู่ในกระบวนการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมที่เข้มข้นมากกว่ากลุ่มลูกค้าที่ระดับความเสี่ยงต่ำ”

2) กำหนดให้การปรับปรุงข้อมูลลูกค้าให้เป็นปัจจุบัน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการบริหารความเสี่ยง โดยต้องกำหนดให้มีการปรับปรุงความเสี่ยงเมื่อพบว่าข้อมูลของลูกค้ามีความเปลี่ยนแปลง ดังนั้นจึงต้องกำหนดกรอบการทำงานสำหรับการปรับปรุงข้อมูลของลูกค้าทุกกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้การดำเนินการปรับปรุงข้อมูลสำหรับกลุ่มลูกค้าที่ระดับความเสี่ยงต่ำอาจจะช้ากว่าหรือมีความถี่น้อยกว่ากระบวนการปรับปรุงข้อมูลสำหรับกลุ่มลูกค้าที่ระดับความเสี่ยงสูงก็ได้

3) กำหนดให้มีการปรับปรุงความเสี่ยง ตามผลการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรม โดยต้องกำหนดเงื่อนไขหรือแบบแผนของผลการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมของลูกค้า เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับลูกค้า เช่น กำหนดร้อยละของวงเงินในการทำธุรกรรมในกรณีที่ลูกค้ามีความเคลื่อนไหวทางการเงินที่ต่างจากเดิม หรือกำหนดรูปแบบการทำธุรกรรมในกรณีที่ลูกค้ามีความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมต่างไปจากเดิม ซึ่งควรมีทั้งหลักเกณฑ์เพื่อปรับลดระดับความเสี่ยงของลูกค้าและหลักเกณฑ์เพื่อปรับเพิ่มระดับความเสี่ยงของลูกค้า โดยให้ผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้พิจารณาอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงระดับความเสี่ยงของลูกค้า

4) ขั้นตอนการบันทึกข้อมูลการบริหารความเสี่ยง ธนาคาร ควรกำหนดให้มีการบันทึกข้อมูลการปรับปรุงความเสี่ยงแต่ละครั้งของลูกค้าแต่ละรายไว้เป็นข้อมูลทางสถิติขององค์กรและเก็บรักษาไว้ให้มีสภาพพร้อมใช้งาน เพื่อในระยะยาวจะสามารถใช้เป็นปัจจัยในการตรวจสอบว่า มาตรการบริหารความเสี่ยงที่ใช้อยู่มีแนวโน้มให้เพิ่มปริมาณลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงมากขึ้นหรือไม่ ซึ่งอาจเป็นตัวชี้วัดให้มีการปรับปรุงมาตรการ/แนวปฏิบัติ/หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงขององค์กร

การบริหารความเสี่ยงในระดับผู้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ยังรวมถึงการตรวจสอบภายใน (Internal Audit) เฉพาะด้านการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ตั้งแต่ ขั้นตอนการรับลูกค้า ขั้นตอนการบริหารความเสี่ยง ขั้นตอนการตรวจสอบความเคลื่อนไหวของการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูล

พร้อมคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ขั้นตอนการตรวจสอบตัวตนและการพึ่งพาบุคคลที่สาม การกำกับดูแลสาขาหรือบริษัทในเครือ รวมถึงระบบการเก็บรักษาข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะได้กล่าวไว้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย การตรวจสอบข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ การสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับตัวตนและการพึ่งพาบุคคลที่สาม การกำกับดูแลสาขาและบริษัทในเครือ การรายงานธุรกรรมต่อสำนักงานต่อไป

หัวข้อที่ 3

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำก่อนการอนุมัติรับลูกค้ำ

ขั้นตอนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ เป็นกระบวนการที่ต้องเกิดขึ้นและดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนการอนุมัติให้สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมกับลูกค้ำ หรือที่เรียกว่า การอนุมัติรับลูกค้ำเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องจากขั้นตอนการจัดให้ลูกค้ำแสดงตน โดยในการอนุมัติรับลูกค้ำ ต้องประกอบไปด้วยการประเมินความต้องการข้อมูลเบื้องต้นเพื่อระบุตัวตน และการตรวจสอบรายชื่อที่ส่งผลต่อการประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งก่อนการอนุมัติรับลูกค้ำ ธนาकारต้องตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำให้แล้วเสร็จก่อน ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) เมื่อเริ่มสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้ำ

(2) เมื่อมีการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ดังต่อไปนี้

(ก) การทำธุรกรรมอื่น ๆ นอกจาก (ข) และ (ค) ไม่ว่าครั้งเดียวซึ่งมีมูลค่าตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป หรือหลายครั้งที่มีความต่อเนื่องซึ่งมีมูลค่ารวมกันตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไป โดยหลักการพิจารณาความต่อเนื่องให้พิจารณาจากการทำธุรกรรมภายใน 1 วันทำการของธนาकार เช่น กรณีให้บริการ ณ สำนักงาน หรือสาขาของธนาकार หรือตัวแทนของธนาकार (Banking Agent) อาจตรวจสอบการทำธุรกรรมที่เกิดขึ้นของผู้ทำธุรกรรมรายเดียวกัน ภายในสำนักงานหรือสาขาของธนาकार หรือตัวแทนของธนาकार (Banking Agent) เดียวกัน ภายในระยะเวลา 1 วัน หรือภายในเวลาทำการ แต่หากเป็นการให้บริการผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้พิจารณาจากการทำธุรกรรมของผู้ทำธุรกรรมภายในช่องทางเดียวกัน อุปกรณ์เดียวกัน ภายใน 1 วันหรือภายใน 24 ชั่วโมงที่เปิดให้บริการผ่านช่องทางดังกล่าว

(ข) ที่เป็นการให้บริการรับชำระเงินแทนในแต่ละครั้งซึ่งมีมูลค่าตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป หรือ

(ค) ที่เป็นการให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์หรือการให้บริการโอนเงินด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ในแต่ละครั้งซึ่งมีมูลค่าตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไป

(3) เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน การฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(4) เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อมูลตัวตนของลูกค้ำ

3.1 แนวทางในการระบุตัวตนของลูกค้า

ธนาคาร ต้องระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า โดยใช้เอกสาร ข้อมูล หรือข่าวสาร จากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ นอกเหนือจากการขอข้อมูลจากลูกค้าก็ได้ โดยแนวทางในการระบุและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า ให้เป็นไปตาม ประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง แนวทางการระบุตัวตน และพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าและการระบุและพิสูจน์ทราบตัวตนของผู้ได้รับประโยชน์ที่แท้จริง

ทั้งนี้ เนื่องจากการกำหนดแนวทางในการระบุตัวตนของลูกค้า ตามกฎหมายกำหนดให้ระบุและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าให้เหมาะสมกับความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์หรือบริการ¹⁷ ที่ได้จากผลการประเมินความเสี่ยงภายในองค์กร และผลการประเมินความเสี่ยงก่อนการออกผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ ดังนั้นเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ในการประเมินความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์และบริการ เพื่อนำไปใช้กำหนดแนวทางในการระบุตัวตนนั้นให้ใช้ปัจจัยตามที่กำหนดไว้ในประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง แนวทางการกำหนดนโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการประเมิน บริหาร และบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ภายในองค์กรของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 เท่านั้น โดยมีปัจจัยดังต่อไปนี้

(ก) ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถให้ รับ หรือเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ ซึ่งความเสี่ยงจะเพิ่มขึ้นตามจำนวนเงินสดที่ผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้นสามารถรองรับได้

(ข) ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถโอนหรือเปลี่ยนมือให้แก่บุคคลอื่นได้ ซึ่งความเสี่ยงจะเพิ่มขึ้นตามมูลค่า ความถี่ ความรวดเร็ว หรือความสะดวก ในการโอนหรือเปลี่ยนมือ

(ค) ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถใช้หรือนำไปใช้ได้ในต่างประเทศ ซึ่งความเสี่ยงจะเพิ่มขึ้นหากผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้นสามารถใช้ข้ามประเทศได้

ในกรณีที่ธนาคาร จะกำหนดมาตรการบรรเทาความเสี่ยงผลิตภัณฑ์สามารถนำแนวทางตามข้อ 22 ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 มาใช้ในการบรรเทาความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์ก็ได้ โดยต้องกำหนดให้มีมาตรการในการบริหารและบรรเทาความเสี่ยงตามข้อหนึ่งข้อใด ดังต่อไปนี้

- (1) จำกัดจำนวนครั้งของการทำธุรกรรม
- (2) จำกัดประเภทของธุรกรรม เช่น จำกัดไม่ให้ทำธุรกรรมโดยใช้เงินสด หรือจำกัดให้ใช้ได้เฉพาะธุรกรรมที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เสี่ยงต่ำเท่านั้น เป็นต้น
- (3) จำกัดจำนวนเงินของการทำธุรกรรมที่สามารถทำได้

¹⁷ ระเบียบวิธีการประเมินความเสี่ยงผลิตภัณฑ์หรือบริการสามารถดูได้ในหัวข้อที่ 2 การบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

ทั้งนี้ ผลการประเมินความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์หรือบริการจะมีความเสี่ยงต่ำได้ ผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้นต้องมีลักษณะที่สอดคล้องกับลักษณะของผลิตภัณฑ์เสี่ยงต่ำตามประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง แนวทางในการพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงด้วย¹⁸ จึงจะสามารถใช้แนวทางระบุตัวตนของลูกค้าในแบบผลิตภัณฑ์เสี่ยงต่ำได้ โดยลักษณะของผลิตภัณฑ์เสี่ยงต่ำตามประกาศดังกล่าวมีรายละเอียดดังนี้

(ก) ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนเป็นเงินสดหรือถอนหรือคืนเป็นเงินสดได้ในระยะเวลาอันสั้น หรือแลกเปลี่ยนเป็นเงินสดหรือถอนหรือคืนเป็นเงินสดได้ในมูลค่าต่ำ

(ข) ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ไม่ใช่บริการข้ามประเทศและไม่เกิดมูลค่าในต่างประเทศ หรือเป็นผลิตภัณฑ์หรือบริการข้ามประเทศหรือเกิดมูลค่าในต่างประเทศเฉพาะกรณีที่เป็นการชำระหนี้ หรือค่าสินค้าหรือบริการที่มีมูลค่าต่ำ

(ค) ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ไม่สามารถสะสมมูลค่าเงินได้ในจำนวนมาก และไม่สามารถโอนมูลค่าให้แก่ผู้อื่นได้หรือโอนได้ในมูลค่าต่ำ

ทั้งนี้ มูลค่าในการทำธุรกรรมตาม (ก) (ข) และ (ค) เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกิน 50,000 บาท ต่อเดือน โดยการพิจารณามูลค่าของการทำธุรกรรมให้นับรวมทั้งขาเข้าและขาออก เช่น ไม่ว่าจะเป็นการรับหรือให้เงินสด รวมถึงการรับโอนหรือโอนเงินหรือทรัพย์สิน การชำระหนี้หรือค่าสินค้าหรือบริการในต่างประเทศ จะต้องนับรวมทุกธุรกรรม

1.1) กรณีที่ลูกค้าเป็นบุคคลธรรมดา

เมื่อธนาคาร ได้ดำเนินการจัดให้ลูกค้าแสดงตนตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง วิธีการแสดงตนของลูกค้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16¹⁹ แล้ว ให้ดำเนินการระบุและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า โดยธนาคารต้องระบุตัวตนของลูกค้าจากข้อมูลการแสดงตนที่ครบถ้วน และพิสูจน์ทราบตัวตนลูกค้า ทั้งแบบพบเห็นลูกค้าต่อหน้า (Face-to-Face) และแบบไม่พบเห็นลูกค้าต่อหน้า (Non-Face-to-Face) รวมถึงการรับลูกค้านอกสถานที่โดยผู้ดูแลความสัมพันธ์เป็นผู้ดำเนินการ (ในการสร้างความสัมพันธ์ครั้งแรก) ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความเป็นปัจจุบันของข้อมูลแสดงตน ตลอดจนพิสูจน์ว่าลูกค้าเป็นเจ้าของข้อมูลและหลักฐานดังกล่าวจริง โดยให้ธนาคารอย่างน้อยต้องดำเนินการตามตารางดังต่อไปนี้

¹⁸ ข้อ 5 (8) แห่งประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง แนวทางในการพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

¹⁹ ข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 6 แห่งประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง วิธีการแสดงตนของลูกค้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16

ตารางที่ 1 สรุปแนวทางในการระบุตัวตนของลูกค้าแบบบุคคลธรรมดา

การดำเนินการตรวจสอบต้องดำเนินการทั้ง 3 ขั้นตอน ได้แก่ การเก็บข้อมูล การตรวจสอบหลักฐาน และการเปรียบเทียบใบหน้า โดยพิจารณาความเสี่ยงผลิตภัณฑ์และช่องทางการให้บริการ และ **เลือกวิธีการใดวิธีการหนึ่งในการระบุตัวตน** ดังนี้

ความเสี่ยงผลิตภัณฑ์	ช่องทาง	การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและหลักฐาน	พิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า
ต่ำ	พบหน้า	<p>กรณีใช้บัตรประจำตัวประชาชน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การใช้เครื่องอ่านบัตร (Card reader) อ่านข้อมูลจากชิปบนบัตรประจำตัวประชาชน แล้วตรวจสอบกับฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง (DOPA) 2) การใช้เครื่องอ่านบัตร (Card reader) อ่านข้อมูลจากชิปบนบัตรประจำตัวประชาชน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบเปรียบเทียบกับข้อมูลตามหน้าบัตรประจำตัวประชาชน 3) ตรวจสอบข้อมูลกับฐานข้อมูลอื่นใดของหน่วยงานภาครัฐ เช่น สหกรณ์ที่ตั้งขึ้นโดยสมาชิกที่เป็นเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐ สามารถตรวจสอบข้อมูลของผู้สมัครสมาชิกจากหน่วยงานที่ตัวเองสังกัดอยู่ได้ 4) ตรวจสอบหลักฐานและรับรองความถูกต้องของข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่ว่าลูกค้านั้นเป็นเจ้าของข้อมูลดังกล่าวจริง <p>กรณีใช้หนังสือเดินทางเป็นหลักฐานแสดงตน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) นำข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้จากหนังสือเดินทาง เช่น ข้อมูลจากเทคโนโลยีสื่อสารไร้สายระยะใกล้ (NFC) มาตรวจสอบเทียบกับข้อมูลบนหนังสือเดินทาง หรือ 2) ตรวจสอบหลักฐานและรับรองความถูกต้องของข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่ว่าลูกค้านั้นเป็นเจ้าของข้อมูลดังกล่าวจริง <p>** โดยใช้วิธีการหนึ่งวิธีการใด หรือใช้วิธีการอื่นใดที่มีระดับความน่าเชื่อถือเทียบเคียงกัน</p> <p>ทั้งนี้ กรณีลูกค้าบุคคลธรรมดาต่างชาติหรือต่างด้าวที่ไม่มีหนังสือเดินทางอาจตรวจสอบเอกสารอื่นใดที่หน่วยงานรัฐออกให้ก็ได้ เช่น บัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย, เอกสารรับรองบุคคล (Certificate of Identity: CI),</p>	ให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบใบหน้าของลูกค้ากับภาพของลูกค้าจากบัตรประจำตัวประชาชน หรือหนังสือเดินทาง

ความเสี่ยง ผลิตภัณฑ์	ช่องทาง	การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและหลักฐาน	พิสูจน์ทราบตัวตนของ ลูกค้า
		Travel Document for Aliens (T.D.), Temporary Passport เป็นต้น	
ต่ำ	ไม่พบหน้า	<p>กรณีใช้บัตรประจำตัวประชาชน</p> <p>1) การใช้เครื่องอ่านบัตร (Card reader) อ่านข้อมูลจากชิปบนบัตรประจำตัวประชาชน แล้วตรวจสอบกับฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง (DOPA)</p> <p>2) การใช้เครื่องอ่านบัตร (Card reader) อ่านข้อมูลจากชิปบนบัตรประจำตัวประชาชน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบเปรียบเทียบกับข้อมูลตามหน้าบัตรประจำตัวประชาชน</p> <p>3) ตรวจสอบข้อมูลกับฐานข้อมูลอื่นใดของหน่วยงานภาครัฐ เช่น สหกรณ์ที่ตั้งขึ้นโดยสมาชิกที่เป็นเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐ สามารถตรวจสอบข้อมูลของผู้สมัครสมาชิกจากหน่วยงานที่ตัวเองสังกัดอยู่ได้</p> <p>4) ตรวจสอบหลักฐานและรับรองความถูกต้องของข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่ว่าลูกค้านั้นเป็นเจ้าของข้อมูลดังกล่าวจริง</p> <p>กรณีใช้หนังสือเดินทางเป็นหลักฐานแสดงตน</p> <p>1) นำข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้จากหนังสือเดินทาง เช่น ข้อมูลจากเทคโนโลยีสื่อสารไร้สายระยะใกล้ (NFC) มาตรวจสอบเทียบกับข้อมูลบนหนังสือเดินทาง</p> <p>2) ตรวจสอบหลักฐานและรับรองความถูกต้องของข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่ว่าลูกค้านั้นเป็นเจ้าของข้อมูลดังกล่าวจริง</p> <p>** โดยใช้วิธีการหนึ่งวิธีการใด หรือใช้วิธีการอื่นใดที่มีระดับความน่าเชื่อถือเทียบเคียงกัน</p> <p>ทั้งนี้กรณีลูกค้าบุคคลธรรมดาต่างชาติหรือต่างด้าวที่ไม่มีหนังสือเดินทางอาจตรวจสอบเอกสารอื่นใดที่หน่วยงานรัฐออกให้ก็ได้ เช่น บัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย, เอกสารรับรองบุคคล (Certificate of Identity: CI), Travel Document for Aliens (T.D.), Temporary Passport เป็นต้น</p>	<p>ถ่ายภาพและบันทึกภาพลูกค้าเพื่อให้เจ้าหน้าที่ใช้ในการตรวจสอบเปรียบเทียบภาพใบหน้าของลูกค้ากับภาพของลูกค้าจากบัตรประจำตัวประชาชน หนังสือเดินทาง หรือข้อมูลหรือหลักฐานที่น่าเชื่อถืออื่นเพื่อพิสูจน์ว่าเป็นลูกค้ารายนั้นจริงแทนการพบเห็นลูกค้าต่อหน้า</p>

ความเสี่ยง ผลิตภัณฑ์	ช่องทาง	การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและหลักฐาน	พิสูจน์ทราบตัวตนของ ลูกค้า
กลาง	พบหน้า	<p>กรณีใช้บัตรประจำตัวประชาชน</p> <p>1) การใช้เครื่องอ่านบัตร (Card reader) อ่านข้อมูลจากชิปบนบัตรประจำตัวประชาชน แล้วตรวจสอบกับฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง (DOPA)</p> <p>2) การใช้เครื่องอ่านบัตร (Card reader) อ่านข้อมูลจากชิปบนบัตรประจำตัวประชาชน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบเปรียบเทียบกับข้อมูลตามหน้าบัตรประจำตัวประชาชน</p> <p>3) ใช้ข้อมูลหน้าบัตรและ Laser Code หลังบัตรประจำตัวประชาชน ส่งไปตรวจสอบสถานะบัตรกับระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง (DOPA)</p> <p>4) ตรวจสอบข้อมูลกับฐานข้อมูลอื่นใดของหน่วยงานภาครัฐ เช่น สหกรณ์ที่ตั้งขึ้นโดยสมาชิกที่เป็นเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐ สามารถตรวจสอบข้อมูลของผู้สมัครสมาชิกจากหน่วยงานที่ตัวเองสังกัดอยู่ได้</p> <p>กรณีใช้หนังสือเดินทางเป็นหลักฐานแสดงตน</p> <p>นำข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้จากหนังสือเดินทาง เช่น ข้อมูลจากเทคโนโลยีสื่อสารไร้สายระยะใกล้ (NFC) มาตรวจสอบเทียบกับข้อมูลบนหนังสือเดินทาง โดยหากไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้จากหนังสือเดินทาง อาจตรวจสอบเอกสารสำคัญประจำตัวอื่นที่รัฐบาลไทย หรือหน่วยงานรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้เทียบกับหนังสือเดินทางทดแทนได้</p> <p>**หรือใช้วิธีการอื่นใดที่มีระดับความน่าเชื่อถือเทียบเคียงกัน</p> <p>โดยพิจารณาตามตารางที่ 2 ตัวอย่างเอกสารที่สามารถใช้เพื่อการระบุตัวตน กรณีใช้หนังสือเดินทางในการแสดงตนและไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้ เฉพาะเอกสารแสดงตน (ช่องที่ 2)</p>	<p>ให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบหรืออาจพิจารณานำเทคโนโลยีเปรียบเทียบกับข้อมูลชีวมิติของลูกค้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าได้</p>

ความเสี่ยง ผลิตภัณฑ์	ช่องทาง	การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและหลักฐาน	พิสูจน์ทราบตัวตนของ ลูกค้า
กลาง	ไม่พบหน้า	<p>กรณีใช้บัตรประจำตัวประชาชน</p> <p>1) การใช้เครื่องอ่านบัตร (Card reader) อ่านข้อมูลจากชิปบนบัตรประจำตัวประชาชน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบเปรียบเทียบกับข้อมูลตามหน้าบัตรประจำตัวประชาชน</p> <p>2) ใช้ข้อมูลหน้าบัตรและ Laser Code หลังบัตรประจำตัวประชาชน ส่งไปตรวจสอบสถานะบัตรกับ DOPA</p> <p>กรณีใช้หนังสือเดินทางเป็นหลักฐานแสดงตน</p> <p>นำข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้จากหนังสือเดินทาง เช่น ข้อมูลจากเทคโนโลยีสื่อสารไร้สายระยะใกล้ (NFC) มาตรวจสอบเทียบกับข้อมูลบนหนังสือเดินทาง โดยหากไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้จากหนังสือเดินทาง อาจตรวจสอบเอกสารสำคัญประจำตัวอื่นที่รัฐบาลไทย หรือหน่วยงานรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้เทียบกับหนังสือเดินทางทดแทนได้</p> <p>**หรือใช้วิธีการอื่นใดที่มีระดับความน่าเชื่อถือเทียบเคียงกัน</p> <p>โดยพิจารณาตามตารางที่ 2 ตัวอย่างเอกสารที่สามารถใช้เพื่อการระบุตัวตน กรณีใช้หนังสือเดินทางในการแสดงตนและไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้ เฉพาะเอกสารแสดงตน (ช่องที่ 2)</p>	<p>ต้องถ่ายภาพและบันทึกภาพลูกค้า และใช้เทคโนโลยีขั้นสูงที่ได้มาตรฐานสากลหรือมาตรฐานที่ยอมรับโดยทั่วไป หรือให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบเปรียบเทียบภาพใบหน้าของลูกค้ากับภาพของลูกค้าจากบัตรประจำตัวประชาชนหรือหนังสือเดินทางเพื่อพิสูจน์ว่าเป็นลูกค้ารายนั้นจริงแทนการพบเห็นลูกค้าต่อหน้า หรือใช้วิธีการอื่นใดที่มีระดับความน่าเชื่อถือเทียบเคียงกัน</p>

ความเสี่ยง ผลิตภัณฑ์	ช่องทาง	การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและหลักฐาน	พิสูจน์ทราบตัวตนของ ลูกค้า
สูง	พบหน้า	<p>กรณีใช้บัตรประจำตัวประชาชน</p> <p>การใช้เครื่องอ่านบัตร (Card reader) อ่านข้อมูลจากชิปบนบัตรประจำตัวประชาชน แล้วตรวจสอบกับฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง (DOPA)</p> <p>กรณีใช้หนังสือเดินทางเป็นหลักฐานแสดงตน</p> <p>ให้นำข้อมูลจากเทคโนโลยีสื่อสารไร้สายระยะใกล้ (NFC) มาตรวจสอบเทียบกับข้อมูลบนหนังสือเดินทาง และตรวจสอบเอกสารสำคัญประจำตัวอื่นที่รัฐบาลไทยออกให้หรือหน่วยงานของรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้</p> <p>** หรือใช้วิธีการอื่นใดที่มีระดับความน่าเชื่อถือเทียบเคียงกัน</p> <p>โดยใช้เอกสารหรือหลักฐานในการตรวจสอบประกอบกัน จำนวนอย่างน้อย 3 ประเภท รายละเอียดตามตารางที่ 2 ตัวอย่างเอกสารที่สามารถใช้เพื่อการระบุตัวตน กรณีใช้หนังสือเดินทางในการแสดงตนและไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้</p>	<p>ให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบ หรืออาจพิจารณานำเทคโนโลยีเปรียบเทียบกับข้อมูลชีวมิติของลูกค้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าก็ได้</p>
	ไม่พบหน้า	<p>กรณีใช้บัตรประจำตัวประชาชน</p> <p>การใช้เครื่องอ่านบัตร (Card reader) อ่านข้อมูลจากชิปบนบัตรประจำตัวประชาชน แล้วตรวจสอบกับฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง (DOPA)</p> <p>กรณีใช้หนังสือเดินทางเป็นหลักฐานแสดงตน</p> <p>นำข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้จากหนังสือเดินทาง เช่น ข้อมูลจากเทคโนโลยีสื่อสารไร้สายระยะใกล้ (NFC) มาตรวจสอบเทียบกับข้อมูลบนหนังสือเดินทาง และ ตรวจสอบเอกสารสำคัญประจำตัวอื่นที่รัฐบาลไทยหรือหน่วยงานรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้</p> <p>** หรือใช้วิธีการอื่นใดที่มีระดับความน่าเชื่อถือเทียบเคียงกัน</p> <p>โดยใช้เอกสารหรือหลักฐานในการตรวจสอบประกอบกัน จำนวนอย่างน้อย 3 ประเภท รายละเอียดตามตารางที่ 2 ตัวอย่างเอกสารที่สามารถใช้เพื่อการระบุตัวตน กรณีใช้หนังสือเดินทางในการแสดงตนและไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้</p>	<p>ต้องถ่ายภาพและบันทึกภาพลูกค้าและใช้เทคโนโลยีขั้นสูงที่ได้มาตรฐานสากลหรือมาตรฐานที่ยอมรับโดยทั่วไป เพื่อใช้ตรวจสอบเปรียบเทียบภาพใบหน้าของลูกค้ากับข้อมูลชีวมิติจากบัตรประจำตัวประชาชนแบบเนกประสงค์หรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้จากหนังสือเดินทางเพื่อพิสูจน์ว่าเป็นลูกค้ารายนั้นจริงแทนการพบเห็นลูกค้าต่อหน้า หรือใช้วิธีการอื่นใดที่มีระดับความน่าเชื่อถือเทียบเคียงกัน</p>

ตารางที่ 2 ตัวอย่างเอกสารที่สามารถใช้เพื่อการระบุตัวตน

กรณีใช้หนังสือเดินทางในการแสดงตนและไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้

ประเภทเอกสารหรือหลักฐานในการตรวจสอบสำหรับบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทย ในกรณีที่ไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จากหนังสือเดินทางได้ พิจารณาแยกตามวัตถุประสงค์การเดินทางสามารถสรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์	เอกสารแสดงตน	เอกสารเพิ่มเติมที่น่าเชื่อถือ
1. กรณีชาวต่างชาติทั่วไปเข้ามาทำงาน	(1) หนังสือเดินทาง (Passport) หรือ Travel Document for Aliens (T.D.) หรือ Certificated of Identity (CI) หรือ Temporary Passport และ (2) ทะเบียนบ้านเล่มปกสีเหลือง (ทร.13) ที่ระบุเลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก หรือ (3) ใบอนุญาตทำงานในประเทศ (Work Permit) ที่ส่วนราชการไทยออกให้ (อ่าน QR Code) หรือ (4) ตราอนุญาตเข้าประเทศไทย ประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non-Immigrant Visa) หรือ Smart VISA หรือ (5) เอกสารแสดงตนที่ส่วนราชการไทยหรือรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้	(1) เอกสารการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน SWIFT Authenticate หรือเอกสารการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน Notary Public
2. กรณีทำธุรกิจในประเทศไทย	(1) หนังสือเดินทาง (Passport) หรือ Travel Document for Aliens (T.D.) หรือ Certificated of Identity (CI) หรือ Temporary Passport และ (2) ทะเบียนบ้านเล่มปกสีเหลือง (ทร.13) ที่ระบุเลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก หรือ (3) ตราอนุญาตเข้าประเทศไทย ประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non-Immigrant Visa) หรือ ประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non-Immigrant Visa) รหัส B (Business) หรือ (4) เอกสารแสดงตนที่ส่วนราชการไทยหรือรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้	(1) เอกสารแสดงถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย หรือ (2) เอกสารการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน SWIFT Authenticate หรือเอกสารการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน Notary Public
3. กรณีเข้ามาศึกษาในประเทศไทยของนักเรียนต่างชาติ	(1) หนังสือเดินทาง (Passport) หรือ Travel Document for Aliens (T.D.) หรือ Certificated of Identity (CI) หรือ Temporary Passport และ	(1) หนังสือรับรองที่โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาออกให้ หรือ (2) เอกสารการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน SWIFT Authenticate หรือเอกสาร

วัตถุประสงค์	เอกสารแสดงตน	เอกสารเพิ่มเติมที่น่าเชื่อถือ
	(2) ทะเบียนบ้านเล่มปกสีเหลือง (ทร.13) ที่ระบุเลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก หรือ (3) ทรานนุญาตเข้าประเทศไทย ประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non – Immigrant Visa) หรือ ประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non – Immigrant Visa) รหัส ED (Education) หรือ (4) เอกสารแสดงตนที่ส่วนราชการไทยหรือรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้	การพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน Notary Public
4. กรณีเข้ามารับการรักษาพยาบาลในประเทศไทย	(1) หนังสือเดินทาง (Passport) หรือ Travel Document for Aliens (T.D.) หรือ Certificated of Identity (CI) หรือ Temporary Passport และ (2) หนังสืออนุญาตให้พำนักอยู่ในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 3 เดือนจากกระทรวงการต่างประเทศ หรือ (3) ทรานนุญาตเข้าประเทศไทย ประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non – Immigrant Visa) หรือ ประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non – Immigrant Visa) รหัส O (MT-90) หรือ รหัส O (MD) หรือ รหัส B (Business) หรือ (4) เอกสารแสดงตนที่ส่วนราชการไทยหรือรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้	(1) หนังสือรับรองจากสถานพยาบาลว่าเข้ารับการรักษาจริง หรือ (2) เอกสารการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน SWIFT Authenticate หรือเอกสารการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน Notary Public
5. กรณีเข้ามาซื้ออสังหาริมทรัพย์	(1) หนังสือเดินทาง (Passport) และ (2) ทรานนุญาตเข้าประเทศไทย ประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non-Immigrant Visa) หรือ (3) เอกสารแสดงตนที่ส่วนราชการไทยหรือรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้	เอกสารการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน SWIFT Authenticate หรือเอกสารการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน Notary Public
6. กรณีเพื่อลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์	(1) หนังสือเดินทาง (Passport) หรือ Travel Document for Aliens (T.D.) หรือ Certificated of Identity (CI) หรือ Temporary Passport และ (2) ทรานนุญาตเข้าประเทศไทย ประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non-Immigrant Visa) หรือ (3) เอกสารแสดงตนที่ส่วนราชการไทยหรือรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้	เอกสารการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน SWIFT Authenticate หรือเอกสารการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน Notary Public

วัตถุประสงค์	เอกสารแสดงตน	เอกสารเพิ่มเติมที่น่าเชื่อถือ
7. กรณีเจ้าหน้าที่หน่วยงานราชการของต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่องค์การระหว่างประเทศ	(1) หนังสือเดินทาง (Passport) หรือ Travel Document for Aliens (T.D.) หรือ Certificated of Identity (CI) หรือ Temporary Passport และ (2) ตราอนุญาตเข้าประเทศไทยประเภททูต (Diplomatic Visa) หรือประเภทราชการ (Official Visa) หรือ (3) ตราอนุญาตเข้าประเทศไทยประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non-Immigrant Visa) หรือ (4) เอกสารแสดงตนที่ส่วนราชการไทยหรือรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้	หนังสือรับรองการเป็นนักการทูต (Diplomatic Visa) เจ้าหน้าที่สถานทูต (Embassy Staff) เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานราชการของต่างประเทศ เจ้าหน้าที่องค์การสหประชาชาติ (UN Staff) จากหน่วยงานต้นสังกัด หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ
8. กรณี Retirement	(1) หนังสือเดินทาง (Passport) หรือ Travel Document for Aliens (T.D.) หรือ Certificated of Identity (CI) หรือ Temporary Passport และ (2) ตราอนุญาตเข้าประเทศไทยประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non – Immigrant Visa) รหัส O-X หรือ รหัส O-A หรือตราประทับสำหรับกรณีที่ใช้ชีวิตบั้นปลาย (Retirement) ในประเทศไทย หรือ (3) ตราอนุญาตเข้าประเทศไทย ประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non-Immigrant Visa) หรือ Long Stay ต้องใช้ประกอบกับหนังสือรับรองจากสถานทูต หรือ (4) เอกสารแสดงตนที่ส่วนราชการไทยหรือรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้	(1) เอกสารแสดงถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย หรือ (2) เอกสารการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน SWIFT Authenticate หรือเอกสารการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน Notary Public หรือ (3) หนังสือรับรองจากสถานทูต
9. กรณีผู้ถือบัตร Thailand Elite หรือ Thailand Privilege Card	(1) หนังสือเดินทาง (Passport) หรือ Travel Document for Aliens (T.D.) หรือ Certificated of Identity (CI) หรือ Temporary Passport และ (2) ตราอนุญาตเข้าประเทศไทยประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non-Immigrant Visa) หรือ (3) ตราอนุญาตเข้าประเทศไทยประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non-Immigrant Visa) รหัส SE (Social Entry) รหัส PE (Privilege Entry) หรือ (4) เอกสารแสดงถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย เช่น หนังสือรับรองแสดงถิ่นที่อยู่ จากสถานทูตหรือจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เป็นต้น หรือ	(1) บัตร Thailand Elite Card หรือหนังสือรับรองการเป็นสมาชิก Thailand Elite หรือ (2) เอกสารการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน SWIFT Authenticate หรือเอกสารการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน Notary Public

วัตถุประสงค์	เอกสารแสดงตน	เอกสารเพิ่มเติมที่นำเชื่อถือ
	(5) เอกสารแสดงตนที่ส่วนราชการไทยหรือรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้	
10. กรณีนักบวชต่างชาติเข้ามาศึกษาพุทธศาสนาหรือปฏิบัติพุทธศาสนิก	(1) หนังสือเดินทาง (Passport) หรือ Travel Document for Aliens (T.D.) หรือ Certificated of Identity (CI) หรือ Temporary Passport และ (2) ทรานนุญาตเข้าประเทศไทยประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non – Immigrant VISA) หรือ (3) ทรานนุญาตเข้าประเทศไทยประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non – Immigrant Visa) รหัส ED (Education) หรือ (4) เอกสารแสดงตนที่ส่วนราชการไทยหรือรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้	(1) หนังสือรับรองการเข้าศึกษาจากสำนักพระพุทธศาสนาแห่งชาติ หรือสำนักนายกรัฐมนตรีหรือมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย หรือหนังสือรับรองจากสำนักพุทธศาสนาประจำจังหวัด หรือ (2) เอกสารการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน SWIFT Authenticate หรือเอกสารการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน Notary Public
11. กรณีนักบวช / ผู้เผยแผ่ศาสนาต่างชาติเข้ามาเพื่อเผยแผ่ศาสนา	(1) หนังสือเดินทาง (Passport) หรือ Travel Document for Aliens (T.D.) หรือ Certificated of Identity (CI) หรือ Temporary Passport หรือเอกสารแสดงตนที่ส่วนราชการไทยหรือรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้ และ (2) ทรานนุญาตเข้าประเทศไทยประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non – Immigrant VISA) หรือ (3) ทรานนุญาตเข้าประเทศไทยประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non – Immigrant Visa) รหัส R (Religion) (4) เอกสารแสดงตนที่ส่วนราชการไทยหรือรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้	(1) หนังสือรับรองจากกรมการศาสนา วัตถุประสงค์เผยแผ่ศาสนา และ (2) หนังสือรับรองจากองค์กรศาสนาคริสต์ อิสลาม หรือองค์กรศาสนาของนักบวชนั้น หรือ (3) เอกสารการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน SWIFT Authenticate หรือเอกสารการพิสูจน์ตัวตนลูกค้าผ่าน Notary Public
12. คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในประเทศไทยถาวร ได้แก่ คนต่างด้าวที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน (ทร.13) หรือชนกลุ่มน้อย และบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน ซึ่งรอการพิสูจน์สัญชาติ	(1) บัตรประจำตัวที่กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทยออกให้ เช่น บัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย (เลขประจำตัว13 หลัก ที่ขึ้นต้นด้วยเลข 6 หรือ 7 หรือ 8 แล้วแต่กรณี) หรือ บัตรประจำตัวบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน (เลขประจำตัว13 หลัก ที่ขึ้นต้นด้วยเลข 0) หรือ สมุดประจำตัวคนต่างด้าว และ (2) แบบรับรองรายการทะเบียนประวัติของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน (ทร.38 ข) หรือ แบบรับรองรายการทะเบียนราษฎร ทร.13/1 หรือ ทร.14/1 แล้วแต่กรณี หรือ (3) ทะเบียนบ้าน (ทร.13 หรือ ทร.14)	

วัตถุประสงค์	เอกสารแสดงตน	เอกสารเพิ่มเติมที่น่าเชื่อถือ
	(4) เอกสารแสดงตนที่ส่วนราชการไทยออกให้ * ทั้งนี้ หลักฐานอย่างใดอย่างหนึ่งต้องปรากฏรูปภาพใบหน้า และ เลขประจำตัว 13 หลักที่กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ออกให้	
13. แรงงานต่างด้าว สัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา แต่ได้รับการ ผ่อนผัน ให้อยู่ในประเทศไทย ชั่วคราวเป็นกรณี พิเศษ	(1) หนังสือเดินทาง (Passport) หรือ Travel Document for Aliens (T.D.) หรือ เอกสารรับรองบุคคล (Certificate of Identity: CI) หรือ Temporary Passport หรือบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย (เลขประจำตัว 13 หลัก ขึ้นต้นด้วย 00) และ (2) แบบรับรองรายการทะเบียนประวัติของคนต่างด้าวที่ ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ (ท.ร. 38/1) หรือ (3) เอกสารแสดงตนที่ส่วนราชการไทยหรือรัฐเจ้าของ สัญชาติออกให้	(1) หนังสือรับรองจากนายจ้าง โดยระบุ ข้อมูลและรายละเอียดของนายจ้าง ลูกจ้าง (ชื่อเต็ม วันเดือนปีเกิด เลขบัตร ประจำตัว ประเทศเจ้าของสัญชาติ และ ที่อยู่ปัจจุบัน) สถานที่ประกอบการ และ ข้อมูลการติดต่อ และแนบบัตร ประจำตัวประชาชนของนายจ้าง หรือ หนังสือรับรองนิติบุคคล หรือ (2) ใบอนุญาตทำงาน (Work Permit) ที่กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงานออกให้

หมายเหตุ: 1) กรณีชาวต่างชาติประเภทอื่นนอกเหนือจากที่ระบุไว้ให้ใช้เอกสารตามที่กำหนดไว้ข้างต้นได้

2) เอกสารแสดงตนที่ส่วนราชการไทยหรือรัฐเจ้าของสัญชาติออกให้ตามที่กำหนดไว้ข้างต้น ต้องมี
ลักษณะ อย่างน้อยดังต่อไปนี้

2.1) ต้องมีข้อมูลเพียงพอที่จะตรวจสอบกับข้อมูลแสดงตนของลูกค้ำในบัตรประจำตัวประชาชนหรือ
ในหนังสือเดินทาง

2.2) ข้อมูลต้องเป็นปัจจุบัน

2.3) หน่วยงานผู้ออกเอกสารต้องมีกระบวนการตรวจสอบและพิสูจน์ทราบตัวตนของบุคคล และ
รับรองว่าข้อมูลเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง

3) การเลือกใช้เอกสาร

3.1) สำหรับผลิตภัณฑ์เสี่ยงกลาง ให้เลือกใช้เอกสารที่ระบุไว้ในตารางเอกสารแสดงตน (ช่องที่ 2)
ทั้ง 2 รายการ

3.2) สำหรับผลิตภัณฑ์เสี่ยงสูง สามารถเลือกใช้เอกสารที่ระบุไว้ในตารางเอกสารแสดงตน (ช่องที่ 2)
ทั้ง 3 รายการ หรือ เลือกจากช่องเอกสารแสดงตน (ช่องที่ 2) จำนวน 2 รายการ และเลือกเอกสารจากช่อง
เอกสารเพิ่มเติมที่น่าเชื่อถือ (ช่องที่ 3) 1 รายการ ก็ได้

ในกรณีที่หน่วยงานทางการมีการเปลี่ยนแปลงประเภทเอกสาร ขอให้ธนาคารปรับเปลี่ยนให้
สอดคล้องกับประเภทเอกสารของหน่วยงานทางการตามที่ประกาศ

1.1.1 กรณีมีเหตุจำเป็นไม่สามารถตรวจสอบเอกสารหลักฐานตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดได้

1) กรณีที่บัตรประจำตัวประชาชนไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลจากเครื่องอ่านบัตรประจำตัวประชาชนแบบอเนกประสงค์ได้ อันเนื่องจากชิปที่อยู่ในบัตรประจำตัวประชาชนเสียหายชำรุด หรือไม่สามารถอ่านได้เนื่องจากข้อจำกัดของบัตรให้ดำเนินการดังนี้

(1) แจ้งให้ลูกค้าทำบัตรประจำตัวประชาชนใบใหม่ หรือ

(2) ให้นำข้อมูลบนบัตรประจำตัวประชาชน พร้อม Laser Code ตรวจสอบกับระบบการตรวจสอบทางอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานภาครัฐ และหากเป็นกรณีผลิตภัณฑ์เสียงสูงต้องขอเอกสารเพิ่มเติม 1 ประเภท โดยเอกสารที่ขอต้องเป็นเอกสารที่ออกโดยหน่วยงานทางการ เช่น ทะเบียนบ้าน หรือ ใบขับขี่ เป็นต้น

(3) กรณีไม่สามารถดำเนินการตามข้อ (1) และ (2) ได้ ให้สามารถระบุตัวตนโดยขอเอกสารเพิ่มเติมอย่างน้อย 1 ประเภท สำหรับผลิตภัณฑ์เสียงกลาง และ 2 ประเภท สำหรับผลิตภัณฑ์เสียงสูง โดยเอกสารที่ขอต้องเป็นเอกสารที่ออกโดยส่วนราชการ เช่น ทะเบียนบ้าน หรือ ใบขับขี่ เป็นต้น เพื่อนำมาพิจารณาประกอบกับบัตรประจำตัวประชาชน

ทั้งนี้ ในการใช้มาตรการในข้อ (3) สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา 16 ต้องมีมาตรการที่แน่ใจได้ว่าเป็นกรณีความเสียหายจากชิปที่อยู่ในบัตรที่แท้จริง ไม่ได้เกิดจากการใช้บัตรปลอมหรือชิปปลอม หากไม่สามารถทำให้แน่ใจได้ควรพิจารณาให้ลูกค้าทำบัตรประจำตัวประชาชนใบใหม่ตาม (1)

2) กรณีที่บัตรประจำตัวประชาชนไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลจากเครื่องอ่านบัตรประจำตัวประชาชนแบบอเนกประสงค์ได้ เนื่องจากเป็นบัตรประจำตัวประชาชนรุ่นเก่า ให้ดำเนินการดังนี้

(1) แจ้งให้ลูกค้าทำบัตรประจำตัวประชาชนใบใหม่ หรือ

(2) ขอเอกสารเพิ่มเติมอย่างน้อย 1 ประเภท สำหรับผลิตภัณฑ์เสียงกลาง และ 2 ประเภท สำหรับผลิตภัณฑ์เสียงสูง โดยเอกสารที่ขอต้องเป็นเอกสารที่ออกโดยส่วนราชการ เช่น ทะเบียนบ้าน หรือ ใบขับขี่ เป็นต้น เพื่อนำมาพิจารณาประกอบกับบัตรประจำตัวประชาชน

3) กรณีที่ไม่สามารถตรวจสอบบัตรประจำตัวประชาชนกับระบบการตรวจสอบทางอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานภาครัฐได้ เนื่องจาก**ระบบมีปัญหา** ให้ดำเนินการดังนี้

(1) ตรวจสอบข้อมูลจากเครื่องอ่านบัตรประจำตัวประชาชนแบบอเนกประสงค์เทียบกับใบหน้าลูกค้า (Offline) และเปิดบัญชีแต่ยังไม่อนุมัติให้ทำธุรกรรม (เปิดบัญชีในจำนวนเงินศูนย์บาท) โดยให้ตรวจสอบข้อมูลบนบัตรประจำตัวประชาชนกับระบบการตรวจสอบทางอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานภาครัฐในภายหลัง ซึ่งบัญชีที่เปิดนั้นจะไม่สามารถทำธุรกรรมได้จนกว่าการตรวจสอบจะเสร็จสิ้น หรือ

(2) ตรวจสอบข้อมูลจากเครื่องอ่านบัตรประจำตัวประชาชนแบบออฟไลน์ (Offline) และต้องขอเอกสารที่ออกโดยหน่วยงานภาครัฐเพิ่มอีกหนึ่งรายการ (เอกสารเพิ่มเติมไม่จำเป็นต้องมีรูปของลูกค้ำ) เพื่อตรวจสอบซ้ำ โดยไม่ต้องจำกัดจำนวนเงินในการเปิดบัญชี และควรตรวจสอบบัตรประจำตัวประชาชนกับระบบการตรวจสอบทางอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งบัญชีที่เปิดนั้นสามารถทำธุรกรรมได้ทันที แต่หากตรวจสอบภายหลังพบว่าผลการตรวจสอบไม่ผ่าน ธนาคารต้องมีกระบวนการดำเนินการ เช่น มาตรการระงับการใช้บัญชี เป็นต้น หรือ

(3) ตรวจสอบข้อมูลจากเครื่องอ่านบัตรประจำตัวประชาชนแบบออฟไลน์ (Offline) และต้องถ่ายภาพและบันทึกภาพลูกค้ำ และใช้เทคโนโลยีขั้นสูงที่ได้มาตรฐานสากลหรือมาตรฐานที่ยอมรับโดยทั่วไป เพื่อใช้ตรวจสอบเปรียบเทียบภาพใบหน้าของลูกค้ำกับภาพของลูกค้ำจากบัตรประจำตัวประชาชนหรือหนังสือเดินทาง เพื่อพิสูจน์ว่าเป็นลูกค้ำรายนั้นจริง

1.1.2 การพิสูจน์ตัวตนลูกค้ำบุคคลธรรมดา กรณีผู้เยาว์ที่ไม่มีบัตรประจำตัวประชาชน

กรณีเด็กอายุต่ำกว่า 7 ปี ในการระบุตัวตนและพิสูจน์ตัวตนให้ดำเนินการโดยขอบัตรประจำตัวประชาชนผู้ปกครองและตรวจสอบข้อมูลจากเครื่องอ่านบัตรประจำตัวประชาชนแบบออฟไลน์กับระบบการตรวจสอบทางอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานภาครัฐ พร้อมทั้งขอสำเนาสูติบัตรผู้เยาว์

1.1.3 การแสดงตนและการพิสูจน์ตัวตนลูกค้ำบุคคลธรรมดา กรณีผู้พิการหรือผู้ทุพพลภาพที่ไม่มีบัตรประจำตัวประชาชน

ในการระบุตัวตนของผู้พิการหรือผู้ทุพพลภาพที่ไม่มีบัตรประจำตัวประชาชนให้ดำเนินการขอบัตรประจำตัวคนพิการ และเอกสารที่ออกจากรัฐอย่างน้อย 1 รายการ เช่น ทะเบียนบ้าน ใบขับขี่ หนังสือเดินทาง (Passport) บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ บัตรประจำตัวข้าราชการ บัตรประจำตัวพนักงานรัฐวิสาหกิจที่ระบุเลขประจำตัวประชาชน เป็นต้น โดยมาตรฐานในการพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้ำนั้น ให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการตามความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์และช่องทางการให้บริการตามตารางที่ 1 สรุปแนวทางในการระบุตัวตนของลูกค้ำแบบบุคคลธรรมดา

ทั้งนี้ มาตรการดังกล่าวข้างต้นเป็นมาตรการเฉพาะเพื่อขจัดอุปสรรคในการแสดงตนของผู้พิการหรือผู้ทุพพลภาพเท่านั้น ธนาคาร จะต้องกำหนดกระบวนการตรวจสอบความเคลื่อนไหวให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ระดับความเสี่ยงของลูกค้ำ และแหล่งที่มาของรายได้ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการนำบัญชีของผู้พิการหรือผู้ทุพพลภาพไปใช้ในการกระทำความผิด เพราะหากเกิดความบกพร่องในกระบวนการดังกล่าวธนาคาร อาจมีความเสี่ยงต่อการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับกฎหมาย อันอาจนำไปสู่การถูกดำเนินคดีได้

1.1.4 แนวทางการพิสูจน์และยืนยันตัวตนบนแพลตฟอร์มกลางที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตน National Digital ID (NDID)

กรณีการใช้แพลตฟอร์มกลาง เช่น NDID ถือเป็นการพึ่งพาศูนย์กลางที่สามหรือเป็นการใช้ตัวแทน²⁰ ในการระบุและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า ซึ่งองค์กรที่ได้พิสูจน์ทราบตัวตนลูกค้ารายนั้นมาแล้ว (Identity Provider: IDP) เป็นผู้ยืนยันตัวตนลูกค้าให้กับธนาคารที่ลูกค้ากำลังทำธุรกรรมอยู่ (Relying Party: RP) ซึ่งรูปแบบการให้บริการยืนยันตัวตนนั้น จะต้องให้ลูกค้าทำการยืนยันตัวตนจาก Authenticator ที่ทางองค์กรเคยพิสูจน์ทราบตัวตนลูกค้ารายนั้นเป็นผู้ออกให้ และหลังจากลูกค้ารายนั้นทำการยืนยันตัวตนสำเร็จแล้ว องค์กรที่เคยพิสูจน์ทราบตัวตนลูกค้าจะทำการยืนยันกลับไปธนาคารที่ลูกค้ารายนั้นกำลังทำธุรกรรมอยู่ว่าเป็นลูกค้ารายนั้นจริง ลูกค้าจึงจะสามารถทำธุรกรรมที่ธนาคารนั้น ๆ ได้สำเร็จ

กรณีลูกค้าจะใช้บริการแพลตฟอร์มกลางลูกค้าต้องทำการลงทะเบียนเพื่อขอใช้บริการบนช่องทางที่กำหนด โดยต้องผ่านการพิสูจน์ตัวตนตามมาตรฐานทางการ (Identity Assurance Level: IAL) ได้แก่

- ต้องผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของบัตรประจำตัวประชาชน (Dip Chip)
- นำข้อมูลที่ได้จาก Chip ในบัตรประจำตัวประชาชนไปตรวจสอบกับฐานข้อมูลของกรมการปกครองทางอิเล็กทรอนิกส์ (Online to DOPA)
- ถ่ายรูปใบหน้าลูกค้า
- เปรียบเทียบรูปถ่ายกับรูปที่ได้จาก Chip ในบัตรประจำตัวประชาชนผ่านระบบเปรียบเทียบใบหน้า (Biometric)

1.1.5 การพิสูจน์ทราบตัวตนลูกค้า ที่ผ่านการพิสูจน์ทราบตัวตนมาแล้ว

ในกรณีที่ธนาคาร ได้ทำการพิสูจน์ทราบตัวตนลูกค้าตามประกาศของสำนักงาน ป.ง. มาแล้ว ธนาคารสามารถบริหารความเสี่ยงโดยให้พิจารณา ดังนี้

1. ให้บริหารความเสี่ยงโดยต้องพิจารณาวิธีการยืนยันตัวตนที่น่าเชื่อถือ (Authentication)
2. ต้องพิจารณาว่าข้อมูลที่ใช้ในการสมัครต้องเป็นปัจจุบัน ซึ่งอาจดำเนินการโดยวิธีใดวิธีหนึ่งต่อไปนี้ ดังนี้

- ตรวจสอบข้อมูลกับระบบการตรวจสอบทางอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานภาครัฐ โดยสามารถนำข้อมูลเดิมที่เคยให้ไว้กับธนาคาร ไปตรวจสอบกับระบบการตรวจสอบทางอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานภาครัฐได้ หรือ

²⁰ รายละเอียดเป็นไปตามแนวปฏิบัติฉบับนี้ หัวข้อที่ 7.2 เรื่องการพึ่งพาศูนย์กลางที่สาม

- ให้ลูกค้าตรวจสอบและยืนยันข้อมูล KYC/CDD ของตนเอง แล้วตรวจสอบเทียบกับหลักฐานที่ลูกค้าได้แสดงตนไว้แล้ว โดยกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลควรขอหลักฐานในการยืนยันข้อมูลดังกล่าว หรือตรวจสอบข้อมูลกับระบบการตรวจสอบทางอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานภาครัฐ

3. ต้องพิจารณาว่าในการพิสูจน์ทราบตัวตนในครั้งก่อนมีความเข้มข้นเพียงพอต่อการพิสูจน์ทราบตัวตนในครั้งถัดไปโดยพิจารณาตามระดับความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์

1.2) กรณีที่ลูกค้าเป็นนิติบุคคล เมื่อธนาคาร ได้ดำเนินการจัดให้ลูกค้าแสดงตนตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง วิธีการแสดงตนของลูกค้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 แล้ว ให้ดำเนินการระบุและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า อย่างน้อยดังต่อไปนี้

(1) กรณีที่ลูกค้าที่ใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีความเสี่ยงต่ำ ต้องระบุและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าจากข้อมูลการแสดงตนที่ครบถ้วนและจัดให้ได้มาซึ่งข้อมูลอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 โดยต้องดำเนินการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(ก) กรณีนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ให้ตรวจสอบหนังสือรับรองการจดทะเบียนที่นายทะเบียนออกให้ไม่เกินหกเดือน

(ข) กรณีที่ไม่ใช่นิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ให้ตรวจสอบหลักฐานการเป็นนิติบุคคลที่หน่วยงานหรือองค์กรที่น่าเชื่อถือรับรองหรือออกให้ไม่เกินหกเดือน

(ค) กรณีลูกค้าที่เป็นส่วนราชการ องค์กรของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล ให้ตรวจสอบหนังสือแสดงความประสงค์ในการทำธุรกรรม หนังสือแต่งตั้ง หรือหนังสือมอบอำนาจ

(ง) กรณีลูกค้าที่เป็นสหกรณ์ มูลนิธิ สมาคม สโมสร วัด มัสยิด ศาลเจ้า และนิติบุคคลอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้ตรวจสอบหนังสือแสดงความประสงค์ในการทำธุรกรรม หนังสือแสดงการจดทะเบียนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หนังสือแต่งตั้ง หรือหนังสือมอบอำนาจ

(2) กรณีที่ลูกค้านิติบุคคลที่ใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีระดับความเสี่ยงสูง ต้องระบุและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าจากข้อมูลการแสดงตนที่ครบถ้วนและจัดให้ได้มาซึ่งข้อมูลอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 และ**ต้อง**ตรวจสอบข้อมูลและหลักฐานกับฐานข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐ โดยต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(ก) กรณีนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ให้ตรวจสอบหนังสือรับรองการจดทะเบียนที่นายทะเบียนออกให้ไม่เกินหกเดือน

(ข) กรณีที่ไม่ใช่นิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ให้ตรวจสอบหลักฐานการเป็นนิติบุคคลที่หน่วยงานหรือองค์กรที่น่าเชื่อถือรับรองหรือออกให้ไม่เกินหกเดือน

(ค) กรณีลูกค้าที่เป็นส่วนราชการ องค์กรของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล ให้ตรวจสอบหนังสือแสดงความประสงค์ในการทำธุรกรรม หนังสือแต่งตั้ง หรือหนังสือมอบอำนาจ

(ง) กรณีลูกค้าที่เป็นสหกรณ์ มูลนิธิ สมาคม สโมสร วัด มัสยิด ศาลเจ้า และนิติบุคคลอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้ตรวจสอบหนังสือแสดงความประสงค์ในการทำธุรกรรม หนังสือแสดงการจดทะเบียนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หนังสือแต่งตั้ง หรือหนังสือมอบอำนาจ

ทั้งนี้ กรณีที่พบว่าความเสี่ยงโดยรวมของลูกค้าอยู่ในระดับที่มีความเสี่ยงสูง ธนาคารอาจพิจารณาขั้นตอนในการระบุตัวตนเพิ่มเติม โดยขอข้อมูลหรือตรวจสอบข้อมูลอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 เช่น ข้อมูลการชำระค่าสาธารณูปโภคจากสถานที่อยู่หรือสถานที่ประกอบกิจการ สำเนาสัญญาหรือข้อตกลงทางธุรกิจระหว่างลูกค้ากับบุคคลภายนอกเฉพาะส่วนที่พิสูจน์ถึงการดำเนินกิจการของลูกค้า ข้อมูลที่อ้างอิงได้ว่าลูกค้ามีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินอื่นที่น่าเชื่อถือ เป็นต้น

(3) กรณีที่ลูกค้านิติบุคคลที่ใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ไม่ใช่ระดับความเสี่ยงต่ำหรือสูง ธนาคารต้องระบุและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าจากข้อมูลการแสดงผลที่ครบถ้วนและจัดให้ได้มาซึ่งข้อมูลอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 และอาจตรวจสอบข้อมูลและหลักฐานกับฐานข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐ โดยต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(ก) กรณีนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ให้ตรวจสอบหนังสือรับรองการจดทะเบียนที่นายทะเบียนออกให้ไม่เกินหกเดือน

(ข) กรณีที่ไม่ใช่นิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย ให้ตรวจสอบหลักฐานการเป็นนิติบุคคลที่หน่วยงานหรือองค์กรที่น่าเชื่อถือรับรองหรือออกให้ไม่เกินหกเดือน

(ค) กรณีลูกค้าที่เป็นส่วนราชการ องค์กรของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล ให้ตรวจสอบหนังสือแสดงความประสงค์ในการทำธุรกรรม หนังสือแต่งตั้ง หรือหนังสือมอบอำนาจ

(ง) กรณีลูกค้าที่เป็นสหกรณ์ มูลนิธิ สมาคม สโมสร วัด มัสยิด ศาลเจ้า และนิติบุคคลอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้ตรวจสอบหนังสือแสดงความประสงค์ในการทำธุรกรรม หนังสือแสดงการจดทะเบียนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หนังสือแต่งตั้ง หรือหนังสือมอบอำนาจ

หมายเหตุ:

1) ในการตรวจสอบข้อมูลและหลักฐานกับฐานข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐ ตามข้อ (ข) – (ง) สำหรับนิติบุคคลที่ไม่มีฐานข้อมูลในการตรวจสอบของภาครัฐ ธนาคาร อาจตรวจสอบจากเว็บไซต์ของหน่วยงานรัฐที่เป็นนายทะเบียนขององค์กรนั้น ขอตรวจสอบจากหน่วยงานรัฐดังกล่าวโดยตรง หรือตรวจสอบเอกสารที่ออกโดยหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องที่สามารถใช้ในการยืนยันตัวตนของลูกค้าได้เพิ่มเติม

2) กรณีการระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของผู้รับมอบอำนาจทอดสุดท้ายของลูกค้ำที่เป็นนิติบุคคล ให้ดำเนินการตาม ข้อ 18 แห่งกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. 2563 กล่าวคือในกรณีที่มีการมอบอำนาจให้สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว ในนามของลูกค้ำ ให้ธนาคาร ตรวจสอบเพื่อทราบว่าลูกค้ำได้มีการมอบอำนาจให้สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวในนามของลูกค้ำจริงและต้องตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงของบุคคลที่ได้รับ มอบอำนาจดังกล่าวตามข้อ 17 วรรคหนึ่ง (1) และ (3) ด้วย อย่างไรก็ตามในการระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบ ตัวตนของผู้รับมอบอำนาจทอดสุดท้ายตามข้อ 17(1) ธนาคาร ไม่จำเป็นต้องใช้มาตรการที่เทียบเท่ากับลูกค้ำ ที่เป็นบุคคลธรรมดา เนื่องจากมาตรการดังกล่าวกำหนดขึ้นเพื่อใช้กับลูกค้ำของธนาคาร เท่านั้น แต่บุคคล ดังกล่าวไม่ใช่ลูกค้ำของธนาคารโดยตรงเป็นเพียงผู้รับมอบอำนาจมาทำธุรกรรมแทนลูกค้ำ ดังนั้น ธนาคารต้อง ดำเนินการระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้ำที่เป็นนิติบุคคลเป็นหลักว่ามีตัวตนและประกอบกิจการจริง ในส่วนของผู้รับมอบอำนาจทอดสุดท้ายให้ธนาคาร สามารถดำเนินการตรวจสอบตามนโยบายและระเบียบ วิธีการของธนาคารเองได้

1.3) กรณีการระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้ำที่เป็นนิติบุคคล ให้ธนาคารมีมาตรการ ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะธุรกิจของลูกค้ำ ตลอดจนโครงสร้างการบริหารจัดการหรือการเป็น เจ้าของ และอำนาจในการควบคุมนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายนั้นด้วย โดยพิจารณาจาก ข้อมูลหรือหลักฐานตามข้อ 19 แห่งกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. 2563

1.4) ในกรณีที่ธนาคาร ต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการระบุตัวตนของลูกค้ำและ การระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ำ ที่มีความเข้มงวดแตกต่างจากประกาศฉบับนี้ ให้ธนาคาร ถือปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายที่มีความเข้มงวดมากกว่า

3.2 แนวทางการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง

ธนาคาร ต้องกำหนดวิธีการให้แก่บุคลากรผู้ใช้ดุลยพินิจเพื่อระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง และใช้มาตรการที่เหมาะสมในการพิสูจน์ทราบ “ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ำ” โดยระบุวิธีการหาตัว ผู้ได้รับผลประโยชน์ดังกล่าว จากข้อมูล ข้อเท็จจริง หลักฐานต้นฉบับหรือเอกสารอ้างอิงใดบ้าง และระบุ ขั้นตอนต่อไปในกรณีที่วิธีการแรกไม่ทำให้เกิดผลลัพธ์ได้ ทั้งนี้ ควรกำหนดตามหลักการในกฎกระทรวง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. 2563 และประกาศสำนักงาน ปปง. ที่เกี่ยวข้อง

กรณีผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ำบุคคลธรรมดา ให้สันนิษฐานว่า ลูกค้ำบุคคลธรรมดา ที่สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมเพื่อประโยชน์ของตนเอง อย่างไรก็ตามปัจจุบันมีการใช้

Nominee ในการทำธุรกรรมมากขึ้น หากสถาบันการเงินตรวจพบก็สามารถระบุบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงได้

สำหรับกรณีลูกค้ายินดีบุคคล วิธีการในการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง และพิสูจน์ทราบ “ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง” ของลูกค้ายินดีบุคคล ให้ดำเนินการดังนี้

วิธีที่ 1 ตรวจสอบจากข้อมูลการรับประโยชน์จากการถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละ 25 ขึ้นไปตามที่ปรากฏในหลักฐานหรือเอกสารอ้างอิง กรณีที่ไม่พบในการถือหุ้นทอดแรก ให้เรียกข้อมูลในทอดต่อไปจากลูกค้ายินดีจะพบตัว “ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง” ที่เป็นบุคคลธรรมดา หากไม่สามารถตรวจสอบด้วยวิธีนี้ได้ ด้วยเหตุจำเป็น ให้พิจารณาวิธีที่ 2

วิธีที่ 2 ตรวจสอบจากข้อมูลหรือข้อเท็จจริงในการครอบงำการบริหารองค์กรลูกค้าย โดยอาจแสวงหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถืออื่น ๆ ทั้งนี้ ธนาคาร อาจตรวจสอบจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือเอง หรืออาจให้ลูกค้ายินดีระบุข้อมูลว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ายแล้วนำข้อมูลมาตรวจสอบกับแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือก็ได้ โดยหากขาดแหล่งข้อมูลหรือไม่พบข้อมูล ให้พิจารณาวิธีที่ 3

วิธีที่ 3 ให้พิจารณาโดยนัยว่า บุคคลธรรมดาผู้ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงของลูกค้ายินดีอาจเป็น “ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง”

สำหรับกรณีลูกค้ายินดีที่เป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย วิธีการในการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง และพิสูจน์ทราบ “ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง” ของลูกค้ายินดีที่เป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ให้ดำเนินการดังนี้

กรณีที่ 1 ในกรณีที่เป็นทรัสต์ ให้ระบุชื่อผู้ก่อตั้งทรัสต์และทรัสต์ ผู้คุ้มครอง ผู้รับประโยชน์หรือประเภทของผู้รับประโยชน์ และบุคคลธรรมดาซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจควบคุมทรัสต์ ซึ่งรวมถึงบุคคลที่อยู่ในสายการควบคุมหรือการเป็นเจ้าของด้วย

กรณีที่ 2 ในกรณีที่เป็นทรัสต์ตามกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน ให้ระบุชื่อผู้ก่อตั้งทรัสต์และทรัสต์ ผู้รับประโยชน์ วัตถุประสงค์ของทรัสต์ และทรัพย์สินที่จะให้เป็นกองทรัสต์

กรณีที่ 3 ในกรณีที่เป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายประเภทอื่น ให้ระบุตัวตนของบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งเทียบเท่าบุคคลตามกรณีที่ 1 หรือกรณีที่ 2 ตามประเภทของบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายนั้น

ทั้งนี้ ธนาคารต้องกำหนดวิธีการจัดให้ทรัสต์หรือบุคคลที่มีฐานะเทียบเท่าทรัสต์ เปิดเผยสถานะของตนต่อธนาคาร ตั้งแต่เริ่มสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือมีการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับลูกค้ายินดี

นอกจากนี้ ธนาकार ต้องกำหนดประเภทข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงที่ต้องได้มา เพื่อนำไปใช้ตรวจสอบกับรายชื่อที่กฎหมายกำหนดในขั้นตอนต่อไป เช่น เมื่อตรวจสอบและทราบถึง “ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้า” แล้ว ธนาकारต้องกำหนดให้มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้ได้รับผลประโยชน์ดังกล่าว โดยอย่างน้อยต้องได้ ชื่อเต็มที่ถูกต้อง และเลขประจำตัวประชาชน และในกรณีที่ไม่สามารถให้ข้อมูลเลขประจำตัวประชาชนด้วยอุปสรรคเกี่ยวกับแหล่งที่มาของข้อมูล ก็ควรกำหนดมาตรการในการดำเนินการอื่น ๆ และหาข้อมูลแวดล้อมของผู้ได้รับผลประโยชน์นั้น เช่น สัญชาติ ชื่อนิติบุคคลอื่นที่ผู้รับประโยชน์ถือหุ้นอยู่ด้วย ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตรวจสอบกับรายชื่อตามที่กฎหมายกำหนดในขั้นตอนต่อไป

ธนาकार ต้องให้ความอิสระในการใช้ดุลยพินิจของบุคลากรผู้ตรวจสอบ แต่ต้องมั่นใจได้ว่า บุคลากรนั้นเข้าใจหลักการและวิธีปฏิบัติอย่างแท้จริง และปฏิบัติหน้าที่ภายใต้หลักการนั้นอย่างเคร่งครัด และจำเป็นอย่างยิ่งที่ธนาकार ต้องกำหนดให้ บุคลากรผู้ใช้ดุลยพินิจตรวจสอบข้อมูลการระบุตัวตนที่เพิ่มเติมของลูกค้า สามารถปฏิเสธคำขอสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมของลูกค้าได้ หากปรากฏเหตุสงสัยที่อาจเสี่ยงต่อการฟอกเงินหรือสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ให้จัดทำรายงานข้อเท็จจริงส่งให้ผู้ตรวจสอบที่มีตำแหน่งสูงกว่าเป็นผู้กลั่นกรองรายงานและร่วมพิจารณาว่า เห็นควรรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานหรือไม่

กรณีที่ตรวจสอบหรือได้รับแจ้งจากลูกค้าจนทราบว่าผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง ธนาकार ต้องกำหนดข้อมูลของ “ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง” ดังนี้

- (ก) ข้อมูลชื่อเต็ม
- (ข) ข้อมูลหมายเลขประจำตัวที่รัฐออกให้ หรือ
- (ค) ข้อมูลที่อยู่ หรือ ประเทศเจ้าของสัญชาติ
- (ง) วันเดือนปีเกิด

กรณีที่ลูกค้าไม่สามารถแจ้งข้อมูลในข้อ (ข) หรือ (ค) หรือ (ง) หรือทั้งสามข้อได้ ธนาकारอาจพิจารณากำหนดมาตรการในการหาข้อมูลแวดล้อมอื่นที่เป็นประโยชน์ในการตรวจสอบ เช่น ข้อมูลอาชีพอื่นหรือตำแหน่งที่ผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง ดำรงอยู่ในนิติบุคคลอื่น เป็นต้น

หากปฏิบัติครบทุกวิธีอย่างเคร่งครัดแล้ว ยังไม่พบ “ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง” ของลูกค้า ประกอบกับผลการประเมินเบื้องต้นว่า ลูกค้ามีปัจจัยเสี่ยงอันต้องขอข้อมูลนี้เพิ่มเติมอย่างแน่แท้ ธนาकार ต้องปฏิเสธคำขอสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมของลูกค้ารายดังกล่าวในที่สุด

อย่างไรก็ตาม ธนาคารไม่ต้องระบุและพิสูจน์ทราบผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง²¹ เมื่อมีการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับลูกค้า ดังต่อไปนี้

- (1) รัฐบาล ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
 - (2) มูลนิธิชัยพัฒนา มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ หรือมูลนิธิสายใจไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
 - (3) สถาบันการเงินเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน
 - (4) บริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หรือศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
 - (5) กองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่จัดตั้งขึ้นและจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
 - (6) กองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้นและจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
 - (7) กองทุนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเฉพาะ
 - (8) รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐ ของต่างประเทศ
 - (9) บริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หรือที่มีหลักทรัพย์ซื้อขายในศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ ในต่างประเทศ ที่ไม่ใช่พื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูงด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด
 - (10) ลูกค้าอื่นตามที่เลขาธิการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
- เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับลูกค้าดังกล่าว เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐานการฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ให้ธนาคารระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงด้วย

3.3 การตรวจสอบรายชื่อลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้า กับรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

²¹ ข้อ 21 แห่งกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 และประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง ลูกค้าที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ไม่ต้องระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง

ตามข้อบัญญัติในกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 กำหนดให้ “กระบวนการตรวจสอบข้อมูลลูกค้ารวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง” เป็นส่วนสำคัญในขั้นตอนก่อนการอนุมัติรับลูกค้าหรือทำธุรกรรมกับลูกค้า **ลูกค้าที่ต้องดำเนินการตรวจสอบ**

- ลูกค้าบุคคลธรรมดาที่ขอสร้างความสัมพันธ์ หรือบุคคลธรรมดาที่ขอทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว
- บุคคลที่รับมอบอำนาจจากลูกค้าบุคคลธรรมดาที่ขอสร้างความสัมพันธ์หรือบุคคลธรรมดาที่ขอทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว (กรณีที่มี)
- ลูกค้านิติบุคคลที่ขอสร้างความสัมพันธ์หรือนิติบุคคลที่ขอทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว
- บุคคลหรือนิติบุคคลที่มีนัยสำคัญภายในองค์กรลูกค้านิติบุคคล ในที่นี้ หมายถึง กรรมการผู้มีอำนาจทุกราย รวมถึง ผู้รับมอบอำนาจทอดสุดท้ายที่มาดำเนินการสร้างความสัมพันธ์กับธนาคาร (กรณีที่มี)
- ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าบุคคลธรรมดา (กรณีที่มี)
- ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้านิติบุคคล

3.4 ขอข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรมจากลูกค้า เพื่อนำมาพิจารณาความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับลูกค้า

โดยธนาคาร ต้องขอข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ตั้งแต่เริ่มสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือทำธุรกรรมจากลูกค้า ให้ชัดเจนและเพียงพอ ตัวอย่างเช่น

- เพื่อการออมเงิน
- วัตถุประสงค์ด้านการลงทุน
- วัตถุประสงค์ด้านการกู้ยืม
- วัตถุประสงค์ด้านการชำระหนี้ระหว่างประเทศ
- วัตถุประสงค์ด้านการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
- วัตถุประสงค์ด้านการลงทุนในหลักทรัพย์
- วัตถุประสงค์ด้านการลงทุนในการซื้อสินค้าล่วงหน้า
- วัตถุประสงค์ด้านการลงทุนในกองทุน
- เพื่อหมุนเวียนทางธุรกิจ
- เพื่อชำระค่าสินค้าบริการ
- เพื่อการลงทุนอื่นใด

- เพื่อชำระค่าสินค้าบริการ และสาธารณูปโภคในชีวิตประจำวัน
- เพื่อรับบริจาค
- เพื่อรับเงินเดือน
- เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน
- เพื่อเติมเงินมือถือ/เติมเน็ต
- เติมบัตรโดยสาร เช่น MRT เป็นต้น

ทั้งนี้ เพื่อนำไปใช้ในการพิจารณาความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับการทำธุรกรรมและความเคลื่อนไหวทางการเงินของลูกค้า ซึ่งมูลค่าและรูปแบบการทำธุรกรรม จะทำให้ธนาคาร สามารถเชื่อมโยงถึงผลลัพธ์ในข้อนี้ได้ เนื่องจากมูลค่าในการทำธุรกรรมและวิธีการทำธุรกรรม ไม่ว่าจะเป็ผลิิตภณห์ทางการเงินประเภทบริการหรือช่องทางการใช้บริการ จะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการดำเนินความสัมพันธ์เสมอ เพียงแต่จะตรงกับข้อมูลวัตถุประสงค์ที่ลูกค้าแจ้งไว้ขณะสร้างความสัมพันธ์หรือไม่

หากนำผลการประเมินทั้งหมดมาพิจารณาแล้ว พบความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์อื่นที่ต่างไปจากวัตถุประสงค์เดิมที่ลูกค้าแจ้งความประสงค์ไว้ในขณะสร้างความสัมพันธ์ หรือในการประเมินรอบก่อนธนาคาร ต้องกำหนดแนวทางการประเมินเพื่อพิจารณาความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นจากวัตถุประสงค์ที่เพิ่มขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไป

ธนาคาร ควรกำหนดแบบแผนความเชื่อมโยงระหว่าง รูปแบบการธุรกรรม กับ วัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และรูปแบบธุรกรรมที่มีอยู่

ตัวอย่าง

วัตถุประสงค์ด้านการออมเงิน

สอดคล้องกับรูปแบบธุรกรรมประเภท

การเปิดบัญชีประเภทรับฝากเงินหรือรับฝากตราสารทางการเงิน

การฝากเงินสด

การรับโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

การถอนเงินในปริมาณที่น้อยกว่าการฝากเงิน

สอดคล้องกับช่องทางการทำธุรกรรมประเภท

การทำธุรกรรม ณ สาขาหรือสำนักงาน

การทำธุรกรรมผ่านเครื่องอัตโนมัติทั้งฝากและถอน

การทำธุรกรรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

สอดคล้องกับมูลค่าในการทำธุรกรรม

ไม่จำกัดมูลค่าธุรกรรม โดยขึ้นอยู่กับรายได้ของลูกค้า

3.5 วิธีปฏิบัติในการอนุมัติรับลูกค้า

ธนาคาร ต้องกำหนดวิธีหรือขั้นตอนการพิจารณาเพื่ออนุมัติคำขอสร้างความสัมพันธ์ของลูกค้า โดยต้องจำแนกประเภทความสัมพันธ์ และกำหนดระดับตำแหน่งของบุคลากรที่มีอำนาจอนุมัติให้สอดคล้องกับประเภทความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรม หรือกลุ่มลูกค้า เพื่อให้มั่นใจได้ว่าก่อนอนุมัติสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมกับลูกค้า ธนาคาร ได้กลั่นกรองอย่างรอบคอบ สอดคล้องกับระดับการประเมินความเสี่ยงเพื่อขอข้อมูลลูกค้าเพิ่มเติม และตลอดจนถึงการประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงของลูกค้า ณ ขั้นตอนก่อนอนุมัติสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมนั้นด้วย เช่น ในกรณีลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง ธนาคาร ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับที่เข้มข้นที่สุดสำหรับลูกค้าดังกล่าวโดยอย่างน้อยต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดขั้นตอนที่เพิ่มขึ้น หรือการขอหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมจากลูกค้า เกี่ยวกับข้อมูลหรือหลักฐานในการประกอบกิจการของลูกค้า ข้อมูลแหล่งที่มาของเงินหรือรายได้ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือในการทำธุรกรรม การกำหนดขั้นตอนให้มีการอ้างถึงความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือในการทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินที่มีความน่าเชื่อถือด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(2) กำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้อนุมัติการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมกับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงและอนุมัติผลการตรวจทานข้อมูลตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ในกรณีที่ลูกค้ามีความเสี่ยงสูงจนอาจเป็นเหตุให้ธนาคาร ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ธนาคาร ต้องปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือไม่ทำธุรกรรมหรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าดังกล่าว และรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

(3) กำหนดกระบวนการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวทางการเงินของลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงอย่างเข้มข้นที่สุด โดยอาจพิจารณาเพิ่มความถี่ ขั้นตอน หรือลักษณะในการติดตามความสัมพันธ์ทางธุรกิจและความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรม และเพิ่มความถี่ในการตรวจสอบและตรวจทานข้อมูลการระบุตัวตนและการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าและให้ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ

แม้ว่าธนาคาร จะได้กำหนดนโยบายรับลูกค้า ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอน หลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติ หรือแนวทางในการตรวจสอบอื่น ๆ อย่างครบถ้วนแล้ว ธนาคาร ยังมีหน้าที่ในการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงของลูกค้าควบคู่ไปกับการอนุมัติรับลูกค้าด้วย หมายความว่า เมื่อมีการอนุมัติรับลูกค้าแล้ว ลูกค้ารายดังกล่าว

จะต้องได้รับการจัดระดับความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ซึ่งเป็นไปตามนโยบาย หรือ มาตรการ หรือหลักเกณฑ์ในการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ที่ธนาคาร ได้จัดทำขึ้นภายใต้ขอบเขตของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และกฎระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

หัวข้อที่ 4

การทบทวนข้อมูลและตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมของลูกค้า

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงในส่วนนี้ หมายถึง ขั้นตอนในการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรม หรือความเคลื่อนไหวในการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้า ขั้นตอนดังกล่าวเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เป็นขั้นตอนที่จะทำให้ทราบว่า ลูกค้าแต่ละรายมีโอกาสเสี่ยงต่อการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (ความเสี่ยง) มากน้อยเพียงใด และต้องดำเนินมาตรการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสมสำหรับลูกค้าแต่ละรายต่อไปอย่างไร

การตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรม หรือความเคลื่อนไหวในการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้า เป็นขั้นตอนที่ธนาคาร ต้องดำเนินการต่อจากขั้นตอนการสร้างความสัมพันธ์และการจัดระดับความเสี่ยงในครั้งแรก และต้องดำเนินขั้นตอนนี้ตลอดไปจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

4.1 การทบทวนข้อมูลของลูกค้าให้เป็นปัจจุบัน

ธนาคาร ต้องตรวจทานและปรับปรุงข้อมูลต่าง ๆ ของลูกค้าที่ใช้ในการแสดงตน การระบุตัวตน และข้อมูลที่น่ามาพิจารณาในการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงให้เป็นข้อมูลปัจจุบันและดำเนินการอย่างสม่ำเสมอจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า เช่น ตรวจสอบวันหมดอายุของบัตรประจำตัวประชาชนจากฐานข้อมูลของธนาคาร หรือตรวจสอบข้อมูลผ่านระบบการตรวจสอบทางอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานภาครัฐ หรือตรวจสอบจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ หรือให้ลูกค้ายืนยัน หรือแก้ไข ข้อมูลจากฐานข้อมูลของธนาคาร หรือการให้ลูกค้าทบทวน ยืนยัน หรือแก้ไข ข้อมูลผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือเว็บไซต์ หรือส่งจดหมายไปยังที่อยู่ของลูกค้า หรือโทรศัพท์ หรืออีเมล หรือส่งข้อความอิเล็กทรอนิกส์ หรือการเดินทางไปพบลูกค้า หรือการเดินทางไปตรวจสอบธุรกิจของลูกค้า เป็นต้น

ในกรณีที่ลูกค้าสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวไว้ก่อนแล้ว และลูกค้าประสงค์จะทำธุรกรรมครั้งต่อไป ธนาคารอาจใช้ข้อมูลการระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าที่ได้จัดทำไว้แล้วสำหรับลูกค้ารายนั้นได้ โดยนำข้อมูลมาทบทวนและปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน เว้นแต่กรณีสงสัยในความถูกต้องของข้อมูลนั้น ให้ดำเนินการระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนลูกค้ารายนั้นใหม่

อย่างไรก็ตาม ในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า หากธนาคารได้รับข้อมูลไม่ครบถ้วนให้ติดตามและตรวจสอบข้อมูลลูกค้าตามระดับความเสี่ยงลูกค้าให้ครบถ้วน และในกรณีที่ลูกค้าไม่มีการเคลื่อนไหวในการเดินบัญชี หรือไม่มีการทำธุรกรรมมาเป็นเวลานาน (Dormant Account) หรือเป็นลูกค้าที่ไม่ชำระหนี้และไม่สามารถติดตามข้อมูลได้ หรือธนาคารได้ใช้ความพยายามติดต่อลูกค้าเพื่อตรวจทานและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอย่างเต็มที่แล้ว และไม่สามารถติดต่อลูกค้าได้ ให้กำหนดมาตรการที่สามารถทบทวนข้อมูลลูกค้าให้เป็นปัจจุบันเมื่อลูกค้ามาทำธุรกรรม หรือในโอกาสแรกที่สามารถติดต่อลูกค้าได้ เว้นแต่กรณีที่การทำธุรกรรมมีความผิดปกติ ทำให้ลูกค้ามีความเสี่ยงสูงขึ้น ธนาคาร ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงของลูกค้าแบบเข้มข้นทันที หากไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าได้ ให้ธนาคาร ปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ไม่ทำธุรกรรม ยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือไม่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับลูกค้าดังกล่าว และพิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

4.2 ตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมของลูกค้า

1) **วัตถุประสงค์** ธนาคาร ต้องเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของขั้นตอนการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมของลูกค้า และการกำหนดวิธีการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมหรือการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจ จึงจะสามารถกำหนดวิธีการที่เหมาะสมกับลูกค้าและธุรกิจของตนได้ โดยวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินมีดังต่อไปนี้

(1) เพื่อทราบว่า ลูกค้ายังคงมีการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ในรูปแบบที่เป็นปกติ ไม่มีพฤติกรรมหรือความเคลื่อนไหวที่มีเหตุอันควรสงสัย เช่น มีการหมุนเวียนเงินในการทำธุรกรรมในระดับปกติและสม่ำเสมอเมื่อเทียบกับ อาชีพและการดำเนินความสัมพันธ์ในช่วงแรก ๆ หรือในรอบก่อนที่ได้ตรวจสอบและบันทึกไว้

(2) เพื่อทราบว่า ลูกค้ายังดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้ในขั้นตอนการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือไม่พบวัตถุประสงค์แอบแฝงอื่น ๆ ที่ทำให้แนวทางการดำเนินความสัมพันธ์เปลี่ยนแปลงไป (ซึ่งจะดูได้จากความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือธุรกรรมในภาพรวม และการขอสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจเพิ่มในบริการอื่น ๆ หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ)

(3) ดำเนินการตรวจสอบเพื่อให้ข้อมูลของลูกค้าโดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่มาของรายได้เป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

(4) เพื่อทราบว่า ลูกค้าควรเข้าสู่ขั้นตอนการปรับปรุงความเสี่ยงเป็นระดับอื่นหรือไม่ ซึ่งหากผลจากข้อ (1) - (3) ไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเป็นปกติ ก็มักจะไม่ต้องปรับปรุงระดับความเสี่ยงของลูกค้า

แต่หากผลจากข้อ (1) - (3) อาจจะมีข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอาจส่งผลต่อการปรับปรุงระดับความเสี่ยงของลูกค้าได้

(5) เพื่อทราบว่า ธนาคาร สมควรที่จะคงความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าต่อไปหรือควรยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า

2) การกำหนดขั้นตอนการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมของลูกค้า

ธนาคาร ต้องกำหนดวิธีการตรวจสอบความเคลื่อนไหวในการดำเนินความสัมพันธ์กับลูกค้าให้สอดคล้องกับประเภทธุรกิจและแนวทางการทำธุรกรรมของลูกค้า โดยต้องกำหนดวิธีการเพื่อตรวจสอบข้อมูลต่อไปนี้

(1) ตรวจสอบมูลค่าการทำธุรกรรมของลูกค้าตลอดระยะเวลาที่ดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

ธนาคาร ต้องกำหนดวิธีการในการตรวจดูหรือวิเคราะห์ทางการเงินในการทำธุรกรรมของลูกค้า ตั้งแต่เมื่อเริ่มสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ โดยเมื่อดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจมาแล้วเป็นระยะเวลาหนึ่ง ธนาคาร ต้องตรวจทานการทำธุรกรรมในระยะเวลาตั้งแต่เริ่มสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจจนถึงยุติความสัมพันธ์ โดยในขณะที่ยังดำเนินการตรวจทาน ต้องสามารถสรุป มูลค่าหรือสถิติหรือระดับความเข้มข้นของการทำธุรกรรมของลูกค่านั้น ๆ เพื่อที่จะเป็นหลักในการประเมินในครั้งต่อไปว่า ลูกค้ายังมีการทำธุรกรรมในภาพรวมที่เท่ากับหรือใกล้เคียงกับ มูลค่าหรือสถิติหรือระดับที่ได้ประมาณการไว้ในครั้งก่อนหรือไม่ และหากมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่เห็นได้ชัด ธนาคาร ต้องกำหนดขั้นตอนในการตรวจทานข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์ได้ว่า มูลค่าหรือสถิติหรือระดับความเข้มข้นที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้น อาจเกี่ยวข้องกับปัจจัยใดที่จะใช้พิจารณาเพื่อปรับปรุงระดับความเสี่ยงให้เพิ่มขึ้นหรือลดลง โดยวิธีการต่าง ๆ ในขั้นตอนนี้ ต้องสอดคล้องกับรูปแบบการให้บริการและวิธีการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้ากับธนาคาร

ตัวอย่างที่ 1

ธนาคาร ให้บริการกับลูกค้าผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์เป็นวิธีการหลัก ควรจัดทำระบบเพื่อรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผลการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรม หรือ

ตัวอย่างที่ 2

ธนาคาร ให้บริการทางธุรกิจที่ลูกค้ามีความเคลื่อนไหวตลอดเวลา ไม่ควรกำหนดวิธีการประเมินผลจากการทำธุรกรรมในช่วงเวลาสั้น ๆ เพียงช่วงเดียวโดยธนาคาร ต้องกำหนดวิธีการที่จะสามารถเห็นผลการทำธุรกรรมของลูกค้าทั้งหมดในช่วงเวลาหนึ่งที่ยาวนานพอจะเห็นรูปแบบพฤติกรรมของลูกค้า และนำมาประมาณการหามูลค่าหรือข้อมูลกลาง หรือ

ธนาคาร ให้บริการทางธุรกิจแบบครั้งเดียว หรือเป็นรูปแบบที่ลูกค้าไม่สามารถหมุนเวียนเงิน ที่นำมาดำเนินการความสัมพันธ์ได้ โดยมีเงื่อนไขกำหนด ทำให้ลูกค้ามีการทำธุรกรรมน้อยครั้ง หรืออาจครั้งเดียว แต่มีผลผูกพันระยะยาว ธนาคาร ก็ไม่จำเป็นต้องนำวิธีการในตัวอย่างที่ 2 มาใช้ แต่กำหนดวิธีการตรวจสอบ เป็นครั้งคราวที่มีกำหนดเวลาแน่นอนสำหรับลูกค้าแต่ละรายหรือตามเงื่อนไขเมื่อมีการทำธุรกรรมก็ได้ แต่ต้องดำเนินการอย่างสม่ำเสมอและเคร่งครัด เป็นต้น

(2) ตรวจสอบรูปแบบการทำธุรกรรมของลูกค้าตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการความสัมพันธ์

ทางธุรกิจ

ธนาคาร ต้องกำหนดวิธีการตรวจสอบ ในกรณีที่ลูกค้ามีการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลง รูปแบบการทำธุรกรรม ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน รูปแบบของบริการ หรือรูปแบบของ ช่องทางการใช้บริการ เนื่องจาก รูปแบบการทำธุรกรรมเป็นส่วนหนึ่งในการนำมาพิจารณาเป็นปัจจัย ความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงของลูกค้า

ธนาคาร ต้องกำหนดวิธีการตรวจสอบให้สอดคล้องกับรูปแบบธุรกรรมเกี่ยวกับกิจการ ของตน หากธนาคารมีการให้บริการหลายประเภทผลิตภัณฑ์ บริการหรือช่องทางบริการ ควรต้องมีระบบ ที่สามารถบันทึกได้ว่า ลูกค้ามีการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ บริการ หรือช่องทางบริการใดบ้าง (ซึ่งในที่นี้ หมายความว่ารวมถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบปฏิบัติการโดยบุคลากร) และสามารถวิเคราะห์หรือ ประเมินการ ความเสี่ยงอันเกิดจากการทำธุรกรรมเหล่านั้น โดยอย่างน้อยที่สุด ควรตอบใจให้ได้ว่า “ลูกค้า มีการทำธุรกรรมเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการรวมถึงมีการใช้ช่องทางการบริการที่แตกต่างไปจากในช่วงแรก ของการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือในการตรวจทานและวิเคราะห์ในครั้งก่อน และข้อมูลความแตกต่าง ในการทำธุรกรรมดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงด้านการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ บริการและช่องทางบริการ มากขึ้น จากช่วงแรกในการดำเนินการความสัมพันธ์หรือการประเมินในครั้งก่อนหรือไม่”

ตัวอย่าง

กรณีธนาคาร มีการให้บริการและช่องทางบริการหลายประเภท อาจตรวจพบได้ว่า เมื่อแรกความสัมพันธ์ ลูกค้ามีการทำธุรกรรมการฝากเงินผ่านสาขาของธนาคาร ในประเทศ แต่เมื่อมีการประเมิน ในภาพรวมพบว่า ในระยะเวลาช่วงต่อมา ลูกค้ามีการเปลี่ยนช่องทางการทำธุรกรรมโดยเลือกใช้บริการทำธุรกรรม ผ่านเครื่องถอนเงินอัตโนมัติในต่างประเทศ ดังนั้น ธนาคาร ควรต้องวิเคราะห์ได้ว่า เกิดความเสี่ยงเกี่ยวกับการใช้ช่องทางการบริการในต่างประเทศ และตรวจสอบว่าประเทศดังกล่าวมีความเสี่ยงมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะสรุปว่า ในรอบการประเมินครั้งนี้ ลูกค้ามีความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมในด้านรูปแบบการทำ

ธุรกรรม และตรงกับปัจจัยความเสี่ยงสูงบางประการ ในเรื่องช่องทางการให้บริการ และอาจเกี่ยวข้องกับพื้นที่หรือประเทศเสี่ยง เมื่อวิเคราะห์กับข้อมูลอื่น ๆ ประกอบ ธนาคาร อาจประเมินว่า

- ลูกค้ามีการทำธุรกรรมในรูปแบบที่แตกต่างไปจากที่ระบุไว้กับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 การทำธุรกรรมในขณะที่สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

- รูปแบบธุรกรรมเกี่ยวกับช่องทางการให้บริการที่เปลี่ยนไป โดยลูกค้าเลือกใช้ช่องทางบริการผ่านเครื่องอัตโนมัติในต่างประเทศที่มีความเสี่ยงมากขึ้น

- รูปแบบธุรกรรมที่เปลี่ยนไปอาจส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์การดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่เปลี่ยนไปด้วย โดยลูกค้าทำธุรกรรมในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยง (ตรวจสอบกับข้อมูลปัจจัยเสี่ยงเรื่องพื้นที่หรือประเทศเสี่ยงแล้ว) ทำให้วัตถุประสงค์เปลี่ยนจากการออมเงินธรรมดา เป็นการทำธุรกรรมข้ามประเทศ โดยลูกค้าระบุในข้อมูล คำขอว่า เพื่อชำระหนี้

- ปัจจัยด้านอื่นยังคงที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

- ข้อเสนอแนะ : อาจกำหนดมาตรการในการสอบถามข้อมูลลูกค้าเพิ่มเติมหากไม่สามารถตรวจสอบหรือไม่ได้รับแจ้งข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ ผลการประเมินจะแสดงว่าลูกค้าต้องได้รับการปรับปรุงความเสี่ยงให้มีระดับความเสี่ยงสูงขึ้น

(3) วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมกับวัตถุประสงค์ในการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

จากข้อมูลผลการประเมินเรื่อง การตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงิน หรือการทำธุรกรรมหรือการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจเรื่อง มูลค่า ความถี่ และรูปแบบการทำธุรกรรม จะทำให้ธนาคารสามารถเชื่อมโยงถึงผลลัพธ์ในขั้นนี้ได้ เนื่องจาก มูลค่าในการทำธุรกรรมและวิธีการทำธุรกรรม ไม่ว่าจะเป็ผลิตภัณฑ์ทางการเงิน ประเภทบริการหรือช่องทางการให้บริการจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจเสมอ เพียงแต่จะตรงกับข้อมูลวัตถุประสงค์ที่ลูกค้าแจ้งไว้ขณะสร้างความสัมพันธ์หรือไม่

หากนำผลการประเมินทั้งหมดมาพิจารณาแล้ว พบความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์อื่นที่ต่างไปจากวัตถุประสงค์เดิมที่ลูกค้าแจ้งความประสงค์ไว้ในขณะสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือในการประเมินรอบก่อน ธนาคาร ต้องกำหนดแนวทางการประเมินเพื่อพิจารณาความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นจากวัตถุประสงค์ที่เพิ่มขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไป

ธนาคาร อาจพิจารณากำหนดแบบแผนความเชื่อมโยงระหว่าง รูปแบบการทำธุรกรรมกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และรูปแบบธุรกรรมที่มีอยู่เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการทำธุรกรรมกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมที่ลูกค้าแจ้งไว้

ตัวอย่าง

วัตถุประสงค์ด้านการออมเงิน	<u>สอดคล้องกับรูปแบบธุรกรรมประเภท</u> การเปิดบัญชีประเภทรับฝากเงินหรือรับฝากตราสารทางการเงิน การฝากเงินสด การรับโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ การถอนเงินในปริมาณที่น้อยกว่าการฝากเงิน <u>สอดคล้องกับช่องทางการทำธุรกรรมประเภท</u> การทำธุรกรรม ณ สาขาหรือสำนักงาน การทำธุรกรรมผ่านเครื่องอัตโนมัติทั้งฝากและถอน การทำธุรกรรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต <u>สอดคล้องกับมูลค่าในการทำธุรกรรม</u> ไม่จำกัดมูลค่าธุรกรรม โดยขึ้นอยู่กับรายได้ของลูกค้า
วัตถุประสงค์ด้านการลงทุน
วัตถุประสงค์ด้านการกู้ยืม
วัตถุประสงค์ด้านการชำระหนี้ระหว่างประเทศ
วัตถุประสงค์ด้านการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
วัตถุประสงค์ด้านการลงทุนในหลักทรัพย์
วัตถุประสงค์ด้านการลงทุนในการซื้อสินค้าล่วงหน้า
วัตถุประสงค์ด้านการลงทุนในกองทุน เป็นต้น

(4) การตรวจสอบข้อมูลด้านอื่น ๆ ประกอบผลการวิเคราะห์จากการตรวจสอบและตรวจทาน**ความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรม**

เมื่อดำเนินการตามขั้นตอนที่ (1) – (3) แล้ว ธนาคาร ต้องกำหนดขั้นตอนในการตรวจสอบข้อมูลอื่น ๆ เพื่อหาข้อเท็จจริงมาสนับสนุนผลการวิเคราะห์ที่ได้จากทั้ง 3 ขั้นตอน เพื่อจะได้ประเมินผลการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงของลูกค้าในแต่ละครั้งได้

ธนาคาร ไม่ควรเจาะจงการหาข้อมูลเพิ่มเติมว่าต้องเป็นข้อมูลประเภทใด ควรให้บุคลากรผู้เกี่ยวข้องสามารถหาข้อมูลได้โดยอิสระ แต่อาจกำหนดกรอบการหาข้อมูลไว้ โดยเฉพาะเรื่องความน่าเชื่อถือของข้อมูล

ตัวอย่าง

ธนาคาร ต้องกำหนดหน้าที่สำหรับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ให้หาข้อเท็จจริงหรือข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อสนับสนุนผลการวิเคราะห์การตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรม หรือการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้า โดยเฉพาะในกรณีต่อไปนี้

(1) กรณีที่ผลการวิเคราะห์พบว่า ลูกค้ามีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงจากการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจช่วงแรก หรือจากการประเมินครั้งก่อน

(2) กรณีที่ผลการวิเคราะห์มีแนวโน้มว่า ควรมีการปรับปรุงความเสี่ยงของลูกค้าในระดับที่สูงขึ้นธนาคาร ควรกำหนดแนวทางในการหาข้อมูลหรือข้อเท็จจริงมาสนับสนุนผลการวิเคราะห์

ตัวอย่าง

บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ในการตรวจทานผลการวิเคราะห์การตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมหรือการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้า ควรหาข้อมูลหรือข้อเท็จจริงมาประกอบผลการวิเคราะห์ ในกรณีที่วิเคราะห์ว่า ลูกค้ามีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงหรือผิดปกติ โดยข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่นำมาสนับสนุน ควรเป็นไปตามหลักการต่อไปนี้

- เป็นข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบถามลูกค้าโดยตรง
- เป็นข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ได้จากฝ่ายดูแลผลิตภัณฑ์หรือบริการ ภายในองค์กร
- เป็นข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ได้จากสถาบันการเงินอื่นโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
- เป็นข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ได้จากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เช่น ฐานข้อมูลที่รัฐจัดทำขึ้น
- กรณีที่ข้อมูลที่ได้มา บุคลากรไม่มั่นใจว่าน่าเชื่อถือหรือไม่ ควรระบุแหล่งที่มาและความเห็นว่าเป็น

ความเห็นว่า ได้มาจากแหล่งข้อมูลเปิดทั่วไป และควรสืบค้นข้อมูลที่ตรงกันจากหลายแหล่งข้อมูล เป็นต้น

(5) การสรุปผลการประเมิน

เมื่อได้ดำเนินการตามขั้นตอนข้างต้นครบถ้วนแล้ว ธนาคาร ต้องกำหนดให้ มีขั้นตอนสรุปผลการประเมิน ซึ่งการสรุปผลการประเมิน ธนาคาร ควรต้องตอบโจทย์ดังต่อไปนี้ได้

(1) ความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมหรือการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้ารายนั้น ๆ มีความเปลี่ยนแปลงหรือไม่ หากเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับใด (อาจแบ่งเป็นกี่ระดับก็ได้ ตามความเหมาะสมกับโครงสร้างลูกค้าทั้งหมด โดยอาจพิจารณาจากร้อยละของการเปลี่ยนแปลงจากการประเมินครั้งแรก หรือครั้งก่อน)

(2) ผลลัพธ์ใน (1) ส่งผลต่อการปรับปรุงความเสี่ยงของลูกค้าหรือไม่ หากส่งผลให้ปรับปรุง ผู้ประเมินพบว่าปัจจัยข้อใดที่เป็นส่วนสำคัญให้มีการปรับปรุงความเสี่ยงของลูกค้า

(3) กรณีที่มีการปรับปรุงความเสี่ยงของลูกค้า ควรเข้าสู่ขั้นตอนการอนุมัติของผู้บริหารที่มีหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติงานนี้หรือไม่

(4) เห็นควรดำเนินการความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าดังกล่าวต่อไปหรือไม่ กรณีที่ไม่จำเป็นต้องคงความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าต้องแสดงเหตุผลว่า ความเสี่ยงของลูกค้านั้น จะกระทบต่อกิจการขององค์กร และอาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินหรือไม่ (ความผิดฐานฟอกเงิน หรือความผิดมูลฐาน หรือความผิดเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง)

เมื่อดำเนินการสรุปผลเสร็จสิ้นในแต่ละครั้ง ควรจัดเก็บบันทึกเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับลูกค้ายาวนั้น ๆ และเก็บรักษาไว้เป็นเวลา 10 ปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

3) การกำหนดขั้นตอนในการอนุมัติผลการประเมินและบันทึกผลการอนุมัติการประเมิน

ธนาคาร ต้องกำหนดขั้นตอนในการพิจารณาและอนุมัติโดยผู้บริหารที่มีอำนาจในการกำกับดูแลการปฏิบัติงาน ในกรณีที่พบว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ระบุผลการประเมินว่า

(1) ลูกคามีผลการประเมินจากการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวทางการเงิน ที่ทำให้ต้องปรับปรุงเป็นระดับความเสี่ยงสูง และ/หรือ อาจต้องรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

(2) ลูกคามีผลการประเมินจากการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวทางการเงิน ที่ทำให้ต้องปรับปรุงระดับความเสี่ยงจากระดับความเสี่ยงสูง ลงสู่ระดับความเสี่ยงต่ำ

(3) ลูกคามีผลการประเมินจากการตรวจสอบและตรวจทานความเคลื่อนไหวทางการเงิน ที่ระบุว่าควรยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจเนื่องจากมีความเสี่ยงสูงอันจะกระทบต่อความเสี่ยงในการปฏิบัติงานขององค์กร (ระบุเหตุแห่งความเสี่ยง) และ/หรือ อาจต้องรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

ธนาคาร อาจกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงคนใดคนหนึ่ง หรือคณะทำงานที่มีผู้บริหารระดับสูงรวมอยู่ด้วยและเป็นผู้มีอำนาจลงนามอนุมัติผลการประเมิน โดยพิจารณาตามเงื่อนไขข้างต้น ก่อนที่จะดำเนินการปรับปรุงความเสี่ยงหรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน แล้วแต่กรณี

*** การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน ให้นับ 7 วัน จากวันที่ผู้บริหารระดับสูง วิเคราะห์และอนุมัติให้รายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย²² ทั้งนี้ กระบวนการในการพิจารณาตรวจสอบธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยทั้งหมดควรอยู่ในระยะเวลาที่เหมาะสมในแต่ละกรณี

²² แนวปฏิบัติ เรื่อง การรายงานธุรกรรม สำหรับธุรกิจต่าง ๆ ที่สำนักงาน ปปง. เผยแพร่

หัวข้อที่ 5

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับลูกค้าความเสี่ยงสูง (Enhanced CDD)

และมาตรการตอบโต้กับลูกค้าหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของ

ลูกค้าที่มาจากพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูง

5.1 ลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง

สำหรับประเภทของลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงตามกฎหมายกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 ซึ่งต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับเข้มข้น (Enhanced CDD) ตามข้อ 12 ของกฎหมายดังกล่าว มี 3 ประเภท ดังนี้

1) ลูกค้าที่ได้รับการประเมินความเสี่ยงตามกฎหมายฯ ข้อ 10 และมีผลการประเมินความเสี่ยงในระดับสูง

2) ลูกค้าที่เป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองต่างประเทศ ตามกฎหมายฯ ข้อ 13 วรรคสอง

3) ลูกค้าที่มาจากหรือมีความเกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมที่มาจากหรือไปยังประเทศที่มีความเสี่ยงสูงที่ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับเข้มข้นและใช้มาตรการตอบโต้ตามกฎหมายฯ ข้อ 14

5.2 ขั้นตอนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับลูกค้าความเสี่ยงสูง (Enhanced CDD)

กระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงสำหรับกลุ่มลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง คือ การเพิ่มระดับความเข้มข้นในขั้นตอนต่าง ๆ ตั้งแต่ขั้นตอนการระบุตัวตน ขั้นตอนการบริหารความเสี่ยง ขั้นตอนการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือธุรกรรม จนถึงขั้นตอนการทบทวนข้อมูลของลูกค้า

ในการพิจารณานำกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงซึ่งต่อไปนี้จะใช้คำว่า “การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าอย่างเข้มข้น” มาปรับใช้ ธนาคารต้องกำหนดนโยบายหรือมาตรการหรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้วยการกำหนดปัจจัยการพิจารณาความเสี่ยงที่สอดคล้องกับข้อบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าและประกาศที่เกี่ยวข้อง และในการกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าอย่างเข้มข้น ควรพิจารณากำหนดขั้นตอนให้สอดคล้องกับแนวทางฉบับนี้ ได้แก่

1. ขั้นตอนการพิสูจน์ทราบข้อมูลและสถานะของลูกค้าที่เข้มข้น
2. ขั้นตอนการบริหารความเสี่ยงที่เข้มข้น
3. ขั้นตอนการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือธุรกรรมที่เข้มข้น
4. ขั้นตอนการทบทวนข้อมูลที่เข้มข้น

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนการพิสูจน์ทราบข้อมูลและสถานะของลูกค้าที่เข้มข้น

ดังที่ได้กล่าวมาในเรื่อง การอนุมัติรับลูกค้า ธนาคารต้องมีขั้นตอนในการประเมินผลเบื้องต้นว่า ลูกค้ารายที่ขอสร้างความสัมพันธ์นั้น ควรขอข้อมูลเพิ่มเติมในขั้นตอนการระบุตัวตนหรือไม่ ซึ่งในขั้นตอนนี้ เป็นการพิจารณาเบื้องต้นว่า ข้อมูลของลูกค้าที่ให้ความถูกต้องแท้จริง เช่น ที่อยู่ อาชีพ สถานที่ทำงาน ลักษณะของการประกอบธุรกิจ และวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ เป็นต้น โดยพิจารณาจากเงื่อนไขหรือปัจจัยที่ยกตัวอย่างไว้ใน หัวเรื่องดังกล่าว

กรณีที่ธนาคาร ได้ดำเนินการประเมินผลเบื้องต้นพบว่า ควรขอข้อมูลเพิ่มเติมจากลูกค้า เนื่องจากลูกค้าอาจมีข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ตรงกับเงื่อนไขการประเมินเบื้องต้น ธนาคาร ต้องกำหนดแนวทางให้บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ขอข้อมูลหรือตรวจสอบข้อมูลของลูกค้าเพิ่มเติม ไม่ว่าจะลูกค้าจะเป็นบุคคลธรรมดา นิติบุคคล บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย หรือผู้จัดการทรัพย์สินตามกฎหมาย

(1) ความเข้มข้นในการขอข้อมูลของลูกค้าบุคคลธรรมดา

กรณีที่ลูกค้าเป็นบุคคลธรรมดา และธนาคารประเมินผลว่าเป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง ควรได้รับการตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติม โดยการขอข้อมูลเพิ่มเติม หรือตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติมอื่น ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของลูกค้า โดยอย่างน้อยได้แก่ข้อมูลหรือข้อเท็จจริง เช่น

(1.1) แหล่งที่มาของเงินหรือทรัพย์สิน

(1.2) แหล่งที่มาของฐานะความมั่งคั่ง หรือข้อมูล/หลักฐานแสดงฐานะทางการเงิน (รายได้)

(1.3) วัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ที่เฉพาะเจาะจงในแต่ละครั้ง (กรณีที่สูงสัยะว่าลูกค้าขอใช้บริการเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง เช่น ขอใช้บริการโอนเงินข้ามประเทศ เนื่องจากต้องการลงทุนเกี่ยวกับผลกำไรจากเพิ่มหรือลดค่าเงินตราต่างประเทศ หรือขอใช้บริการเปิดบัญชีเพื่อลงทุนในกิจการบางอย่างในลักษณะบุคคลธรรมดา เป็นต้น)

(1.4) ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบกิจการของลูกค้า อาชีพ ชื่อและสถานที่ตั้งของที่ทำงาน หรือลายมือชื่อของผู้ทำธุรกรรม

(2) ความเข้มข้นในการขอข้อมูลของลูกค้านิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายหรือผู้จัดการทรัพย์สินตามกฎหมาย

กรณีที่ลูกค้าเป็นนิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย โดยธนาคารประเมินผลว่าเป็นลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง ควรได้รับการตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติม ธนาคาร ควรขอข้อมูลเพิ่มเติมนอกจากข้อมูลตามข้อ (1) ข้างต้นแล้ว หรือตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติมอื่น ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของลูกค้า เช่น

(2.1) แหล่งที่มาของรายได้ เช่น ลักษณะของการประกอบธุรกิจ สถานที่ในการประกอบธุรกิจ

(2.2) แหล่งที่มาของฐานะความมั่งคั่ง เช่น ข้อมูล/หลักฐานแสดงฐานะทางการเงิน

(2.3) ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการที่แท้จริง (กรณีพบว่า ลูกคามีการดำเนินกิจการหลายอย่างและมีกิจการที่ทำให้เกิดรายได้หลักและรายได้เสริม หรือลูกค้าไม่ระบุวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในเอกสารขอสมัครใช้บริการ)

(2.4) ข้อมูลโครงสร้างสำคัญของลูกค้า ได้แก่ ข้อมูลที่แสดงถึงโครงสร้างหลักอันทำให้กิจการของลูกค้าดำเนินอยู่ได้ เช่น โครงสร้างผู้บริหารตั้งแต่ระดับสูงจนถึงระดับปฏิบัติงาน หรือโครงสร้างผู้ถือหุ้น รายสำคัญ หรือโครงสร้างบริษัทและบริษัทในเครือ ทั้งนี้ ข้อมูลในข้อนี้จะ เป็นประโยชน์ในการตรวจสอบไปถึง ข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้า

(2.5) ข้อมูลของผู้บริหารที่มีอำนาจสูงสุด ได้แก่ ข้อมูลบุคคลธรรมดาหรือเป็นคณะบุคคล ที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งด้านงานบริหารและมีอำนาจสูงสุด อาจเป็นบุคคลที่มีตำแหน่ง ซึ่งมีอำนาจสำคัญ เกี่ยวกับการดำเนินงานและการเงินของลูกค้า เช่น ข้อมูลชื่อเต็ม หมายเลขประจำตัวหรือสัญชาติ ที่ทำให้ สามารถตรวจสอบกับข้อมูลรายชื่อตามที่กฎหมายกำหนด รวมถึงฐานข้อมูลรายชื่ออื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ ในการบริหารความเสี่ยงของลูกค้า

ขั้นตอนที่ 2 การบริหารความเสี่ยงและประเมินผลความเสี่ยงสูง

การที่ธนาคาร จะดำเนินการตามขั้นตอนนี้ได้ ธนาคาร ต้องกำหนดนโยบาย หรือมาตรการ หรือหลักเกณฑ์ในการบริหารความเสี่ยง โดยประกอบไปด้วยปัจจัยในการพิจารณาความเสี่ยงของลูกค้า (ดูสาระสำคัญในเรื่อง การบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย)

ตามหลักการเบื้องต้น ส่วนใหญ่ลูกค้าที่ผ่านขั้นตอนการระบุตัวตนอย่างเข้มข้น มักจะมีข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ตรงกับปัจจัยความเสี่ยงสูง ซึ่งเมื่อเข้าสู่ขั้นตอนนี้แล้วอาจได้รับการประเมินความเสี่ยงในระดับปกติ หรือระดับสูง (ขึ้นอยู่กับข้อมูลด้านอื่น ๆ และการกำหนดระดับและปัจจัยความเสี่ยงของแต่ละองค์กรธนาคาร) แต่ส่วนมากแล้วจะไม่อยู่ในกลุ่มลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำ เพราะหากมีคุณสมบัติที่ตรงกับปัจจัยความเสี่ยงต่ำ ก็มักจะเข้าสู่กระบวนการระบุตัวตนอย่างเข้มข้น เว้นแต่จะพบข้อมูลที่ตรงกับปัจจัยเสี่ยงสูงในภายหลัง

ขั้นตอนการบริหารความเสี่ยงและประเมินผลความเสี่ยงสูงจะต้องสอดคล้องกับผลการระบุตัวตน ที่ปรากฏว่า

(1) ลูกค้ามีข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ตรงกับปัจจัยเสี่ยงสูงและไม่มีปัจจัยอื่นที่สำคัญกว่า มาลดทอน ความเสี่ยงดังกล่าว เช่น ลูกค้าบุคคลธรรมดา มีพฤติกรรมที่ระบุได้ชัดเจนว่า สร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น เพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ ซึ่งยังไม่ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงร้ายแรงแก่ธนาคาร ถึงขั้นที่ต้องปฏิเสธ หรือลูกค้านิติบุคคลมีการดำเนินกิจการตรงกับอาชีพเสี่ยงและเกี่ยวข้องกับพื้นที่หรือประเทศ ที่เสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอย่างสำคัญ

(2) ลูกคามีข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ตรงกับปัจจัยเสี่ยงสูง (ดูปัจจัยความเสี่ยงประเภทนี้ ในเรื่องการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หัวข้อ ปัจจัยความเสี่ยงสูง) เช่น ลูกคามีสถานภาพทางการเงิน (ไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางการเงินภายในประเทศหรือต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ) บุคคลที่มีสถานภาพทางการเงินในประเทศหรือในองค์การระหว่างประเทศ เหลือเพียงเป็นปัจจัยที่อาจทำให้เกิดความเสี่ยงสูง หรือลูกคามีข้อมูลตรงกับรายชื่อผู้มีคำสั่งถูกยึด आयัตทรัพย์สินหรือยับยั้งธุรกรรม หรือศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินหรือเป็นลูกค้านิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับรายชื่อบุคคลที่ถูกระงับการดำเนินการทางทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

กรณีพบว่า ลูกคามีข้อมูลตรงกับปัจจัยความเสี่ยงสูง ซึ่งสงสัยได้ว่าอาจเกี่ยวข้องกับการกระทำ ความผิดมูลฐานหรือการฟอกเงิน ให้ธนาคาร รายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ขั้นตอนที่ 3 การได้รับอนุมัติจากผู้บริหารระดับสูงที่มีอำนาจในขั้นตอนสำคัญ

เนื่องจาก ขั้นตอนการระบุตัวตนและขั้นตอนการบริหารความเสี่ยงในครั้งแรก มักจะกระทำควบคู่หรือในระยะเวลาที่ใกล้เคียงกัน และต้องดำเนินการให้เรียบร้อยก่อนอนุมัติรับลูกค้า และ/หรือ รับทำธุรกรรมครั้งแรกธนาคาร ต้องกำหนดหลักการพิเศษสำหรับการรับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง คือ

(1) กำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงที่มีอำนาจ เป็นผู้อนุมัติการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับลูกค้าดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้บริหารผู้มีอำนาจเปรียบเสมือนตัวแทนของคณะกรรมการที่ควรใช้อำนาจในการใช้ดุลยพินิจรับหรือไม่รับลูกค้าที่มีความเสี่ยงระดับสูง ในขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งก่อนจะอนุมัติรับลูกค้าหรือไม่นั้น ผู้บริหารดังกล่าวควรได้รับข้อมูลที่เพียงพอเกี่ยวกับลูกค้า นั้น ๆ

(2) กำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงที่มีอำนาจ เป็นผู้ตัดสินใจขั้นตอนสุดท้ายในการปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ ยุติความสัมพันธ์ ระงับการดำเนินการทางทรัพย์สิน แจ้งเรื่องการระงับการดำเนินการฯ ต่อสำนักงาน รวมถึงพิจารณาให้รายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยในกรณีที่ปฏิเสธหรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าด้วย

(3) กำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงที่มีอำนาจ เป็นผู้รับทราบและอนุมัติ กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงระดับความเสี่ยงของลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง ในขั้นตอนการตรวจสอบและทบทวนความเคลื่อนไหวทางการเงิน การทำธุรกรรม หรือการดำเนินการความสัมพันธ์ หรือข้อมูลการระบุตัวตน หรือขั้นตอนในการรับทำธุรกรรมที่มีขนาดใหญ่ หรือธุรกรรมที่สงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง หรือการกระทำความผิดมูลฐาน

ขั้นตอนที่ 4 แนวทางในการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงิน การทำธุรกรรมหรือการดำเนินความสัมพันธ์ที่เข้มข้น

การดำเนินการในข้อนี้ ให้พิจารณาใช้กับลูกค้ากลุ่มที่ได้รับการประเมินความเสี่ยงในระดับสูง (กรณีที่ธนาคาร กำหนดระดับความเสี่ยงสูงออกเป็นหลายระดับ ต้องพิจารณาปรับความเข้มข้นให้สอดคล้องกับกลุ่มลูกค้าความเสี่ยงสูงแต่ละระดับ)

ในการกำหนดมาตรการสำหรับขั้นตอนการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงิน การทำธุรกรรมหรือการดำเนินความสัมพันธ์อย่างเข้มข้น ธนาคาร ต้องกำหนดวิธีการหรือลักษณะการตรวจสอบที่ชัดเจนและมีความเข้มข้นกว่ามาตรการตรวจสอบฯ สำหรับลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำกว่า โดยต้องคำนึงถึงรูปแบบหรือลักษณะของความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้ากับธนาคาร ด้วย

การตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงิน การทำธุรกรรม หรือการดำเนินความสัมพันธ์ที่เข้มข้น อย่างน้อยควรพิจารณาถึงแนวทาง ดังต่อไปนี้ (ทั้งนี้อาจพิจารณาดำเนินการทุกข้อหรือเลือกเฉพาะข้อที่เหมาะสมกับรูปแบบความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่สามารถดำเนินการได้จริง)

- (1) การกำหนดระบบหรือขั้นตอนในการกลั่นกรอง ตรวจสอบและตรวจทานข้อมูลที่เข้มข้นกว่าลูกค้ากลุ่มอื่น
- (2) การกำหนดระยะเวลาในการทบทวนข้อมูล และการติดตามความสัมพันธ์ทางธุรกิจและความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมที่สั้นหรือถี่กว่าลูกค้ากลุ่มอื่น
- (3) การกำหนดระบบการอนุมัติรายงานการสรุปผลวิเคราะห์ ข้อเท็จจริง หรือการประเมินผลข้อมูล ที่เข้มข้นหรือซับซ้อนกว่าลูกค้ากลุ่มอื่น และกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงที่มีอำนาจ เป็นผู้อนุมัติผลลัพธ์สำหรับลูกค้ากลุ่มนี้
- (4) การตรวจสอบและทบทวนข้อมูลการระบุตัวตนของลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงที่เข้มข้นกว่าลูกค้ากลุ่มอื่น โดยอาจตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติม ตามลักษณะของความเสี่ยงสูงที่พบ

โดยธนาคาร สามารถกำหนดแนวทางในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงที่เข้มข้น เพิ่มเติมจากแนวทางที่กำหนดนี้ก็ได้ แต่ยังคงต้องคำนึงถึงการรักษาความลับหรือการพยายามดำเนินการมิให้ลูกค้าล่วงรู้ถึงการตรวจสอบของธนาคาร

5.3 มาตรการตอบโต้ (Countermeasures)

ในกรณีที่ลูกค้าหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ามาจากพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูง ตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด หรือมีการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรือเชื่อมโยงกับประเทศดังกล่าว ให้ธนาคาร ตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับเข้มข้น โดยเลขาธิการอาจกำหนดให้ ธนาคารดำเนินการ ตามมาตรการตอบโต้กับลูกค้า ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ ข้อ 14 ประกอบกับประกาศสำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง พื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูงที่ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับเข้มข้นและใช้มาตรการตอบโต้ ได้ดังต่อไปนี้

(1) จำกัดการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรม เช่น กำหนดให้เปิดได้ไม่เกิน 1 บัญชีให้ใช้ได้เฉพาะผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงต่ำ หรือ จำกัดวงเงินการทำธุรกรรม เป็นต้น

(2) ทบทวนการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ เช่น อาจพิจารณายุติการให้บริการผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงสูง เป็นต้น

(3) ปฏิเสธไม่ให้จัดตั้งสาขาหรือบริษัทในเครือ หรือสำนักงานตัวแทนของสถาบันการเงินจาก ประเทศที่มีความเสี่ยงสูง

นอกจากนี้ ธนาคาร ต้องมีมาตรการในด้านควบคุมภายในเกี่ยวกับประเทศที่ต้องมีมาตรการ ตอบโต้ โดยเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับที่เข้มข้นสูงสุด (Enhanced Customer Due Diligence) สำหรับการสร้างความสัมพันธ์ของธนาคาร

(1) ห้ามไม่ให้จัดตั้งสาขาหรือบริษัทในเครือในประเทศที่มีความเสี่ยงสูง

(2) ห้ามไม่ให้พืงพบบุคคลที่สามที่เป็นสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ซึ่งอยู่ ในประเทศที่มีความเสี่ยงสูงให้ตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

(3) กำหนดให้มีการทบทวน แก่ไข หรือกรณีหากจำเป็นให้ยกเลิกความสัมพันธ์ในลักษณะสถาบัน การเงินตัวแทนกับสถาบันการเงินในประเทศที่มีความเสี่ยงสูง

(4) กำหนดให้มีการตรวจสอบภายในในระดับเข้มข้นสำหรับสาขาหรือบริษัทในเครือของสถาบันการเงิน หรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ที่ตั้งอยู่ในประเทศที่มีความเสี่ยงสูง

ทั้งนี้ กรณีหากมีการเปลี่ยนแปลงรายชื่อประเทศที่มีความเสี่ยงสูง หรือพื้นที่หรือประเทศที่ คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (FATF) เรียกร้องให้ประเทศสมาชิก ดำเนินมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับเข้มข้นและใช้มาตรการตอบโต้กับ ประเทศที่มีความเสี่ยงสูงตามเอกสารเผยแพร่ของ FATF เพื่อป้องกันระบบการเงินระหว่างประเทศจากความเสี ยง ด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพ ทำลายล้างสูงที่อาจเกิดจากพื้นที่หรือประเทศดังกล่าว เลขาธิการจะออกประกาศเพื่อเปลี่ยนแปลงรายชื่อ ประเทศหรือมาตรการตอบโต้ที่ต้องดำเนินการต่อพื้นที่หรือประเทศดังกล่าวต่อไป

หัวข้อที่ 6

การส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

ธนาคารที่มีการให้บริการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์มีหน้าที่ในการจัดให้ลูกค้าแสดงตน ระบุตัวตน บริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มี อานุภาพทำลายล้างสูง และดำเนินการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรม ตามหลักการทั่วไปในกฎกระทรวงฯ แต่เนื่องจาก การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นช่องทางการทำธุรกรรมที่มี ความเสี่ยงสูงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มี อานุภาพทำลายล้างสูง ทำให้มีการกำหนดวิธีการพิเศษเกี่ยวกับการส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงิน กรณีเป็นฝ่าย ส่งคำสั่งโอนเงิน และการตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับมากับคำสั่งโอนเงิน กรณีเป็นฝ่ายรับโอนเงิน

6.1 การกำหนดนโยบายในการเป็นผู้ส่งและผู้รับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

ธนาคาร ต้องกำหนดหลักเกณฑ์ คู่มือ หรือแนวปฏิบัติภายในองค์กร เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่กรณี ที่ตนเป็นผู้ส่งคำสั่งโอนเงิน และในกรณีที่ตนเป็นผู้รับคำสั่งโอนเงิน รวมถึงกรณีที่ตนเป็นตัวกลางในการโอนเงิน ทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย ซึ่งสาระสำคัญของหลักเกณฑ์ คู่มือ หรือแนวปฏิบัติดังกล่าว ควรพิจารณาแนวทางต่อไปนี้

1) กรณีการโอนเงินภายในประเทศระหว่างสถาบันการเงิน ซึ่งเป็นผู้ให้บริการโอนเงิน ภายในประเทศโดยใช้ระบบการส่งคำสั่งโอนในเครือเดียวกัน ควรดำเนินการตรวจสอบเบื้องต้นว่า มีข้อตกลง ในการขอตรวจสอบข้อมูล ให้ข้อมูล หรือส่งข้อมูล ให้แก่ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือไม่ โดยหากสำนักงานมีคำสั่งให้ตรวจสอบหรือส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ สถาบัน การเงินจะต้องสามารถตรวจสอบหรือได้รับข้อมูลจากฝ่ายผู้ส่งคำสั่งโอนเงินฯ ได้อย่างรวดเร็ว

2) กรณีการส่งคำสั่งโอนเงินระหว่างประเทศ สถาบันการเงินต้องกำหนดมาตรการดังนี้

(2.1) จัดให้บุคลากรดำเนินการขอข้อมูลจากลูกค้าเกี่ยวกับผู้รับเงินปลายทาง วัตถุประสงค์ ในการทำธุรกรรมให้มากที่สุดเท่าที่จะดำเนินการได้ และกำหนดให้บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ระบุข้อมูลให้ครบถ้วน และถูกต้องตรงตามหัวข้อที่กฎหมายกำหนด พร้อมทั้งกำหนดมาตรการในการพิสูจน์ทราบความถูกต้อง ของข้อมูลที่จะต้องส่งไปพร้อมคำสั่งโอนเงิน ก่อนส่งคำสั่งโอนเงินไปยังผู้รับเงินทุกครั้ง เนื่องจากแม้จะสามารถ ส่งคำสั่งโอนเงินไปยังผู้รับเงินปลายทางได้อย่างครบถ้วน แต่ด้วยความซับซ้อนของระบบเครือข่ายหรือ ด้วยเหตุหนึ่งเหตุใดอันเกิดจากบทบัญญัติทางกฎหมายของผู้รับโอนเงินปลายทาง สถาบันการเงินซึ่งมีสถานะ เป็นผู้ส่งคำสั่งโอนเงิน อาจต้องส่งข้อมูลเพิ่มเติมตามคำร้องขอของผู้รับคำสั่งก็ได้ จึงควรกำหนดแนวปฏิบัติ อย่างเคร่งครัดให้บุคลากรขอข้อมูลและตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการส่งคำสั่งโอนอย่างรอบ คอบที่สุด โดยเฉพาะข้อมูลที่ครบถ้วนของผู้รับโอน

(2.2) กำหนดข้อตกลงและขั้นตอนที่เหมาะสมในการส่ง-รับข้อมูลเพิ่มเติม กรณีที่เกิดความบกพร่อง ซึ่งทำให้เกิดการส่งข้อมูลที่ไม่ครบถ้วน โดยกำหนดระยะเวลาและประเภทข้อมูลที่สามารถส่งให้แก่ผู้รับคำสั่งโอนเงิน กรณีที่ร้องขอ

3) กรณีการรับคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ข้ามประเทศสถาบันการเงินต้องกำหนดมาตรการดังนี้

(3.1) จัดให้มีระบบการปฏิบัติการ (ไม่ว่าจะเป็นระบบอัตโนมัติดำเนินการโดยเทคโนโลยีหรือระบบที่ดำเนินการโดยบุคลากร) ที่สามารถตรวจสอบได้ว่า คำสั่งโอนเงินที่ได้รับนั้น มีข้อมูลที่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดให้ตรวจสอบหรือไม่ โดยเฉพาะในการรับคำสั่งโอนเงินที่เป็นธุรกรรมขนาดใหญ่ ทั้งนี้ กรณีที่มีการตรวจสอบขั้นแรกโดยระบบปฏิบัติการที่ดำเนินการโดยเทคโนโลยี สถาบันการเงินควรกำหนดให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องดำเนินการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลใดที่บกพร่องและพิจารณาว่าสำคัญหรือจำเป็นต้องได้รับตามกฎหมายหรือไม่

(3.2) กำหนดขั้นตอนในการขอข้อมูล แจ้งเตือน หรืออื่น ๆ ที่จะทำให้อินสตาบิลิตีลดความเสี่ยงในการฝ่าฝืนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรับ-ส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินฯ ข้ามประเทศได้ รวมถึงข้อตกลงและขั้นตอนที่เหมาะสมในการรับ-ส่งข้อมูลเพิ่มเติม กรณีที่เกิดความบกพร่องซึ่งทำให้เกิดการส่งข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนโดยกำหนดระยะเวลาและประเภทข้อมูลในการส่งข้อมูลให้ชัดเจน

(3.3) ควรกำหนดมาตรการเพื่อดำเนินการกับฝ่ายผู้ส่งคำสั่งโอน กรณีที่ไม่ได้รับความร่วมมือในการรับ-ส่งข้อมูลสำคัญ หรือไม่ได้รับความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎหมาย

4) กรณีที่ดำเนินการเป็นตัวกลางในการส่งคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ หมายความว่ากรณีสถาบันการเงินทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการโอนเงิน ที่รับคำสั่งโอนเงินจากผู้ส่งคำสั่งที่ส่งคำสั่งมาจากต่างประเทศ เพื่อจะส่งต่อไปยังผู้รับโอนปลายทาง (ซึ่งอยู่ภายในประเทศ) หรือ ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการรับคำสั่งโอนเงินฯ จากผู้ส่งคำสั่งภายในประเทศ เพื่อจะส่งไปยังผู้รับโอนที่ตนมีความสัมพันธ์อยู่ในต่างประเทศ สถาบันการเงินต้องกำหนดมาตรการดังนี้

(4.1) กำหนดให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องดำเนินการตรวจสอบข้อมูลที่ส่งมาพร้อมคำสั่งโอนเงินจากผู้ส่งคำสั่งโอนเงินในต่างประเทศหรือภายในประเทศแล้วแต่กรณี ก่อนส่งต่อไปยังฝ่ายผู้รับโอนเงินฯ ปลายทางอย่างครบถ้วน กรณีคำสั่งโอนเงินมีข้อมูลของผู้โอนเงินและผู้รับโอนเงินไม่ครบถ้วนสถาบันการเงินตัวกลางต้องกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการบริหารความเสี่ยงเพื่อนำมาใช้พิจารณาว่าควรส่งคำสั่งโอนเงินที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนนั้นหรือควรปฏิเสธหรือระงับการส่งคำสั่งโอนเงินนั้นไว้ก่อน รวมทั้งติดตามข้อมูลดังกล่าวให้ครบถ้วน

(4.2) จัดให้มีระบบปฏิบัติการ (ไม่ว่าจะเป็นระบบอัตโนมัติการโดยเทคโนโลยีหรือระบบที่ดำเนินการโดยบุคลากร) ที่สามารถตรวจสอบได้ว่า คำสั่งโอนที่ได้รับนั้น มีข้อมูลที่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด (เนื่องจากจะต้องส่งคำสั่งโอนเงินที่มีข้อมูลครบถ้วน ต่อไปยังผู้รับโอนปลายทางอีกทอดหนึ่ง)

(4.3) กำหนดข้อตกลงและขั้นตอนที่เหมาะสมในการส่ง-รับข้อมูลเพิ่มเติม กรณีที่เกิดความบกพร่องซึ่งทำให้เกิดการส่งหรือรับข้อมูลที่ไม่ครบถ้วน โดยกำหนดระยะเวลาและประเภทข้อมูลที่สามารถร้องขอ และรับ-ส่ง ให้แก่ผู้ส่งคำสั่งโอนเงินฯ หรือผู้รับคำสั่งโอนเงิน แล้วแต่กรณี

(4.4) กำหนดให้มีระบบการเก็บรักษาข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินฯ กรณีที่เกิดข้อบกพร่องเกี่ยวกับระบบการส่งข้อมูลและคำสั่งโอนเงินอันทำให้สถาบันการเงิน ไม่สามารถส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินที่ครบถ้วนไปยังฝ่ายผู้รับโอนเงินปลายทางได้ รวมถึงขั้นตอนในการส่งข้อมูลเพิ่มเติมให้แก่ฝ่ายผู้รับโอนเงินกรณีที่เกิดจากข้อบกพร่องของระบบการส่งคำสั่งดังกล่าว

(4.5) ควรกำหนดมาตรการเพื่อดำเนินการกับฝ่ายผู้ส่งคำสั่งโอนหรือฝ่ายผู้รับคำสั่งโอนเงิน กรณีที่ไม่ได้รับความร่วมมือในการรับ-ส่งข้อมูลสำคัญ หรือไม่ได้รับความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎหมาย

6.2 ขั้นตอนการตรวจสอบเพิ่มเติมสำหรับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

ในการโอนเงินอิเล็กทรอนิกส์สถาบันการเงิน จำเป็นต้องดำเนินการกระบวนการบางขั้นตอนที่เพิ่มเติมจากกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าสำหรับธุรกรรมทั่วไป ดังนี้

2.1) หน้าที่ของสถาบันการเงินผู้ส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

(2.1.1) กรณีการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศที่มีมูลค่าตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไป สถาบันการเงินผู้ส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ต้องส่งข้อมูลต่อไปนี้ พร้อมกับการส่งคำสั่งโอนเงินอิเล็กทรอนิกส์ไปยังผู้รับโอนปลายทาง

- (1) ข้อมูลชื่อเต็มผู้โอน
- (2) ข้อมูลหมายเลขบัญชีหรือหมายเลขอ้างอิงที่ตรวจสอบได้ ของผู้ส่งโอนเงินฯ
- (3) ข้อมูลที่อยู่ หรือหมายเลขประจำตัวประชาชน หรือหมายเลขประจำตัวบุคคลที่รัฐออกให้ หรือวัน เดือน ปี และสถานที่เกิดของผู้ส่งโอนเงิน
- (4) ข้อมูลชื่อเต็มของผู้รับโอน
- (5) ข้อมูลหมายเลขบัญชีหรือหมายเลขอ้างอิงที่ตรวจสอบได้ของผู้รับโอน

นอกจากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสถาบันการเงินผู้ส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ อาจส่งข้อมูลจำนวนเงินและสกุลเงินที่สั่งโอนฯ ข้อมูลชื่อหรือรหัสแสดงถึงชื่อและสาขาของสถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอนเงินฯ ข้อมูลชื่อหรือรหัสแสดงถึงชื่อและสาขา ของผู้ให้บริการที่รับคำสั่งโอนเงินฯ เพิ่มเติมเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินด้วยก็ได้

สำหรับข้อมูลดังกล่าวข้างต้นนั้น สถาบันการเงินผู้ส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ต้องดำเนินการตรวจสอบและพิสูจน์ทราบความถูกต้องของข้อมูลก่อนที่จะดำเนินการส่งคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ไปยังสถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ทุกครั้ง

(2.1.2) กรณีการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศที่มีมูลค่าต่ำกว่าห้าหมื่นบาท สถาบันการเงินผู้ส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ต้องส่งข้อมูลต่อไปนี้ พร้อมกับการส่งคำสั่งโอนเงินอิเล็กทรอนิกส์ไปยังผู้รับโอนเงินปลายทาง

- (1) ข้อมูลชื่อเต็มผู้โอน
- (2) ข้อมูลหมายเลขบัญชีหรือหมายเลขอ้างอิงที่ตรวจสอบได้ ของผู้ส่งโอนเงินฯ
- (3) ข้อมูลชื่อเต็มของผู้รับโอน
- (4) ข้อมูลหมายเลขบัญชีหรือหมายเลขอ้างอิงที่ตรวจสอบได้ของผู้รับโอน

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าธุรกรรมการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน การกระทำความผิดฐานฟอกเงิน หรือการกระทำความผิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ให้สถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอนเงินต้องดำเนินการตรวจสอบและพิสูจน์ทราบความถูกต้องของข้อมูลก่อนที่จะดำเนินการส่งคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ไปยังสถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ทุกครั้ง

(2.1.3) สำหรับการให้บริการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ภายในประเทศ ให้ธนาคารดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ (2.1.1) และข้อ (2.1.2) แล้วแต่กรณี เว้นแต่หากสถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนมีข้อมูลหรือสามารถหาข้อมูลดังกล่าวโดยวิธีอื่น สถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอนเงินอาจส่งเฉพาะข้อมูลหมายเลขบัญชีของลูกค้า หรือส่งข้อมูลหมายเลขอ้างอิงของผู้โอนและผู้รับโอนซึ่งสามารถติดตามข้อมูลการทำธุรกรรมในครั้งนั้น ๆ ไปพร้อมคำสั่งโอนเงินก็ได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนร้องขอหรือได้รับคำสั่งจากสำนักงาน ให้สถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอน จัดหาและส่งข้อมูลของลูกค้าที่ยังไม่ได้ส่งแก่สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนหรือสำนักงาน แล้วแต่กรณี ภายในสามวันทำการ

(2.1.4) สำหรับกรณีที่มีการโอนทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศจากผู้โอนรายเดียวไปยังผู้รับโอนหลายราย ให้สถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์จัดให้มีข้อมูลหมายเลขบัญชีหรือหมายเลขอ้างอิงและข้อมูลอื่นของผู้โอนและผู้รับโอนที่สามารถนำไปใช้ตรวจสอบข้อมูลการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการโอนเงินในครั้งนั้น ๆ ภายในประเทศของผู้รับโอนได้

ห้ามสถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอน ส่งคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ให้แก่สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอน ในกรณีที่สถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอนเงินไม่สามารถปฏิบัติตามข้อ (2.1.1) – (2.1.3) ข้างต้น

(2.2) หน้าที่ของสถาบันการเงินตัวกลางในสายการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

(2.2.1) สถาบันการเงินตัวกลางต้องส่งข้อมูลของผู้โอนและผู้รับโอนไปพร้อมกับคำสั่งโอนเงินตามที่ได้รับจากสถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอนไปยังสถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนให้ครบถ้วน หากมีข้อจำกัดหรืออุปสรรคอันเกิดจากเทคโนโลยีในการส่งคำสั่งโอนทำให้ไม่สามารถส่งข้อมูลได้ครบถ้วนตามที่ได้รับมอบหมายจากสถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอนหรือสถาบันการเงินตัวกลางอีกรายหนึ่งให้สถาบันการเงินตัวกลางเก็บรักษาข้อมูลตามคำสั่งโอนเงินดังกล่าวไว้เป็นเวลาสิบปีนับจากวันที่ได้รับคำสั่งโอนเงินนั้น อนึ่ง สถาบันการเงินตัวกลางควรมีมาตรการในการจัดส่งข้อมูลดังกล่าวให้สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนให้ครบถ้วน และหากดำเนินการส่งข้อมูลดังกล่าวแล้วสถาบันการเงินตัวกลางก็ไม่จำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลตามคำสั่งโอนเงินแล้ว

(2.2.2) สถาบันการเงินตัวกลางต้องตรวจสอบความครบถ้วนเกี่ยวกับข้อมูลของผู้โอนและผู้รับโอนในคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ หากพบว่ามีข้อมูลของผู้โอนและผู้รับโอนไม่ครบถ้วน ให้สถาบันการเงินตัวกลางกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการบริหารความเสี่ยง เพื่อนำมาใช้พิจารณาว่าควรส่งคำสั่งโอนเงินที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนนั้นหรือควรปฏิเสธ หรือควรระงับการส่งคำสั่งโอนเงินนั้นไว้ก่อนรวมทั้งกระบวนการติดตามข้อมูลดังกล่าวให้ครบถ้วน

สำหรับมาตรการในการบริหารและบรรเทาความเสี่ยงกรณีที่สถาบันการเงินตัวกลางต้องการส่งคำสั่งโอนเงินที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนหรือกรณีที่มีข้อจำกัดหรืออุปสรรคอันเกิดจากเทคโนโลยีในการส่งคำสั่งโอนทำให้ไม่สามารถส่งข้อมูลได้ครบถ้วนตามที่ได้รับมอบหมายจากสถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอน สถาบันการเงินตัวกลางจะต้องจำกัดจำนวนเงินของการทำธุรกรรมโอนเงินให้ไม่เกิน 50,000²³ บาท ต่อการทำธุรกรรม 1 ครั้ง

(2.3) หน้าที่ของสถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

(2.3.1) สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนต้องตรวจสอบความครบถ้วนเกี่ยวกับข้อมูลของผู้โอนและผู้รับโอน โดยการตรวจสอบในขณะดำเนินการตามคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์นั้น เพื่อป้องกันมิให้เงินถูกโอนไปยังบุคคลที่ถูกกำหนด

(2.3.2) สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนต้องพิสูจน์ทราบตัวตนของผู้รับโอนก่อนจ่ายเงินตามคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ได้พิสูจน์ทราบตัวตนและมีข้อมูลของผู้รับโอนนั้นอยู่แล้ว เช่น กรณี

²³ อ้างอิงจากเกณฑ์วงเงินการแสดงตนของลูกค้าที่ทำธุรกรรมครั้งคราวของผู้ให้บริการเงินอิเล็กทรอนิกส์และการให้บริการโอนเงินด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ประกอบแนวปฏิบัติเรื่อง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ในหัวข้อที่ 2 การบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

ผู้รับโอนเป็นลูกค้ำของสถาบันการเงินซึ่งผ่านขั้นตอนการแสดงตนและกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ กรณีนี้สถาบันการเงินไม่ต้องดำเนินการพิสูจน์ทราบตัวตนของผู้รับโอนอีกก็ได้

(2.3.3) การรับคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งมีข้อมูลของผู้โอนและผู้รับโอนไม่ครบถ้วน ให้สถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการบริหารความเสี่ยงเพื่อนำมาใช้พิจารณาว่าควรรับคำสั่งโอนเงินที่ไม่ครบถ้วนนั้นหรือควรปฏิเสธหรือระงับการรับคำสั่งนั้นไว้ก่อน และควรมีกระบวนการติดตามข้อมูลดังกล่าวให้ครบถ้วนด้วย

(2.4) ไม่ว่าผู้ส่งโอนเงินและผู้รับเงิน จะเป็นลูกค้ำของสถาบันการเงิน หรือบุคคลที่ทำธุรกรรมแบบครั้งคราว สถาบันการเงินต้องดำเนินการตรวจสอบผู้ส่งโอนและผู้รับเงินตามคำสั่งโอน ตามกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. 2563 ข้อ 17(3) เกี่ยวกับขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูลลูกค้ำกับรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด ก่อนส่งคำสั่งโอนกรณีเป็นฝ่ายส่งคำสั่งโอนเงินฯ หรือก่อนดำเนินการตามคำสั่งโอนเงินฯ กรณีเป็นฝ่ายรับคำสั่งโอนเงินฯ

(2.5) สถาบันการเงิน ต้องมีระบบปฏิบัติการที่มีประสิทธิภาพในการยับยั้ง ระงับ หรือปฏิเสธกรณีพบว่าคำสั่งโอนเงินฯ อาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน หรือความผิดมูลฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีพบว่า มีผู้เกี่ยวข้องในคำสั่งโอนเงินฯ มีข้อมูลตรงกับรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดให้ตรวจสอบ ทั้งนี้ อาจพิจารณาข้อมูลอื่น ๆ ประกอบ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ต้นทางหรือพื้นที่ปลายทางของเส้นทางการโอนเงิน หรือจำนวนเงินสูงผิดปกติ

6.3 ช้อยกเว้น

ตามกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. 2563 ข้อ 30 ประกอบประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่ต้องส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงิน ได้กำหนดให้การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีลักษณะให้วงเงินในการจ่ายล่วงหน้า หรือวัตถุประสงค์เป็นการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นผลมาจากธุรกรรมเพื่อชำระหนี้ค่าสินค้าและบริการจากบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ บัตรเครดิต (การใช้จ่ายตามวงเงินที่กำหนดในบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์และลูกค้ำมีหน้าที่ชำระคืนตามเวลาที่บริษัทบัตรเครดิตกำหนดไว้) หรือบัตรเดบิต (การใช้จ่ายตามมูลค่าเงินที่มีอยู่ในบัญชีธนาคาร) ซึ่งข้อมูลในการใช้จ่าย เปรียบเสมือนข้อมูลการเบิกถอนเงินในบัญชีเงินฝากของลูกค้ำ สถาบันการเงินผู้ส่งคำสั่งโอนเงินอิเล็กทรอนิกส์ไม่ต้องส่งข้อมูลพร้อมคำสั่งโอนเงินอิเล็กทรอนิกส์ และสถาบันการเงินผู้รับคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ไม่ต้องตรวจสอบข้อมูลในการรับคำสั่งโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวด้วย รวมทั้งการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นการโอนเงินระหว่างสถาบันการเงินเพื่อประโยชน์ของสถาบันการเงินเอง ธนาคารผู้ส่งคำสั่งโอนไม่ต้องส่งข้อมูลไปพร้อมคำสั่งโอนก็ได้

หัวข้อที่ 7

การตรวจสอบสถาบันการเงินตัวแทน

การพึ่งพาบุคคลที่สาม การควบคุมภายในและนโยบายสำหรับสาขาและบริษัทในเครือ

7.1 ความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินตัวแทน

สถาบันการเงิน หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

สถาบันการเงินตัวแทน หมายความว่า สถาบันการเงินในต่างประเทศที่ให้บริการด้านการธนาคารแก่สถาบันการเงินตามข้อตกลงเกี่ยวกับธนาคารตัวแทน

สถาบันการเงินตัวแทน เช่น การให้บริการด้านการเงิน เช่น การบริหารจัดการเงินสด โดยธนาคารต้นทางฝากเงินสดเป็นเงินตราต่างประเทศจำนวนมากและได้ค่าธรรมเนียมจากธนาคารตัวแทน หรือการจ่ายเงินตามเช็คให้แก่ลูกค้าปลายทาง การรับคำสั่งโอนเงินให้แก่ลูกค้าปลายทาง หรือเป็นสถาบันการเงินตัวกลางในสายการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา และรวมถึงให้บริการเปิดบัญชีสำหรับ “การชำระเงินโดยผ่านบัญชีโดยตรง” ซึ่งหมายถึง บัญชีธนาคารตัวแทนที่อนุญาตให้ลูกค้าของสถาบันการเงินใช้ในการทำธุรกรรมผ่านบัญชีโดยตรงได้ ทั้งนี้ในการให้บริการดังกล่าว สถาบันการเงินต้องมั่นใจว่าสถาบันการเงินตัวแทนมีการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าและมีมาตรการระบุและพิสูจน์ทราบตัวตนลูกค้าที่ใช้บริการดังกล่าวและให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าให้แก่สถาบันการเงินตามที่ได้รับร้องขอได้

หลักการสร้างความสัมพันธ์และดำเนินการความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินตัวแทน

กรณีที่ธนาคารประสงค์จะสร้างความสัมพันธ์อย่างสถาบันการเงินตัวแทน กับสถาบันการเงินในต่างประเทศ ธนาคารต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ธนาคารต้องดำเนินการระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของสถาบันการเงินตัวแทน รวมถึงการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของสถาบันการเงินตัวแทน โดยใช้เอกสาร ข้อมูล หรือข่าวสารจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ เช่น การตรวจสอบจากฐานข้อมูลของหน่วยกำกับ หน่วยงานของรัฐของสถาบันการเงินตัวแทน ที่มีการเปิดเผยต่อสาธารณะซึ่งผู้มีหน้าที่รายงานสามารถเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้ และต้องมีกระบวนการในการตรวจสอบข้อมูลของสถาบันการเงินตัวแทนและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของสถาบันการเงินตัวแทนกับข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(2) ธนาคารต้องทำความเข้าใจลักษณะธุรกิจของสถาบันการเงินตัวแทน ไม่ว่าจะป็นเงื่อนไขในการให้บริการ ลักษณะ ประเภทของการประกอบธุรกิจของสถาบันการเงินตัวแทน ตลอดจนโครงสร้างทางธุรกิจของสถาบันการเงินตัวแทน

(3) ธนาคารต้องมีกระบวนการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงินตัวแทนและหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำกับดูแลด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงของสถาบันการเงินตัวแทนจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ เช่น การตรวจสอบจากฐานข้อมูลของหน่วยกำกับ หน่วยงานของรัฐของสถาบันการเงินตัวแทนที่มีการเปิดเผยต่อสาธารณะซึ่งผู้มีหน้าที่รายงานสามารถเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้ โดยการตรวจสอบตามข้อ (3) นี้ ผู้มีหน้าที่รายงานสามารถพิจารณาจากข้อมูลดังต่อไปนี้

- ข้อมูลเกี่ยวกับผลการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ที่ประเมินโดยองค์กรระหว่างประเทศที่น่าเชื่อถือ

- ข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับการกำกับดูแลที่เข้มข้น (อาจพิจารณาจากความน่าเชื่อถือของหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแล)

- ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อเสียงด้านความน่าเชื่อถือด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (ปัจจัยเกี่ยวกับประวัติการรับโทษอันเป็นผลมาจากการไม่ปฏิบัติหรือฝ่าฝืนข้อปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และกฎหมายว่าด้วยการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง)

ทั้งนี้ ธนาคารอาจพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติมตามความเหมาะสม เช่น ปัจจัยเกี่ยวกับพื้นที่หรือประเทศที่เสี่ยงต่อการก่ออาชญากรรมร้ายแรงหรือการกระทำความผิดเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชัน หรือปัจจัยเกี่ยวกับประเทศที่ถูกคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ หรือมีมาตรการตอบโต้ต่าง ๆ เป็นต้น

(4) ธนาคารต้องดำเนินการประเมินมาตรการควบคุมภายในเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงของสถาบันการเงินตัวแทน โดยต้องกำหนดมาตรการ เช่น วิธีดำเนินการ เพื่อตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงของสถาบันการเงินตัวแทน การขอข้อมูล การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ หรือการกำหนดระดับความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับผลการประเมินความเสี่ยง กำหนดวิธีการและขั้นตอนในการขอข้อมูลหรือตรวจสอบข้อมูลและวิเคราะห์ความเสี่ยง ซึ่งควรกำหนดหลักการที่ชัดเจน ในการตรวจสอบปัจจัยต่าง ๆ ที่จะทำให้สามารถนำมาประเมินความเสี่ยงได้ เช่น ตัวอย่างดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 เมื่อคัดเลือกรหัสหรือระบุสถาบันการเงินตัวแทนที่ต้องการสร้างความสัมพันธ์ได้แล้ว ธนาคารต้องดำเนินการตรวจสอบเบื้องต้นเกี่ยวกับปัจจัยความเสี่ยงเรื่องพื้นที่หรือประเทศที่มีประสิทธิภาพด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

ขั้นตอนที่ 2 กรณีที่พบว่า มีความเสี่ยงต่ำ ในเรื่องปัจจัยเกี่ยวกับพื้นที่หรือประเทศ ให้ดำเนินการตรวจสอบปัจจัยความเสี่ยงอื่นที่ดำเนินการได้เอง ได้แก่ ปัจจัยความเสี่ยงเกี่ยวกับหน่วยงานกำกับดูแล (ได้รับการตรวจสอบและกำกับอย่างเข้มข้นหรือไม่) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่สถาบันการเงินตัวแทนต้องปฏิบัติตาม (มีความเข้มงวดมากหรือน้อยกว่ากฎหมายไทย)

ขั้นตอนที่ 3 กรณีที่พบว่า มีความเสี่ยงต่ำ ในเรื่องปัจจัยเสี่ยงเกี่ยวกับการกำกับดูแล และมีกฎหมายที่เข้มงวดเท่ากับหรือมากกว่ากฎหมายไทย ผู้มีหน้าที่รายงานควรตรวจสอบปัจจัยเกี่ยวกับผลการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงหรือผลการบังคับใช้กฎหมายว่าสถาบันการเงินที่ประสงค์จะสร้างความสัมพันธ์อย่างตัวแทนนั้น เคยมีประวัติได้รับการประเมินผลการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวในระดับที่ไม่ดี หรือเคยถูกลงโทษตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือไม่

ขั้นตอนที่ 4 กรณีที่พบว่า มีความเสี่ยงต่ำในปัจจัยทุกข้อที่ผู้มีหน้าที่รายงานได้ดำเนินการตรวจสอบแล้วผู้มีหน้าที่รายงานต้องดำเนินการขอข้อมูลหรือเอกสารที่สำคัญเกี่ยวกับนโยบาย หลักการ หรือแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่สถาบันการเงินตัวแทนปฏิบัติอยู่ ทั้งนี้ กรณีที่เชื่อได้ว่า สถาบันการเงินตัวแทนนั้นมีความน่าเชื่อถือและมีมาตรการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่เข้มแข็ง ผู้มีหน้าที่รายงานอาจขอคำรับรองโดยไม่ต้องขอข้อมูลในเชิงลึกมากนัก

ขั้นตอนที่ 5 ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงกรรมการผู้มีอำนาจลงนาม กับรายชื่อที่กฎหมายกำหนด

ขั้นตอนที่ 6 เมื่อเข้าสู่ขั้นตอนที่สามารถประเมินความเสี่ยงของสถาบันการเงินตัวแทนได้แล้ว ธนาคาร/สถาบันการเงินต้องตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวกับความร่วมมือตามข้อตกลงการเป็นสถาบันการเงินตัวแทนว่ามีกรณีใดบ้างที่อาจดำเนินการไม่ได้หรือขัดต่อกฎหมายภายในของแต่ละฝ่าย หรือมีกรณีใดบ้างที่ต้องทำให้ผู้มีหน้าที่รายงานหรือสถาบันการเงินตัวแทน ต้องดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องของแต่ละฝ่าย

ขั้นตอนที่ 7 ธนาคารต้องกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงที่มีอำนาจ เป็นผู้อนุมัติการสร้าง ความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินตัวแทน ไม่ว่าจะสถาบันการเงินตัวแทนนั้น ได้รับผลการประเมินความเสี่ยงระดับใดก็ตาม

ขั้นตอนที่ 8 กรณีที่พบว่าสถาบันการเงินตัวแทนตั้งอยู่ในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูง ธนาคารต้องขอข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับบริหารความเสี่ยงสถาบันการเงินตัวแทนนั้น รวมทั้งตรวจสอบความน่าเชื่อถือและขอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการเงินตัวแทนอย่างต่อเนื่อง โดยต้องใช้ ความระมัดระวังในการดำเนินความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินดังกล่าวโดยต้องกำหนดมาตรการที่เข้ม ข้นขึ้น ในการพิจารณาสร้างความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินตัวแทนนั้น เช่น ควรมีการตรวจสอบการปฏิบัติงานของ สถาบันการเงินตัวแทน ณ สถานประกอบการ หรือกำหนดรอบทบทวนความเสี่ยงของสถาบันการเงินตัวแทน ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูงกว่าปกติ เป็นต้น

สำหรับการดำเนินการประเมินมาตรการควบคุมภายในเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงของสถาบัน การเงินตัวแทนนั้น ธนาคารจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ จนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ต่อกัน

(5) ธนาคารต้องกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรการด้านการ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธ ที่มีอำนาจทำลายล้างสูงระหว่างสถาบันการเงินตัวแทนให้ครอบคลุมและชัดเจน

(6) ธนาคารต้องกำหนดกระบวนการอนุมัติสร้างความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินตัวแทนโดยเมื่อ ผ่านกระบวนการบริหารความเสี่ยง และได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องประกอบกับผลการประเมินความเสี่ยงของ สถาบันการเงินตัวแทนแล้ว ธนาคารต้องกำหนดขั้นตอนในการพิจารณาว่าจะอนุมัติสร้างความสัมพันธ์กับ สถาบันการเงินตัวแทนหรือไม่ โดยผู้ที่มีอำนาจในการอนุมัติสร้างความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินตัวแทน ต้องเป็นผู้บริหารระดับสูงที่มีอำนาจ หรืออาจอยู่ในรูปแบบของคณะกรรมการที่มีผู้บริหารระดับสูงที่มีอำนาจ รวมอยู่ด้วย

(7) ในกรณีที่สร้างความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินตัวแทนแล้ว ธนาคารจะอนุญาตให้ลูกค้า ทำธุรกรรมผ่านบัญชีของสถาบันการเงินที่ทำได้กับสถาบันการเงินตัวแทน โดยไม่ต้องผ่านการพิจารณาส่งคำสั่ง จากสถาบันการเงิน สถาบันการเงินนั้นต้องกำหนดให้สถาบันการเงินตัวแทนระบุและพิสูจน์ทราบตัวตน ของลูกค้าและสถาบันการเงินจะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้ารายนั้นแก่สถาบันการเงินตัวแทน เมื่อมีการร้องขอ

การปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินตัวแทน

กฎหมายได้กำหนดให้ผู้มีหน้าที่รายงานดำเนินการปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินตัวแทนที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) สถาบันการเงินตัวแทนที่ไม่มีระบบการบริหารจัดการที่แท้จริงในประเทศที่สถาบันการเงินตัวแทนนั้นได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง เว้นแต่เป็นสถาบันการเงินตัวแทนที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจเดียวกันกับสถาบันการเงินที่มีการกำกับดูแลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงอย่างมีประสิทธิภาพ

(2) สถาบันการเงินตัวแทนที่สร้างสัมพันธ์อย่างสถาบันการเงินตัวแทนหรือให้บริการทางการเงินหรือเปิดบัญชีกับสถาบันการเงินตัวแทนตาม (1)

(3) สถาบันการเงินตัวแทนที่ไม่มีนโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ

(4) สถาบันการเงินตัวแทนหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของสถาบันการเงินตัวแทนนั้นเกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐานการฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

7.2 การพึ่งพาบุคคลที่สาม

“พึ่งพาบุคคลที่สาม” หมายความว่า การที่สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา 16 พึ่งพาสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา 16 ซึ่งเป็นบุคคลที่สาม ให้ตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ทั้งนี้ ไม่หมายความรวมถึงการจัดจ้างบุคคลภายนอกหรือการจัดตั้งความสัมพันธ์ในลักษณะตัวแทน ดังนั้น เพื่อความมั่นใจว่าการพึ่งพาดังกล่าว จะไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงในด้านการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของผู้มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ต้องพิจารณาพึ่งพาบุคคลที่สามที่มีสถานภาพเป็นผู้มีหน้าที่รายงานที่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวง เรื่อง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ซึ่งมีระบบปฏิบัติงานตามกฎหมายดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อธนาคารประกอบกิจการให้บริการแก่ลูกค้า โดยอาศัยข้อตกลงทางธุรกิจกับสถาบันการเงินอื่นในการขายผลิตภัณฑ์หรือควรวรรวมการให้บริการของทั้งสองฝ่ายแก่ลูกค้า เพื่อประโยชน์ของธนาคาร สถาบันการเงินที่ตกลงร่วม และตัวลูกค้า อาจทำให้ต้องมีการพึ่งพาหรือเกิดภาระแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในการปฏิบัติตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ในขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการพบหน้าหรือขอข้อมูลจากลูกค้า ดังนั้น กรณีที่มีการตกลงร่วมกันให้บริการแก่ลูกค้ารายเดียวกัน สถาบันการเงินที่ตกลงร่วมอาจรับหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการหลักในการให้บริการลูกค้าและรับลูกค้า ทำให้ผู้มีหน้าที่รายงานต้องพึ่งพาสถาบันการเงินนั้น ในขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูลของลูกค้าเมื่อเริ่มสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

หลักการสำคัญในการพึ่งพาบุคคลที่สาม มีดังต่อไปนี้

(1) พึ่งพาได้เฉพาะในกระบวนการจัดให้ลูกค้าแสดงตน การระบุและพิสูจน์ทราบตัวตนลูกค้า รวมทั้ง การประเมินผลเบื้องต้นในการขอข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า ข้อมูลการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงและข้อมูลในการพิสูจน์ทราบผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงอย่างเหมาะสม วัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์หรือในการทำธุรกรรมและการตรวจสอบการมอบอำนาจให้สร้างความสัมพันธ์หรือทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวจนถึงขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูลรายชื่อตามที่กฎหมายกำหนด โดยการพึ่งพาอาจอยู่บนเงื่อนไขการปฏิบัติการของบุคคลที่สาม กล่าวคือ ธนาคารอาจไม่มีอำนาจในการกำหนดระบบปฏิบัติการในการจัดให้ลูกค้าแสดงตน ระบุตัวตน หรือดำเนินการตรวจสอบกับรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด เนื่องจากการพึ่งพาที่ผู้มีหน้าที่รายงานต้องอาศัยบุคคลที่สาม ในการช่วยดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าว ตามระบบปฏิบัติการที่บุคคลที่สามถือปฏิบัติหรือมีนโยบายกำหนดไว้อยู่แล้ว (ซึ่งต่างจากการจ้างตัวแทนหรือผู้ให้บริการภายนอกมาดำเนินการให้ ซึ่งกรณีนี้ ธนาคารมีอำนาจในการกำหนดกรอบข้อตกลงให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขของตนได้) ดังนั้นผู้มีหน้าที่รายงานต้องมั่นใจได้ว่า บุคคลที่สามที่ได้ทำการพึ่งพานั้น มีระบบปฏิบัติการในการดำเนินการข้างต้น รวมถึงมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามกฎหมายและต้องได้รับการกำกับและตรวจสอบจากสำนักงาน ป.ง. หรือหน่วยกำกับ หรือจากหน่วยงานที่มีอำนาจอย่างเหมาะสม

(2) ธนาคารต้องมีข้อกำหนดให้บุคคลที่สามส่งข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า ข้อมูลการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงและข้อมูลในการพิสูจน์ทราบผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงอย่างเหมาะสม วัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์หรือในการทำธุรกรรม ข้อมูลการมอบอำนาจให้สร้างความสัมพันธ์หรือทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวจนถึงขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดโดยทันที และต้องมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดส่งเอกสาร หลักฐานของข้อมูลข้างต้น หรือข้อมูลอื่นของลูกค้าในทันทีเมื่อมีการร้องขอ

(3) การพึ่งพาในการเก็บรักษาข้อมูล ธนาคารสามารถพึ่งพาให้บุคคลที่สามเก็บรักษาข้อมูลลูกค้าที่ได้ในขั้นตอนการดำเนินการตามข้อ (1) เพื่อตนได้ หากบุคคลที่สามยินยอม ทั้งนี้ความรับผิดชอบในการเก็บรักษาข้อมูลยังคงตกอยู่กับธนาคาร ดังนั้น ในการพึ่งพาบุคคลที่สาม ควรมีข้อตกลงที่มั่นใจได้ว่า บุคคลที่สามจะดำเนินการเก็บรักษาข้อมูลที่ได้ดำเนินการตามข้อ (1) และสามารถส่งข้อมูลดังกล่าวให้แก่ผู้มีหน้าที่รายงานได้เมื่อร้องขอ ตาม (2) หรือให้สำเนาข้อมูลดังกล่าวส่งให้ธนาคาร (ถ้าบุคคลที่สามยินยอม)

(4) บุคคลที่สามที่ตั้งและดำเนินการอยู่ในต่างประเทศ ให้ธนาคาร นำระดับความเสี่ยงของประเทศนั้น มาประกอบการพิจารณาความน่าเชื่อถือของบุคคลที่สามดังกล่าวด้วย

(5) ธนาคารต้องตระหนักเสมอว่า ตนยังคงมีหน้าที่และความรับผิดชอบในกรณีที่ กระบวนการในข้อ (1) เกิดความบกพร่อง แม้ว่าความบกพร่องนั้นจะเกิดจากระบบการปฏิบัติการของบุคคลที่สามก็ตาม เนื่องจาก ธนาคารยังคงมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินการตามกฎหมายในข้อ (1) กับลูกค้าอยู่เสมอ ดังนั้น ธนาคารควรขอข้อมูลหรือตรวจสอบให้มั่นใจได้ว่า การพึ่งพาบุคคลที่สามรายหนึ่งรายใดนั้น จะไม่ทำให้ตนเกิดความเสี่ยงในการรับผิดชอบต่อการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (ทั้งนี้ หากพบว่า มีระบบปฏิบัติการที่บกพร่องต่อหน้าที่ตามกฎหมายในการดำเนินการตามข้อ (1) นอกจากผู้ที่มีหน้าที่รายงานจะต้องรับผิดชอบในส่วนของการดำเนินการต่อลูกค้าตนแล้ว บุคคลที่สามก็ย่อมต้องรับผิดชอบในความผิดเดียวกันด้วย เพราะด้วยข้อตกลงที่ร่วมให้บริการแก่ลูกค้า บุคคลที่สามก็ยังคงมีความรับผิดชอบกรณีเกิดความบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ในข้อ (1) เช่นกัน)

7.3 นโยบายและมาตรการควบคุมภายใน

ธนาคาร ต้องกำหนดและดำเนินนโยบายและระเบียบวิธีการเกี่ยวกับการควบคุมภายในให้เหมาะสมกับความเสี่ยงภายในองค์กรและขนาดธุรกิจของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 ข้อ 49 และประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง การกำหนดและดำเนินการตามนโยบายและระเบียบวิธีการเกี่ยวกับการควบคุมภายในของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 โดยมีรายละเอียดของนโยบายและระเบียบวิธีการเกี่ยวกับการควบคุมภายในดังต่อไปนี้

(1) การกำหนดโครงสร้างในการกำกับดูแลโดยให้มีส่วนงานหรือพนักงานผู้รับผิดชอบที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และมีพนักงานระดับผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานนั้น ทั้งนี้ ธนาคารควรจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสมเพื่อดำเนินการกำกับดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว

(2) การคัดเลือกพนักงานก่อนการว่าจ้างให้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ให้มีขั้นตอนและวิธีการที่มีมาตรฐานในระดับสูงในการคัดเลือกบุคคล เช่น การตรวจสอบประวัติอาชญากรรม การตรวจสอบรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนด เป็นต้น

(3) จัดให้มีการอบรมพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกัน

และปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ตั้งแต่ก่อนเริ่มปฏิบัติงานและอบรมอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติงานนั้น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง (พนักงานในความหมายของข้อนี้หมายถึงพนักงานที่ได้รับการบรรจุโดยผ่านขั้นตอนของการทดลองงานเรียบร้อยแล้ว)

(4) กำหนดให้มีส่วนงานหรือพนักงานผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบภายในที่เป็นอิสระจากการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงภายในองค์กร เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานและการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง โดยส่วนงานหรือพนักงานผู้รับผิดชอบนั้นอาจเป็นบุคลากรภายในหรือภายนอกองค์กรก็ได้ และจัดให้มีรายงานผลการตรวจสอบภายในนั้นต่อพนักงานระดับผู้บริหารที่มีหน้าที่ในการพิจารณาตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจทราบด้วย

การกำหนดนโยบายและระเบียบวิธีการเกี่ยวกับการควบคุมภายในข้างต้นนั้น ธนาคารต้องมีกระบวนการในการทบทวนและปรับปรุงนโยบายและระเบียบวิธีการควบคุมภายในที่เหมาะสมกับความเสี่ยงภายในองค์กรและขนาดธุรกิจของธนาคาร อย่างสม่ำเสมอให้สอดคล้องกับความเสี่ยงซึ่งได้จากผลประเมินความเสี่ยงภายในองค์กรของธนาคาร

7.4 นโยบายและมาตรการสำหรับสาขาและบริษัทในเครือของธนาคาร

ตามกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 ได้ให้นิยามเกี่ยวกับ “บริษัทในเครือ” และ “กลุ่มธุรกิจเดียวกัน” ไว้ดังต่อไปนี้

บริษัทในเครือ หมายถึง บริษัทที่จดทะเบียนในประเทศหรือต่างประเทศ ซึ่งสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ถือหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงเกินกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัทนั้นไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม

กลุ่มธุรกิจเดียวกัน หมายถึง กลุ่มสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 และสาขาหรือบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศหรือต่างประเทศ ซึ่งประกอบธุรกิจทางการเงิน ธุรกิจที่เป็นการสนับสนุนธุรกิจทางการเงิน หรือธุรกิจอื่นตามมาตรา 16 และอยู่ภายใต้นโยบายและระเบียบวิธีการด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงของกลุ่มธุรกิจ ทั้งนี้ ขอบเขตของกลุ่มธุรกิจดังกล่าวต้องเป็นไปตามประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง ขอบเขตการประกอบธุรกิจของสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 และสาขาหรือบริษัทในเครือที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจเดียวกัน

สำนักงานสาขา หมายถึง สำนักงานสาขาที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศของธนาคาร (ไม่รวมสาขาภายในประเทศ เนื่องจากถือเป็นส่วนหนึ่งภายในองค์กรสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบวิธีการของสำนักงานใหญ่อย่างเคร่งครัด)

ธนาคารมีหน้าที่ต้องกำกับดูแลให้สำนักงานสาขาและบริษัทในเครือ ซึ่งไม่ว่าจะตั้งอยู่ในต่างประเทศหรือในประเทศไทย ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงอย่างเคร่งครัดเช่นเดียวกับผู้มีหน้าที่รายงานซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่หรือบริษัทแม่ อย่างไรก็ตาม เพื่อมิให้เกิดความสับสนในการกำหนดนโยบายหรือแนวทางปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทยและประเทศ ที่สำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือตั้งอยู่ด้วยนั้น จึงขอให้ธนาคารพิจารณากำหนดแนวทางดังต่อไปนี้ ในการกำกับดูแลสำนักงานสาขาและบริษัทในเครือ

ขอบเขตของการประกอบธุรกิจหรือบริษัทในเครือฯ ที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจเดียวกันตามประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง ขอบเขตการประกอบธุรกิจของสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 และสาขาหรือบริษัทในเครือที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจเดียวกัน ประกอบด้วย

(1) ธุรกิจทางการเงิน ได้แก่

(ก) ธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินทุนและธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(ข) ธุรกิจหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(ค) ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล

(ง) ธุรกิจประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยประกันชีวิต

(จ) ธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย

(ฉ) ธุรกิจสหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ เฉพาะสหกรณ์ที่มีทุนดำเนินการซึ่งมีมูลค่าหุ้นรวมตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไปและมีวัตถุประสงค์ดำเนินการเกี่ยวกับการรับฝากเงิน ให้กู้ ให้สินเชื่อ รับจ้างองหรือรับจ่านำทรัพย์สิน หรือจัดให้ได้มาซึ่งเงินหรือทรัพย์สินต่าง ๆ โดยวิธีใด ๆ

(ช) ธุรกิจการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์

(ซ) ธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

(ฌ) ธุรกิจบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์

(ญ) ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

(ฎ) ธุรกิจเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำแนะนำ หรือการเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรม ที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา 13

(ฉ) ธุรกิจการให้เช่าซื้อรถยนต์

(ช) ธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่มีใช้สถาบันการเงิน ตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(ฅ) ธุรกิจเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(ณ) ธุรกิจเกี่ยวกับบริการการชำระเงินภายใต้การกำกับตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน

(ด) ธุรกิจเกี่ยวกับระบบการชำระเงินภายใต้การกำกับตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน

(๒) ธุรกิจอื่น ได้แก่

(ก) ธุรกิจค้าอัญมณีเพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ

(ข) ธุรกิจค้ารถยนต์

(ค) ธุรกิจนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

(ง) ธุรกิจค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า

การกำกับดูแลและกำหนดนโยบายสำหรับสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ

(1) กำหนดนโยบายในการพิจารณาตั้งสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ ธนาकारจะต้องพิจารณา ปัจจัยความเสี่ยงด้านด้านภูมิศาสตร์ โดยการตั้งสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือในต่างประเทศ ธนาकारต้องไม่ตั้งสาขาหรือบริษัทในเครือในพื้นที่หรือสำนักงานตัวแทน ในประเทศที่มีความเสี่ยงสูงตามประกาศสำนักงาน ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง พื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูงที่ต้องดำเนินการตรวจสอบ เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าในระดับเข้มข้นและใช้มาตรการตอบโต้ ซึ่งปัจจุบันตามประกาศฉบับดังกล่าวได้กำหนดให้ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี และสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน เป็นประเทศที่มีความเสี่ยงสูง อนึ่ง ในกรณีที่ธนาकारจัดตั้งสาขาหรือบริษัทในเครือในพื้นที่หรือสำนักงาน ตัวแทนในประเทศที่มีความเสี่ยงสูงตามประกาศข้างต้นอยู่ก่อนแล้ว ให้ธนาकारต้องกำหนดมาตรการเพื่อบริหาร และบรรเทาความเสี่ยงอย่างเหมาะสม และต้องแจ้งให้สำนักงาน ปง. ทราบ ทั้งนี้สำนักงาน ปง. อาจพิจารณา ยุติการดำเนินกิจการของสาขาหรือบริษัทในเครือในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูงหากพบว่ามาตรการ เพื่อบริหารและบรรเทาความเสี่ยงดังกล่าวยังไม่เหมาะสมเพียงพอ

สำหรับการพิจารณาตั้งสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือในพื้นที่หรือประเทศที่รับการประเมินจากคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force : FATF) ว่าเป็นพื้นที่หรือประเทศที่ไม่มีมาตรการ หรือไม่มีการใช้หรือประยุกต์ใช้ มาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงอย่างเพียงพอ ธนาครต้องกำหนดมาตรการเพื่อบริหารและบรรเทาความเสี่ยง โดยต้องกำหนดให้สำนักงานสาขาและบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือประเทศดังกล่าว ได้รับการประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงจากสำนักงานใหญ่/บริษัทแม่อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งหากพบว่า สำนักงานสาขาและบริษัทในเครือมีความเสี่ยงสูงในการดำเนินกิจการ และอาจส่งผลให้สำนักงานใหญ่/บริษัทแม่ ได้รับความเสียหายอันเกิดจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย (ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายไทยหรือกฎหมายแห่งประเทศที่ตั้งอยู่) สำนักงานใหญ่จำเป็นต้องกำหนดมาตรการพิเศษเพื่อแก้ไขปัญหา เช่น ปรับเปลี่ยนคณะผู้บริหารประจำสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ เพิ่มความเข้มข้นในการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด เป็นต้น

นอกจากพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูงและพื้นที่หรือประเทศที่รับการประเมินจากคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force : FATF) ว่าเป็นพื้นที่หรือประเทศที่ไม่มีมาตรการ หรือไม่มีการใช้หรือประยุกต์ใช้ มาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงอย่างเพียงพอ ซึ่งเป็นปัจจัยความเสี่ยงด้านภูมิศาสตร์ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ธนาครอาจกำหนดให้พื้นที่หรือประเทศดังต่อไปนี้ เป็นพื้นที่หรือประเทศที่มีปัจจัยความเสี่ยงด้านภูมิศาสตร์

- พื้นที่หรือประเทศที่ถูกกีดกัน หรือใช้มาตรการบังคับ หรือห้ามค้าขายระหว่างประเทศ โดยองค์การระหว่างประเทศ
- พื้นที่หรือประเทศที่ได้รับการประเมินจากองค์การระหว่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศหรือแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือว่ามีอัตราการทุจริตคอร์รัปชันหรือการประกอบอาชญากรรมร้ายแรงในระดับสูงมาก
- พื้นที่หรือประเทศที่ได้รับการประเมินจากองค์การระหว่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศหรือแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือว่าเป็นแหล่งสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง แหล่งก่อการร้ายหรือมีองค์กรผู้ก่อการร้ายปฏิบัติการอยู่

(2) กำหนดมาตรการในการตรวจสอบความเข้มข้นของกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงในพื้นที่หรือประเทศ

ที่สำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครื่องตั้งอยู่ การตรวจสอบความเข้มข้นในการปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว เพื่อให้ผู้มีหน้าที่รายงานพิจารณาถึงความเป็นไปได้ที่สำนักงานสาขาและบริษัทในเครื่องจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายของพื้นที่หรือประเทศที่ตั้งอยู่ ในกรณีที่พื้นที่หรือประเทศนั้น มีกฎหมายด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่เข้มข้นมากกว่ากฎหมายไทย หรือในกรณีที่กฎหมายไทยมีความเข้มข้นกว่า ก็ต้องพิจารณาว่า การปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศซึ่งเข้มข้นกว่านั้น มีส่วนใดที่อาจเป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจการในพื้นที่หรือประเทศนั้นหรือไม่

(3) กำหนดนโยบายในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงของไทยเป็นหลัก แม้ว่า สำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครื่องของธนาคารจะตั้งอยู่ในพื้นที่หรือประเทศอื่น แต่โดยหลักการกำกับดูแลแล้ว สำนักงานสาขาและบริษัทในเครื่องยังคงอยู่ภายใต้อำนาจการบังคับใช้กฎหมายไทยตามหลักสัญชาติของผู้มีหน้าที่รายงานซึ่งเป็นเจ้าของ ดังนั้น จึงต้องกำหนดให้สาขาหรือบริษัทในเครื่องปฏิบัติตามนโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการประเมิน บริหารและบรรเทาความเสี่ยงที่เป็นลายลักษณ์อักษรและต้องมีการปรับปรุงให้เป็นไปตามกฎหมายที่มีการแก้ไขเป็นระยะ รวมถึงมาตรการในการควบคุมภายในเช่นเดียวกับธนาคารอย่างเคร่งครัด

(4) กำหนดแนวทางปฏิบัติหรือมาตรการในกรณีที่มีข้อกฎหมายแตกต่างกันของสองประเทศกรณีที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงที่แตกต่างกันระหว่างประเทศไทย กับพื้นที่หรือประเทศที่สำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครื่องตั้งอยู่ นอกจากให้พิจารณาปฏิบัติตามกฎหมายไทยแล้วโดยหลักอำนาจอธิปไตย สำนักงานสาขาและบริษัทในเครื่องยังต้องปฏิบัติตามกฎหมายแห่งพื้นที่หรือประเทศ ที่ตั้งอยู่ด้วย ดังนั้น ในกรณีที่กฎหมายไทยมีบทบัญญัติที่เข้มกว่า ผู้มีหน้าที่รายงานย่อมมีหน้าที่กำกับดูแลให้สำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครื่องปฏิบัติตามมาตรการแห่งกฎหมายไทยอย่างเคร่งครัด แต่หากพบว่าไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายของประเทศไทยได้ ให้ธนาคารกำหนดมาตรการในการกำกับดูแล รวมทั้งใช้มาตรการอื่นที่เหมาะสมในการบริหารจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติม และต้องแจ้งสำนักงาน ป.ง. ทราบ ทั้งนี้หากสำนักงาน ป.ง. พิจารณาแล้วเห็นว่าการกำหนดมาตรการดังกล่าวยังไม่เพียงพอ ธนาคาร อาจพิจารณายุติการดำเนินการของสาขาหรือบริษัทในเครื่องที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศนั้นได้ตามความเหมาะสม สำหรับกรณีที่กฎหมายในพื้นที่หรือประเทศที่ตั้งอยู่นั้น มีบทบัญญัติที่เข้มกว่า ผู้มีหน้าที่รายงานต้องมีภาระในการกำหนดนโยบายหรือมาตรการเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามกฎหมายแห่งพื้นที่หรือประเทศที่สำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครื่องตั้งอยู่ด้วย

(5) กำหนดให้มีนโยบายและขั้นตอนในการดำเนินงานเกี่ยวกับการร่วมใช้ข้อมูลระหว่างธนาคารกับสาขาหรือบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศหรือต่างประเทศและอยู่ในกลุ่มธุรกิจเดียวกัน โดยข้อมูลที่ใช้ระหว่างธนาคารกับสาขาหรือบริษัทในเครือดังกล่าว ได้แก่ ข้อมูลบัญชี หมายเลขบัญชี ประเภทของบัญชี วัตถุประสงค์ในการเปิดบัญชี ชื่อเจ้าของบัญชี (กรณีชื่อบัญชีกับเจ้าของบัญชีไม่ตรงกัน) ข้อมูลการทำธุรกรรมของลูกค้า (เฉพาะธุรกรรมที่ข้อมูลมีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับความผิดปกติทางการเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง) ผลการวิเคราะห์การทำธุรกรรมหรือกิจกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับความผิดปกติทางการเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง หรือข้อมูลอื่นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(6) กำหนดให้มีมาตรการในการรักษาความลับจากการร่วมใช้ข้อมูลตาม (5) อย่างเคร่งครัดและห้ามเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันอาจทำให้ลูกค้าทราบเกี่ยวกับการร่วมใช้ข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ เว้นแต่มีกฎหมายภายในประเทศหรือต่างประเทศกำหนดเกี่ยวกับการใช้การเปิดเผย หรือการร่วมใช้ข้อมูลของลูกค้าไว้แล้วก็ให้ถือปฏิบัติตามนั้น

ทั้งนี้ หากธนาคาร ได้จัดตั้งสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ ไม่ว่าจะตั้งอยู่ในประเทศไทยหรือต่างประเทศ ธนาคาร ต้องกำหนดนโยบายและมาตรการควบคุมภายในให้สอดคล้องกับความเสี่ยงที่ได้จากผลการประเมินความเสี่ยงของสาขาหรือบริษัทในเครือ โดยเฉพาะในประเด็นของการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงอย่างธนาคารต้องดำเนินการอย่างสม่ำเสมอและอาจกำหนดความเข้มข้นในการตรวจสอบที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความเสี่ยงหรือปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับแต่ละสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือประเทศที่ปัญหาแตกต่างกัน แนวทางในการพิจารณาขอบเขตของกลุ่มธุรกิจ ให้เป็นไปตามประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรื่อง ขอบเขตการประกอบธุรกิจของสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา 16 และสาขาหรือบริษัทในเครือที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจเดียวกัน

หัวข้อที่ 8

การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย กรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เป็นกระบวนการเฝ้าระวัง ตรวจสอบ ความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือการทำธุรกรรมของลูกค้าอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ ความเข้มข้นของกระบวนการ ดังกล่าว ต้องสอดคล้องกับระดับความเสี่ยงของลูกค้าที่ได้รับการประเมินจากข้อมูลและปัจจัยต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า จะทำให้สถาบันการเงิน ทราบได้ว่า ลูกค้ามีการดำเนินความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินที่เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ มีความเคลื่อนไหว ทางการเงินผิดปกติหรือไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือฐานะทางเศรษฐกิจของลูกค้าหรือไม่ อันนำไปสู่ การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยที่มีคุณภาพ ซึ่งในกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง เกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 ได้กำหนดให้ธนาคาร รายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเนื่องจากกรณี ที่ไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าได้ (โดยมีสาเหตุเกิดจากลูกค้า) ในกรณี ดังต่อไปนี้

1) กรณีที่ธนาคาร ตรวจสอบธุรกรรมของลูกค้าเพื่อบริหารและบรรเทาความเสี่ยง แล้วสงสัยว่า ธุรกรรมดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน หรือการฟอกเงิน หรือการสนับสนุน ทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง²⁴

2) กรณีที่ธนาคาร ไม่สามารถดำเนินการตามข้อ 17²⁵ แห่งกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 กล่าวคือ ไม่สามารถดำเนินการระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของ

²⁴ กฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 ข้อ 5 กำหนดให้ สถาบันการเงินและผู้ ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ตรวจสอบธุรกรรมที่ลูกค้าได้ทำขึ้นเพื่อบริหารและบรรเทาความเสี่ยง ในกรณีที่สงสัยว่า เป็นธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน การฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงให้รายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

²⁵ กฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 ข้อ 17 กำหนดให้ สถาบันการเงินและผู้ ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าโดยดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(1) ระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้าโดยใช้เอกสาร ข้อมูล หรือข่าวสารจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ นอกเหนือจากการขอข้อมูลจากลูกค้าก็ได้

(2) ระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงและใช้มาตรการที่เหมาะสม ในการพิสูจน์ทราบผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงโดยใช้ เอกสาร ข้อมูล หรือข่าวสารจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ นอกเหนือจากการขอข้อมูลจากลูกค้าก็ได้

(3) ตรวจสอบข้อมูลของลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ากับข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

ลูกค้า ไม่สามารถระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงและพิสูจน์ทราบผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง ไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลของลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ากับข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ไม่สามารถขอวัตถุประสงค์ในการทำธุรกิจจากลูกค้า ไม่สามารถตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินของลูกค้า²⁶

3) กรณีที่ธนาคาร มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการใช้กระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าจะทำให้ลูกค้าหรือผู้ที่จะมาเป็นลูกค้าทราบถึงการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า²⁷

สำหรับหลักเกณฑ์และวิธีการในตรวจสอบการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยทั้ง 3 กรณีข้างต้นให้นารายละเอียดในแนวทางปฏิบัติ เรื่อง การรายงานธุรกรรม ที่สำนักงาน ป.ง. ได้เผยแพร่มาใช้เป็นข้อมูลในการทำแนวปฏิบัติ หรือวิธีปฏิบัติ หรือคู่มือปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องรายงานธุรกรรมของธนาคาร ซึ่งให้ครอบคลุมในเรื่องของแบบ ระยะเวลา หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กฎหมายกำหนด

(4) ขอข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการทำธุรกรรมจากลูกค้า เพื่อนำมาพิจารณาความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับลูกค้า

(5) ตรวจสอบความเคลื่อนไหวของการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้าตลอดช่วงเวลาที่มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจยังคงดำเนินอยู่ยังคงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจข้อมูลทางธุรกิจของลูกค้า ระดับความเสี่ยงของลูกค้าที่ได้ประเมินไว้และข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่มาของรายได้รวมถึงข้อมูลอื่นของลูกค้าที่มีอยู่หรือไม่

การระบุตัวตนของลูกค้าและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าตามวรรคหนึ่ง (1) และ (2) ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด

²⁶ แห่งกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 ข้อ 23 กำหนดให้ ในกรณีที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ไม่สามารถตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามข้อ 17 ได้ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ปฏิเสธการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจไม่ทำธุรกรรม ยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือไม่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับลูกค้าดังกล่าว และพิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน

²⁷ แห่งกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2563 ข้อ 26 กำหนดให้ ในกรณีที่สงสัยว่าธุรกรรมใดอาจเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงจากคามผิดมูลฐาน การฟอกเงิน หรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 ระมัดระวังในการใช้กระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเป็นพิเศษ หากมีเหตุอันควรสงสัยเชื่อได้ว่าการใช้กระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าจะเป็นการทำให้ลูกค้าหรือผู้ที่จะมาเป็นลูกค้าทราบถึงการดำเนินการดังกล่าว สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 อาจไม่ดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าว และรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานต่อไป